FEL A FEJJEL!

Számíts valami jó dologra minden nap!

JOYCE MEYER

JOYCE MEYER

FEL A FEJJEL!

JOYCE MEYER

FEL A FEJJEL!

Számíts valami jó dologra
minden nap!

A mű eredeti címe:
Get your hopes up!
Copyright © 2015 by Joyce Meyer
A bibliai idézetek forrása:
A könyvben a Károli fordítás különböző változatait használtuk.
Ahol ettől eltértünk, ott jeleztük.
Fordította: Terebesi-Hanély Réka
Lektorálta: Fercsikné Haász Veronika és Bárány Tamás
A fordítást az eredetivel egybevetette: Gere József

A kiadvány bármely részének bármilyen formában, elektronikus vagy mechanikus eszközzel való sokszorosítása, vagy továbbadása, ideértve a fénymásoló, adatrögzítő berendezést, vagy más jellegű adattároló és adatbeolvasó eszközök használatát is, kizárólag a kiadó írásos engedélyével történhet. Rövid idézetek illusztráció céljából felhasználhatók.

Kiadja: MPE Szigetszentmiklósi Szabadkeresztény Gyülekezet
Kiadásért felelős: Gere József lelkipásztor
E-mail: gerejozsef54@gmail.com
Tel: +36-24 368-712
Nyomda: West-Graph Kft.
Felelős vezető: Bárány Tamás
Printed in Hungary

„Most azért, mit reméljek, oh Uram?! Te benned van bizodalmam.”

Zsoltárok 39:8

TARTALOM

BEVEZETÉS 11

I. RÉSZ
A FELEMELKEDÉS REMÉNYE

1. FEJEZET: Várj el többet! 19
2. FEJEZET: Kövesd a vezetőt! 30
3. FEJEZET: Számolj le a kifogásokkal!.....40
4. FEJEZET: A remény energiája 50
5. FEJEZET: Ismerdkedj meg új önmagaddal!.....61

II. RÉSZ
REMÉLNI AKKOR IS, AMIKOR FÁJ

6. FEJEZET: Nézz fel!.....74
7. FEJEZET: Az áldásaidat számold, a problémáid helyett!.....83
8. FEJEZET: Reményteli szavak 93
9. FEJEZET: Ne állj meg! 104

III. RÉSZ
REMÉNY ÉS BOLDOGSÁG

10. FEJEZET: Keresd a jót mindenben! 117
11. FEJEZET: A remény rabjai 127
12. FEJEZET: Légy te a válasz valaki imájára!.....136
13. FEJEZET: A remény, mint horgony.....146

IV. RÉSZ
A REMÉNY MEGÉRKEZETT

14. FEJEZET: Ne várj holnapig! 156
15. FEJEZET: Nézd Isten szemszögéből!.....163
16. FEJEZET: A döntés a te kezedben van 172
17. FEJEZET: Engedd túláradni a reményt! 182
UTÓSZÓ.....193
JEGYZETEK.....195
TOVÁBBI BIBLIAVERSEK A REMÉNYRŐL 197

BEVEZETÉS

„Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy ő létezik és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.” (Zsidók 11:6) A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés. (Zsidók 11:1) Isten Igéje egy fontos ígéretet tartogat számunkra, mely szerint, ha csak akkora a hitünk, mint egy mustármag, hegyeket tudunk elmozdítani a helyükről. (lásd: Máté 17:20) Ábrahám *„reménykedve hitte”,* hogy Isten ígéretei beteljesednek rajta (lásd: Róma 4:18). Némelyek próbálnak hinni, de a szívük mélyén reményvesztettek. Nem tekintenek várakozással a jövőbe, nem számítanak arra, hogy Isten hatalmas jósága pozitív dolgokat hoz az életükbe.

Hiszem, hogy a remény a hit előfutára és szorosan kapcsolódik hozzá. Sőt, a kettő nem létezhet egymás nélkül. Hogy is élhetne hittel teli életet egy pesszimista, reményvesztett ember? Persze bárki hihet Istenben, de a hit emberei nem csupán a létezéséről vannak meggyőződve, hanem bíznak az Ő jóságában, illetve abban hogy valóban megáldja az Őt keresőket. Számítanak Isten jóságára, nem a saját érdemeik, hanem Isten ígéretei miatt.

Életem elmúlt 38 évét azzal töltöttem, hogy bejártam a világot, és hirdettem Isten Igéjét. Ez idő alatt sok csodálatos emberrel találkoztam – köztük olyanokkal is, mint te. Vállalkozók, háziasszonyok, dolgozó anyák, művészek, miniszterek, színészek, politikusok, önkéntesek, egyedülálló anyukák és apukák. Megadatott számomra, hogy szinte az élet minden területéről találkozzak férfiakkal és nőkkel.

Némelyek közülük jól élnek, úgy tűnik, hogy abszolút topon vannak, míg mások a bizalmunkba avattak, megosztották velem, hogy milyen nehezen boldogulnak, és folyamatosan harcolnak a fennma-

radásért. Vannak, akik rettenetes körülményekkel küzdenek, állandóan vesztesnek érzik magukat, és az életük nyomasztó teherként nehezedik rájuk.

Az emberi sorsok sokféleségét látva azonban rájöttem, hogy mindannyiunkban van valami közös, amire a személyiségünktől és a pillanatnyi helyzetünktől függetlenül elkerülhetetlenül szükségünk van: a remény.

A remény azt jelenti, hogy jó dolgok megtörténtét várjuk. A remény egy rendkívül hatékony és egyetemes ösztönző erő, egy óceánt duzzasztó dagály, mely minden hajót magasra emel. Függetlenül attól, hogy épp kikötéshez készül, időzik a kikötőben, vagy épp bátran nekiindul a nyílt tengernek, a remény felemeli a szellemet, és azt mondja: *Tudod mit? A dolgok bármikor jóra fordulhatnak.* Ez egy megmagyarázhatatlan, de ugyanakkor tagadhatatlan érzés, mely nem engedi, hogy feladjuk. A remény azt sugallja, hogy bármelyik pillanatban történhet velünk valami jó!

Ennek okán láttam szükségét, hogy könyvet írjak a reményről, hogy láthassátok a benne rejlő csodálatos lehetőségeket. Sőt, a Biblia szerint a remény az egyik dolog a három közül, mely akkor is megmarad, amikor minden más megszűnik létezni (lásd: 1. Kor 13:13)

Függetlenül attól, hogy ki vagy és merre tart az életed, remény nélkül nem lehet funkcionálni. Ha épp tragikus helyzetben vagy, biztosan kell a remény, hogy hinni tudj a dolgok jóra fordulásában, ha pedig épp jól megy sorod, akkor azért, hogy egy darabig talán így is marad. Amikor a remény kertjében élsz, valami mindig virágzik!

Ezzel együtt, amilyen nagyszerű dolog a remény, olyan könnyen el is pazarolhatjuk. Ha például, emberekbe helyezed a bizalmad, akkor mindig csalódni fogsz. Amennyiben a munkahelyed, a pénzkereső tevékenységed, vagy a nyugdíjtakarékod jelenti a biztonságot számodra, könnyen kiábrándulás lehet a vége. Amennyiben csak a saját képességeidben bízol, a magabiztosságod elpárologhat, amint valaki egy kicsit megingatja az önbizalmadat.

Tulajdonképpen rendkívül egyszerű a képlet: a remény pont olyan erős, mint a forrása, ezért szükséges hogy ez a forrás Isten és az Ő Igé-

jének igazsága legyen. Ha más a forrás, akkor a remény csupán egy vágyteli gondolat, pillanatnyi nyugalom. Ami azt illeti, az Istenbe helyezett reménység merőben eltér attól, amit a világban tapasztalhatunk. A hívő reménysége a megingathatatlan, erős, mindent tudó, mindent látó, egyetlen igaz Isten és az Ő Fia, Jézus Krisztus.

Másképp fogalmazva: Istenben való reménység nélkül nem jutsz semmire, de ha bízol Benne, minden lehetséges! Az Ige hűséges olvasása és tanulmányozása megmutatja, mi mindenre voltak képesek Isten emberei, ha mertek remélni. Az Új és Ó Testamentumban átlagemberekről olvashatunk, akik ugyanolyan tökéletlenek voltak, mint mi, de lehetetlen akadályokat győztek le, mert remélték, hogy a látóhatáron túl, Isten valami csodálatos dolgot tartogat számukra, és Istenbe helyezték a bizalmukat.

- Annak ellenére, hogy az izraeliták generációkon át rabszolgák voltak Egyiptom földjén, a szabadság reménye arra késztette Mózest, hogy megszabadítsa őket kegyetlen elnyomóiktól.
- Míg az izraeli hadsereg félelmében fedezékbe bújt Góliát elől, Dávid a győzelemben reménykedve ezt kérdezte: Mi történik azzal, aki megöli ezt a Filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izraelről?" (1. Sámuel 17:26)
- Hámán gonosz tervével szembesülve, Népe megmentésének reménye arra ösztönözte Esztert, hogy a szigorú hagyományokat megtörve meghallgatást kérjen a királytól.
- Az ígért Messiás reménye teljesen hétköznapi embereket arra késztetett, hogy mindenüket hátrahagyva kövessék Jézust egészen a keresztig.

Látod már a remény sokarcú és korlátokat nem ismerő természetét? A bibliai példákban, a remény sokkal több volt egy lelkesítő gondolatnál, vagy múló ábrándnál. A remény a kiolthatatlan tűz, a meggyőződés, hogy az Istennel semmi sem lehetetlen.

- Mózes számára a remény rabláncokat szakított szét;
- Dávidot a remény olyan kérdések feltevésére késztette, melyekre mások gondolni se mertek;
- Eszterben annak a reménye tartotta a hitet, hogy Isten minden nehézség ellenére megmentheti népét a pusztulástól;
- A tanítványoknak a remény rendíthetetlen bátorságot nyújtott, hogy új életet kezdjenek, és megváltoztassák a világot.

Hiszem, hogy a remény ugyanezekre képes a te életedben is. Ezért örülök, hogy a kezedbe vetted ezt a könyvet. És ezért örülök, hogy arra használhatom a könyvemben található bibliai történeteket, alapelveket és praktikus életmódbeli tanácsokat, hogy biztassalak: hajrá, és fel a fejjel! Tedd ezt céltudatosan… kapaszkodj a reménybe szenvedéllyel, ne légy hajlandó nélküle élni!

Talán eddig fel sem tűnt, de a világ folyamatosan azt sugallja, hogy ne éljük bele magunkat semmibe. Múltbeli sérelmek, jelen csalódások, illetve a jövő bizonytalansága mind azt erősítik, hogy mérsékeljük az elvárásainkat, legyünk inkább racionálisak – *Higgadj le, és ne várj túl sokat az élettől, mert jó eséllyel csalódni fogsz.*

Pozitív a terhességi teszt eredménye? *Ne éld bele magad, jusson eszedbe mi történt legutóbb.* A személy, aki megbántott, bocsánatot kért, és szeretne kibékülni…. *Ne éld bele magad, könnyen lehet, hogy újra meg fog bántani.* Egy szuper lehetőség tárult eléd a munkahelyeden… *ne éld bele magad, jó eséllyel nem fog sikerülni.*

Az élet remény nélkül azonban, egyáltalán nem is élet. Lehet, hogy úgy gondolod, csak kellően óvatos vagy. Jobb félni, mint megijedni Joyce – és valóban, a történet nem is szól másról, félünk, hogy megbántanak, hogy újra csalódnunk kell, így nem merünk kockáztatni.

A félelemnek még jó oka is lehet. Elképzelhető, hogy sok rossz tapasztalatod volt, sokszor megbántottak, és csalódtál. A tapasztalat azt mondja, a dolgok nem változnak, de Isten Igéje valami mást, valami sokkal jobbat ígér nekünk, mégpedig azt, hogy Istennel minden lehetséges!

Itt az ideje, hogy megváltozzon az életed! Bízz Istenben eléggé ahhoz, hogy mindig a legjobbat reméld: a legjobb kapcsolatot, a legjobb lehetőséget, a legjobb életet. Várd, hogy ma valami jó történjen veled!

Isten azt szeretné, hogyha a lehető legjobbat hoznád ki az életedből. Ha bármikor eszedbe jutna ezt megkérdőjelezni, jusson eszedbe, hogy Ő a legjobbját adta, amikor elküldte Jézust. Ő azért halt meg, hogy ha elfogadod a megváltás ajándékát élvezhesd az örökkévalóságot a mennyben, és jó életet élhess itt a Földön.

A János 10:10–ben Jézus azt mondja: „azért jöttem, hogy életök legyen, és bővölködjenek (a teljességig, amíg túl nem csordul).”

Ahogy végigolvasod ezt a könyvet, remélem, felismered, hogy Isten azt szeretné, ha teljes és boldog életet élnél. Ő a legjobbat akarja számodra szellemileg, érzelmileg, kapcsolatok tekintetében és fizikailag egyaránt; minden év minden egyes napján, minden pillanatban. Amikor pedig tudod, hogy Isten a legjobbat akarja neked, akaratlanul is reménytelivé válsz. Isten be akarja tölteni a szükségeidet, hogy segíthess másoknak.

Szóval, ha épp nehéz helyzetben vagy, és kételyek gyötörnek, hogy valaha is jobbra fordulhat a sorsod… *fel a fejjel!*

Ha csak éled az életed, sodródsz az árral, de azt kérdezed, van-e ennél több… *fel a fejjel!*

Amennyiben gyereket nevelsz, és aggódsz, hogy a jövő mit tartogat számára… *fel a fejjel!*

Ha épp valami izgalmas új kalandba készülsz belevágni, amellyel minden eddiginél nagyobb kockázatot vállalsz… *fel a fejjel!*

Amikor mersz remélni, az életed változásnak indul. Növekszik a hited, visszatér az örömöd, és béke uralja a szívedet. Ha azonban megelégszel azzal, hogy jó ideje nem jutsz egyről a kettőre, ha elhiszed, hogy ez nem is lehet másképp, hogy számodra nem is teremhet babér, lehet, hogy le kellene tenned ezt a könyvet.

Ha viszont készen állsz valami jobbra, ha akarod a változást, kérlek, olvass tovább! A remény csodálatosan megváltoztatja azok életét, akik

magukévá teszik azt! A remény katalizátor, mely felébreszti a képzeletet, és új ötleteket szül (lásd: Péld. 24:24), horgony, mely megtart minket az élet viharaiban (lásd: Zsidók 6:19), meggyőződés, mely arra bátorít, hogy jobb életre törekedjünk (lásd: Péld. 23:18) és vigasztal, hogy sosem vagyunk egyedül (lásd: Róma 5:5).

Ha ezek jól hangzanak számodra, szedd össze minden bátorságod, és tégy valamit, amit talán régóta nem engedtél meg magadnak: reménykedj! Örülni fogsz, hogy így döntöttél, mert Isten arra vár, hogy kifejezhesse jóakaratát feléd.

I. RÉSZ

A FELEMELKEDÉS REMÉNYE

„... De akik az Úrban bíznak, erejök megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk... ”

Ézsaiás 40:31

Sok ember azt gondolja, hogy helytelen és önző dolog jobbat remélni a pillanatnyi helyzetüknél. Természetesen nagyon fontos, hogy elégedettek és hálásak legyünk azokért a dolgokért, amik megadattak számunkra, de ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy nem vágyhatunk még más dolgokra is, míg a megfelelő motiváció vezérel minket. Hogyan lehetünk elégedettek és vágyhatunk többre egyidejűleg? Én például nagyon elégedett vagyok az életemmel, mert hiszem, hogy Isten időzítése tökéletes. Ha mostantól soha többet nem kapnék semmit, akkor is boldog lennék, mert az örömöm és elégedettségem Krisztusban van. Ugyanakkor többre is vágyom, mert egészen addig el akarok jutni, ameddig Isten megengedi, illetve legalább annyit meg szeretnék tenni másokért, amennyit emberileg lehetséges. Nem szeretnék se többet, se kevesebbet, ahhoz képest, amit Isten eltervezett számomra!

Többet akarok Istenből az életemben, szorosabb, bensőségesebb kapcsolatot akarok Vele (lásd: Fil. 3.10). Több bölcsességet, stabilitást és több jó barátot akarok. Többre vágyom a gyermekeim számára, és vágyom rá, hogy minél többen elfogadják Jézust megváltójukként. Több csodát, gyógyulást, áttörést és erőt akarok látni. Őszintén hiszem, hogy annyira elégedettekké válhatunk, hogy nem zavar vagy nyugta-

lanít már az, ami éppen van, de vágyhatunk többre, a helyes indítékoktól vezérelve, a megfelelő időben (lásd: Fil. 4:11,19).

Őszintén hiszem, hogy aki beéri kevesebbel, mint amit Isten képes megtenni érte, az korlátozza Isten nagyszerűségét. Ő meg akarja mutatni magát az életünkben, és mindent megcselekedhet, többet, mint amit el tudunk képzelni, többet a legmerészebb imáinknál, vágyainknál, reményeinknél vagy álmainknál (lásd: Efézus 3:20).

I. FEJEZET

Várj el többet!

„Várjad az Urat, légy erős; bátorodjék szíved és várjad az Urat.”

Zsoltárok 27:14

„A nagy elvárás a kulcs mindenhez”
— Sam Walton

Engedd meg, hogy elmeséljem Betti történetét. Betti egy hívő hölgy. Rendszeresen olvassa a Bibliát. Önkéntes munkát is vállal, melynek keretében havonta egyszer takarókat osztogat hajléktalanoknak. Eddig csodálatosan hangzik, nemde?

Valamit viszont még tudnod kell Bettiről. A barátai „károgó Bettinek” hívják a háta mögött. Időnként lelkiismeret-furdalásuk van e gúnynév miatt, de igazság szerint Betti igazán rászolgált; ugyanis hihetetlen képessége van arra, hogy minden helyzetben megtalálja a legrosszabbat, és a lehető legbaljósabb jövőt képzelje maga elé. Mondok egy példát.

Múlt nyáron Betti és férje (Csőd Fülöp) családi vakációra indultak két gyermekükkel (Nemsokraviszimajd Vilivel és Középszerű Máriával). Hozzá kell tennem Fülöp igazán odaadó, jó férj, Vili és Mária pedig nagyszerű gyerekek, de Betti valamilyen oknál fogva nem sok reményt fűz hozzájuk. Nem is vár tőlük semmi jót, sőt inkább mindig a legrosszabbra számít, ezért a becenevek.

Fülöp és Betti már hónapokkal korábban megtervezték ezt az egy hetes nyaralást egy nagyon közkedvelt nyaralóhelyen, de ahogy közeledett az idő a megvalósulásához, Betti „tudta”, hogy végül az egész katasztrófába fullad majd.

A szállás felé vezető úton, 400 kilométeren keresztül csak sopánkodott: „Ostoba ötlet volt ez a nyaralás. A víziparkban tuti, hogy mindenütt órákat kell majd sorban állni, és szerintem a hotel sem lesz olyan jó, mint amilyennek beharangozták. Fogadjunk, hogy egész héten rossz idő lesz.”

Fülöp és a gyerekek folyamatosan nyugtatgatták. Próbálták biztatni, hogy nem lesz gond, és alakuljon bárhogy, majd kihozzák belőle a legjobbat, de Betti hangulata mit sem változott. Szegény Fülöp, Vili és Mária számára ez a 400 km legalább a duplájának tűnt.

Természetesen a nyaralás tökéletesen megfelelt Betti pesszimista elvárásainak. A víziparkban valóban az átlagosnál hosszabb sorokban kígyóztak az emberek.

Fülöpöt, Máriát és Vilit ez nem rázta meg különösebben – addig is jókat beszélgettek, nevetgéltek, megtervezték mire ülnek fel legközelebb – de Betti teljesen ki volt akadva. „Tudtam, hogy ez lesz” – morogta.

Az étterem, ahol első vacsorájukat töltötték el, szintén nem volt problémamentes. A pincérnő közölte a párral, hogy az ital, melyet rendelni szerettek volna, elfogyott. Fülöp egy másik italt, Betti viszont inkább a depressziót választotta. „Hihetetlen” – sóhajtozott.

A hotelszobába visszatérve egy újabb katasztrófára derült fény, mely az utolsó csepp volt a pohárban. A család felfedezte, hogy nem működik a TV. „Tudtam! Tudtam! Tudtam!” – zúgolódott Betti elkeseredetten – „Tudtam, hogy ez a hotel nem lesz jó!”

Fülöp felhívta a recepciót, akik gyorsan kicserélték a TV-t, de a baj már visszafordíthatatlan volt. Károgó Betti rettenetes vakációja pont olyan rosszul alakult, ahogy várta.

Szívügyek

Betti története ugyan kitaláció, de sajnos, néha magunkra ismerhetünk belőle. Mindannyian küzdünk a pesszimista hozzáállás és a borúlátás ellen, melyektől az időjárás „részben napos” helyett „részben felhős”, a pohár pedig, „félig teli” helyett, „félig üres”. A történetben negatív hozzáállása akadályozta meg Bettit abban, hogy élvezze nyaralását, de a valóságban számos reménytelen ember az egész életét így éli le.

Szinte mindenbe egy negatív, hibakereső, kritikus attitűddel fognak bele, semmi jót sem remélve, mert túlságosan leköti őket a tragédiák várása. Negatív események bekövetkeztekor gyakran azt gondolják, hogy előre megérezték a bajt, amikor pedig kicsit jobbra fordul a sorsuk, szinte várják, hogy bármelyik pillanatban elromoljon valami.

Szóval attól függetlenül, hogy épp jó napjuk van-e, vagy sem, a hegycsúcson vannak-e, vagy a völgyben, kicsit sem élvezik az életüket... sőt nem is gondolják, hogy ez egyáltalán lehetséges.

Talán te nem vagy olyan súlyos eset, mint Betti, de őszintén meg kell mondanom, hogy a reménytelenség még a legkisebb mennyiségben is pusztító hatással van az életünkre. Miért ne reméljük a legjobbat, miért ne tárjuk ki az ajtót, hogy meglássuk, mire képes Isten?

A borúlátó hozzáállás persze több egy fárasztó munkanap utáni panaszkodásnál, vagy az érzésnél, amikor egy reggel bal lábbal kelsz fel.

A borúlátás egy mélyebb, spirituális probléma tünete. Van, aki az életében bekövetkezett számtalan csalódás miatt már-már elvárja, hogy újra csalódjon. Néhányan olyan alacsony önbecsüléssel rendelkeznek, hogy azt gondolják, semmi jóra nem érdemesek, így soha nem is várnak semmi jót az élettől. Aztán vannak azok, akik egyáltalán nincsenek tisztában Isten jóságával, és azzal, hogy Ő jót akar a gyermekei számára. Ezek a tünetek mind nagy kockázatot rejtenek magukban. Ha hasonlóan egy fizikai betegséghez, be kellene mutatnom, mi történik ilyenkor a lelkünkben, az valahogy így hangzana:

Orvos: Szóval azt mondja lelkileg és érzelmileg kiégett. Kérem, mesélje el, mit tapasztal!

Páciens: Hát Doktor úr, folyamatos balsejtelmeim vannak a jövőt illetően. Sokat a csalódtam az életem során, és nem igazán hiszem, hogy számomra és a családom számára bármi jót tartogathat a jövő.

Orvos: Nos, a tünetei beszédesek. Az elmondottak alapján ön súlyos reménytelenségben szenved.

Betti tünetei a negatív hozzáállás, az aggodalmaskodás és a panaszkodás voltak. Ezeket a tüneteket egy súlyos szívbeli probléma: a reménytelenség okozta. Kikapcsolódás helyett, minden pillanatban a legrosszabbra számított. *Hosszú sorok lesznek, sosem találunk jó étermet, a hotel rettenetes lesz.* Ezekben a gondolatokban a reménynek még a szikrája sem található meg.

Fülöp, Vili és Mária tünetei ezzel szemben merőben különböztek Bettiétől. Ők pozitívak, jókedvűek, derűsek voltak, készen álltak arra, hogy bármely helyzetből kihozzák a legtöbbet. Tele voltak reménységgel, és várakozásuk is igen nagy volt.

Fontos felismernünk, hogy Betti és családtagjai, azonos körülményeik ellenére, mennyire különbözőképpen reagáltak az eseményekre. Mindannyiuknak ugyanazokat a hosszú sorokat kellett végigállniuk, ugyanazokban az éttermekben ettek, és ugyanazt a rossz TV-t kapták.

Betti számára a problémák a balsejtelmeit látszottak igazolni, és arra késztették, hogy feladja. Ezzel szemben, a család többi tagjának derűlátását ugyan kihívás elé állították a gondok, de jókedvűek és reményteliek maradtak.

Reggelenként azzal a gondolattal ébredsz, hogy Isten valami csodálatosat fog tenni az életedben?

Nyugalommal kezelték a váratlan helyzeteket, és mindeközben még jól is érezték magukat.

Ezt a képet szem előtt tartva, szeretném megkérdezni tőled: mik a te tüneteid? Ha őszintén a szíved mélyére nézel, mit találsz ott? Fülöpre, Vilire és Máriára hasonlítasz inkább?

Reményteli várakozással tekintesz a

jövőbe? Hiszed, hogy a mai nap jobb lehet a tegnapnál, sőt a holnap még jobb lehet a mánál is?

Reggelenként azzal a kilátással ébredsz, hogy Isten valami csodálatosat fog tenni az életedben?

Vagy inkább olyan vagy, mint Károgó Betti? Észreveszed magadon, hogy gyakran a legrosszabbat várod? Tele vagy aggodalommal olyan dolgok miatt, amelyek még soha meg sem történtek? Szoktál olyasmiket mondani, hogy: *Ez soha nem fog megváltozni, tudtam, hogy ez el fog romlani, és rossz előérzetem van?*

A hit kapcsolat

Mutass valakit, akinek nagyok az elvárásai, és én mutatok valakit, aki bátran jár a hitében.

Ahogy megkezdjük közös utazásunkat a remény útján, a szívünk alapos vizsgálata egy fontos gyakorlat, mert az Istenbe vetett bizalom és a pozitív elvárások közeli rokonságban állnak a hittel. Az egyszerűség kedvéért mondhatjuk, hogy az elvárásod szintje megegyezik a hited szintjével. Mutass nekem valakit csekély elvárásokkal, és mutatok valakit, aki kevés hitet gyakorol. Mutass valakit, akinek nagyok az elvárásai, és én mutatok valakit, aki bátran jár a hitében.

Ne feledd azonban, hogy én az Isten felé támasztott elvárásokról beszélek. Ez sokkal több egy szimpla pozitív gondolkodásnál; az a bizalom, hogy Isten gondoskodik rólad, és minden téged érintő dologról.

Isten Igéje azt mondja, hogy a hitünk egy pozitív, reménykedő várakozás, melyet megjutalmaz az Isten (lásd: Zsidók 11:6). Ahogy ennek többször is tanúi lehetünk az Evangéliumokban, láthatjuk, hogy Jézus az emberek hite – reményteli elvárásai – szerint cselekedett (lásd: Máté 9:29, Márk 5:34, Lukács 7:50 és Lukács 17:19). Az egyik kedvenc történetem Márk evangéliumának 10 fejezetében található.

Nagyon szeretem ezt a történetet, és hiszem, hogy nagyon aktuális számunkra, mert a teljes szakasz a pozitív elvárások fontosságáról szól.

Márk 10:46-47

> *... És Jerikóba érkezének: és mikor ő (Jézus) és az ő tanítványai és nagy sokaság Jerikóból kimennek vala, a Timeus fia, a vak Bartimeus, ott üle az úton, koldulván. És amikor meghallá, hogy ez a Názáreti Jézus, kezde kiáltani, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam (most)!*

Ha belegondolsz, Bartimeusnak minden oka megvolt arra, hogy a lehető legrosszabbra számítson. Vak volt, minden napját az út szélén koldulva töltötte, ebből élt. Nagyon nehéz élete volt, gondolhatnánk, ha valaki keveset vár el az élettől, hát az Bartimeus. Gondolhatta volna azt, hogy *ennek semmi értelme, úgysem fog működni. Jézus észre sem fog venni, inkább nem élem bele magam.* Senki nem hibáztatta volna érte.

Bartimeus azonban elég bátor volt ahhoz, hogy valami jobbra számítson! Arra gondolt, mi történhet, és nem arra, hogy mi nem. Nemhogy visszafogta volna az elvárásait, inkább hangosan kiabált, hogy felhívja magára a figyelmet: „Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam (most)!" Hallod a sürgetést a hangjában? Úgy tűnik, elhatározta, hogy erről semmiképp se marad le. Hiába szólta le és próbálta csendesíteni a többi ember, nem hallgatott el (lásd: Márk 10:48). Sőt, egyre hangosabban kiabált, míg Jézus meg nem állt, és magához nem hívta. A történet legmeglepőbb része az, hogy mikor Bartimeust odavitték Jézushoz, az Úr egy szinte hihetetlen kérdést intézett hozzá. Az 51-es versben Jézus azt mondta ennek a vak koldusnak: *Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?*

Ez egy elég különös kérdésnek tűnik, nem? A tanítványok talán arra gondoltak *„Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?" Uram, hát nem egyértelmű? Ez az ember vak. Hogy kérdezhetsz tőle ilyet?* Jézus azonban valami mélyebbre utalt a kérdésével. Valójában azt kérdezte Bartimeustól: *Mit várasz tőlem? Csak egy kis ételt? Szükséged van valakire, hogy megfogja a kezed és útba igazítson? Esetleg pusztán egy kis alamizsnát szeretnél?* Ezekre persze mind szüksége volt Bar-

timeusnak, és ha nem lett volna elegendő hite, akkor ezekkel is beérte volna.

Bartimeus azonban nagyobb dolgokra számított. Amikor Jézus megkérdezte tőle, mit szeretne, nem hezitált, nem bizonytalankodott, nem töprengett rajta, hanem bátran azt mondta: „*Mester, hogy lássak.*”

Gondolom, ismered a történet végét. Jézust nagyon megérintette Bartimeus hite. Az 52. versben azt olvashatjuk: „*Jézus pedig monda néki: Eredj el, a te hited megtartott téged. És azonnal megjött a szeme világa, és követi vala Jézust az úton.*”

Mivel Bartimeus elég bátor volt, hogy higgyen Isten jóságában, pontosan ez jutott neki osztályrészül. Ugyanez igaz a te életedre is, és ezért olyan fontos a jövőd szempontjából, hogy mit várasz az élettől. Ha nem hiszed, hogy Isten csodákra képes, nem is fogsz ilyesmit tapasztalni. Ha azonban elég bátor vagy ahhoz, hogy többet várj Istentől, és számítasz arra, hogy nagyszerű dolgokat fog tenni az életedben, akkor elkezdhetsz álmodni, hinni, kérni, és bátor hittel cselekedni, tudván, hogy Istenre mindig számíthatsz, és nagy tervei vannak veled.

Istenre mindig számíthatsz, és nagy tervei vannak veled.

Ha esetleg még mindig kétségeid lennének azzal kapcsolatban, hogy helyén való bármit is elvárnunk Istentől, lassan olvasd el, és elmélkedj a következő Igeszakaszon az Ézsaiás könyvéből:

> *„S azért vár (számít arra, keresi a lehetőségét, és vágyakozik arra) az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért emeli fel Magát, hogy megkegyelmezzen néktek, és szerető kedvességet mutasson irántatok. Mert az igazság Istene az Úr; Áldottak (boldogok, szerencsések, irigylésre méltóak) mindazok, akik (komolyan) Rá várnak, akik számítanak Rá, keresik Őt és vágynak utána (a győzelmére, jóakaratára, szeretetére, békéjére, örömére és semmihez sem fogható, töretlen társaságára)!”*
>
> Ézsaiás 30:18 (az angol fordítás alapján)

Isten jó akar lenni a gyermekeihez, így ha ezt várod Tőle, ezt is kapod. Várd el Istentől, hogy Önmagát adja, mert Ő mindennél fontosabb, és ne feledd, Ő minden szükségünkről képes gondoskodni.

Növeld az elvárásaidat három lépésben!

E fejezet olvasása közben, lehet, hogy valami ilyesmi jár a fejedben: *Joyce, ez mind nagyon jól hangzik, de hogyan is várhatnék többet? Ide-oda rohangálok, sokszor alig bírom kifizetni a számláimat, és épp hogy kajára elég a fizetésem. Végigdolgoztam az életem, keményen küzdöttem, hogy eljussak idáig. Hogy növelhetem meg az elvárásaimat?*

> *Amikor megkísértenek a kételyek, és úgy érzed fel kéne adnod, válaszd inkább a hitet.*

Rengeteget tudnék beszélni a hitről – több ezer könyv íródott a témában – de most néhány egyszerű kezdeti lépéssel szeretnélek elindítani az úton. Ez a három lépés segít majd abban, hogy pozitívabban állj a dolgokhoz:

1. Higgy!
   Isten embereit nem véletlenül nevezik „hívőknek”. Amikor megkísértenek a kételyek, és úgy érzed, fel kéne adnod, válaszd inkább a hitet. A hit a bizalom alapja. Higgy Isten Igéjében, higgy az ígéreteiben. Hidd el, hogy Isten szeret téged, és csodás dolgokat tartogat számodra. Jézus azt mondta, ha hiszünk, láthatjuk Isten dicsőségét (lásd: János 11:40). Az Ő dicsősége pedig tökéletességének megnyilvánulása.

2. Kérj!
   A Jakab 4:2 azt mondja: „Nincsen semmitek, mert nem kéritek”. Ha egyszer eldöntötted, hogy bízol Isten gondoskodásában, rajta, imádkozz, és kérd Istent, hogy töltse be a szükségeidet. Oszd meg Vele az álmaidat. Ahogy Jézus is kérdezte Bartimeustól, Isten ha-

sonlóképpen kérdezi tőled: *„Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?”*. Légy bátor és kérj valami olyasmit, amit csak Ő képes megtenni. Persze mindannyiunknak szem előtt kell tartanunk az Ő akaratát, és amennyiben nem nekünk való, amire vágyunk, majd ad helyette valami sokkal jobbat.

3. Figyelj!
   Ahogy telnek a napjaid, figyelj, és várd Isten válaszát az imáidra. Várd el a gondoskodását, és hogy teljesítse a Tőle kapott álmaidat. Amennyiben még nem érzékelsz semmit, legalábbis nem úgy, ahogy elképzelted, az nem azt jelenti, hogy Isten nem dolgozik az ügyeden. Továbbra is bízz Benne, és figyelj, hogy biztosan észrevedd a keze nyomát az életeden. Adj hálát már előre, amíg várakozol a szükségeid és vágyaid teljesülésére.
   Bármi legyen is a reményed tárgya – egy közelebbi kapcsolat Istennel, az Ige mélyebb megértése, egy jobb házasság, egy anyagi áttörés, egy tanulási lehetőség, egy szolgálat, egy újrakezdés – ha a szívedben van (és Isten Igéjének nem mond ellent), higgy benne, kérd, várj rá, és figyelj.

Az igazi változás a magasabb elvárásokkal kezdődik

Az életutad annyira fog felfelé ívelni, amennyire magasak az elvárásaid. Természetesen nem arról beszélek, hogy az elvárásaid varázsütésre megváltoztatják a körülményeidet, hanem, hogy a pozitív hozzáállás megváltoztatja a reakcióidat a körülményeidre.

Az elvárásaid megváltoztathatnak téged. Lehetővé teszik, hogy pozitív hozzáállással várj a körülményeid megváltozására. Hatására bátor, magabiztos és örömteli lehetsz, valaki, aki bízik Isten tökéletes tervezésében.

Elmesélek egy történetet, mely remekül demonstrálja az örömöt, mely a nagy elvárásokból adódik:

Az életutad annyira fog felfelé ívelni, amennyire magasak az elvárásaid.

Volt egyszer egy egypetéjű ikerpár. Mindenben egyformák voltak, egy dolgot kivéve. Az egyikük szélsőségesen optimista volt, tele reménységgel, aki képes volt minden helyzetben valami pozitívat találni. A másik ezzel szemben pont az ellenkezője, vagyis rettenetesen pesszimista és borúlátó volt.

Az ikerpár szülei aggódtak két fiuk extrém különbözősége miatt, így elvitték őket orvoshoz. Az orvos egy tervet vázolt fel a szülőknek. „A következő születésnapjukon adjatok a pesszimistának egy szép, fényes biciklit, az optimistának pedig egy nagy rakás trágyát."

A terv elég extrémnek tűnt, különösen, hogy a szülők addig a pontig mindig teljesen egyformán bántak a fiúkkal. Ennek ellenére úgy döntöttek, hogy kipróbálják az orvos javaslatát. Amikor elérkezett az ikrek születésnapja, a szülők átadták a pesszimistának a létező legdrágább és legmenőbb biciklit, aki a bringát megpillantva azt mormolta: „Valószínűleg el fogok esni vele, és eltöröm a lábam." Az optimistának ugyanekkor átadták a doboz trágyát, alaposan becsomagolva. Az optimista egy darabig vizsgálgatta a doboz tartalmát, majd felugrott és kirohant a házból, azt kiabálva: „Nem tudtok átverni. Ahol ennyi trágya van, ott egy póninak is kell lennie."

Fel a fejjel!

Arra szeretnélek biztatni, hogy növeld a pozitív elvárásaidat. Nem számít, min mész épp keresztül; Isten nagyobb minden problémánál, amivel csak szembe találhatod magadat. Ne gondold, hogy a jelen helyzeted már nem fordulhat jobbra. Ne hidd, hogy a múltad egyúttal

a rendeltetésed. Ehelyett inkább hidd el, hogy Isten valami jó dologra készül az életedben. Jézus azt kérdezi tőled: *„Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?”*

Ez egy nagyon erőteljes kérdés, úgyhogy rajta, fel a fejjel! Valahol ott kell lennie annak a póninak!

II. fejezet

Kövesd a vezetőt!

„Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem.”

Zsoltárok 63:9

„A remény az a szó, melyet Isten ujja minden egyes ember homlokára írt.”

— Victor Hugo, A nyomorultak

A sok örökzöld gyerekjáték közül talán a legismertebb a „Kövesd a vezetőt”. Attól függetlenül, hogy óvodában, általános iskolában vagy néhány baráttal egy parkban játsszuk, eljön a pillanat, amikor minden gyerek csatlakozik a társaihoz a sorban, és végrehajt valami játékos feladatot a vezetőt követve. Emlékszel erre a játékra? Emlékszel a kihívásra, hogy az előtted lévő lába nyomában kellett haladnod, az ő példáját követve, aki szintén az előtte lévő nyomában haladt? Keresztül az alagúton, át a mászókán, fel a létrán, le a csúszdán: körbe-körbe az egész játszótéren. Számomra a legemlékezetesebb dolog az, hogy a játék öröme szorosan összefügg a vezető képességeivel.

Ha a vezető lassú, ügyetlen, és rosszul tájékozódik, a játék hamar véget ér – a gyerekek megunják és keresnek helyette valami más tevékenységet. Hasonlóan, ha a vezető túl gyors, túl akrobatikus, vagy túl követelőző, az szintén gyorsan véget vet a játéknak, mert egyszerűen senki sem bírja lekövetni. Ahhoz, hogy a játék sikeres legyen, egy kiegyensúlyozott vezetőre van szükség – aki a megfelelő sebes-

séggel halad, de mégis izgalmassá teszi a játékot és az embereket arra vezeti, amerre szívesen mennek. A vezető a kulcs. Ez egy olyan igazság, ami végigkíséri az életünket kisgyerekkortól a tinédzserkoron át egészen felnőtt korunkig. Ha van egy jó csapatvezetőd, akkor a csapatod valószínűleg sikeres lesz. Ha van egy kellően motivált, inspiráló tanárod, valószínűleg többet tanulsz az ő tantárgyából, mint más tantárgyakból. Ha a főnököd kihívások elé állít, és arra ösztönöz, hogy a sikereket érj el, valószínűleg szeretni fogod az állásodat, és a teljesítményed is növekedni fog. Az, hogy mennyire kedveled a munkádat, és hogy milyen szintű sikereket érsz el benne, szorosan összefügg azzal, hogy kire hallgatsz. Ami igaz a játszótéren, a sportpályán, vagy a konferenciaasztal körül, az igaz az élet más területein is – a vezetőség a kulcsa mindennek. Az, hogy kit és mit követsz, meghatározza, hogy milyen életet fogsz élni, és itt most nem egy főnökről, tanárról, vagy szülőről beszélek; hanem egy sokkal nagyobb döntésről: hogy Istent és az Ő tervét kövessük az életünkben.

Nem arról van szó, hogy saját a terveink eredendően csak rosszak lehetnek, hanem arról, hogy Isten tervei kétségtelenül jobbak.

Ha úgy éled le az életedet, hogy csak a magad erejére támaszkodsz, igyekszel mindent kiokoskodni, és a saját utadat járod – jó eséllyel szerencsétlen és boldogtalan leszel.

Nem arról van szó, hogy saját a terveink eredendően csak rosszak lehetnek, hanem arról, hogy Isten tervei kétségtelenül jobbak.

Bármikor, amikor Isten tervének követése helyett megelégszel a saját terveiddel, akkor nem a legjobb megoldást választod. Ráadásul a saját terveid erőltetése gyakran nagy stresszel jár. Amikor valami akadályba ütközöl (pl. a kiválasztott iskola elutasítja a jelentkezésed, tönkremegy a vállalkozásod, a személy, akire leendő házastársként tekintesz, elutasít, nem sikerül eladni a házadat stb. – erős nyomás alá kerülsz, mert úgy érzed, hogy a saját erődből meg kellene tudnod oldani a dolgot. A hibáidat, gyengeségeidet és korlátaidat ismerve, különösen vezetőként, nagyon könnyű elveszíteni a reményt.

Ha azonban boldog és reményteli életet szeretnél élni, át kell adnod a vezető szerepet Istennek. Engedd, hogy Ő vezessen, és dönts úgy, hogy tökéletes tervezésében bízva, teljes szívvel követed. Most egy pillanatra függeszd fel az olvasást, és tedd fel magadnak a következő kérdést: *Állhatatosan követem Istent, vagy azt kérem, hogy Ő kövessen engem?*

Istenben megtalálod azt a vezetőt, aki pont a számodra megfelelő tempóban halad, aki izgalmassá teszi a dolgokat, bár nem mindig pont arra visz, amerre szeretnéd, Vele csodálatos módon mindig a megfelelő helyen és időben lehetsz. Istenre várni persze nem tétlen üldögélést jelent, sőt mondhatom pont az ellenkezője. Az előtted álló feladatok sikeres teljesítése végett tervezned és dolgoznod kell, de mindenekelőtt az Ő útmutatására, bölcsességére van szükséged, amiért időt kell töltened Vele. Továbbá, ha készítesz is terveket, ne ragaszkodj hozzájuk túlságosan. Valami ilyesmi attitűddel éld a mindennapjaidat: Uram! *Tudom, hogy terved van az életemmel. Kérlek, mutasd meg a helyes irányt. Zárj be minden ajtót, mely nem része a tervednek, és nyisd ki azokat, amelyeken szeretnéd, hogy bemenjek. Vezess és taníts engem minden áldott nap!*

Azok az emberek, akik követik Isten vezetését, nem esnek pánikba, amikor a dolgok rosszra fordulnak, és nehéz körülmények közé kerülnek. Hiszik, hogy Isten minden helyzetből – legyen az jó, vagy rossz – ki tudja hozni a legjobbat, vagyis az Ő akaratát. Egyikünk sem tökéletes, és mindannyiunknak sokat kell még tanulnia, de ha megmaradunk az Ő reménységében, akkor legalább élvezhetjük az utazást. Bizonyára csinálunk majd néhány, nem tervezett vargabetűt, de a végén Isten tervei győzedelmeskednek majd.

Istenben bízz, ne önmagadban!

Ha elhiszed, hogy Istennek nagy tervei vannak veled, és abszolút elöljáróddá teszed Őt, sokkal könnyebb lesz pozitívan állnod majd a szellemi növekedésedhez, a házasságodhoz, a gyerekeidhez, a

kapcsolataidhoz, a munkádhoz és az anyagi dolgaidhoz. A vezetésében bízni és az akaratát teljesíteni, egyben hitünk gyakorlatoztatása.

Erről az a bizonyos játék jut eszembe, amikor valaki egy mögötte álló személyre, vagy személyekre számítva, mindenféle egyéb védelem hiányában hátradől, hogy elkapják, még mielőtt a földre zuhanna. Ehhez az elkapós játékhoz hasonlít, amikor Istenhez fordulva ezt mondod: Uram, ragaszkodom a Te útmutatásodhoz, és a Te terveid sokkal többet érnek a sajátjaimnál. Van viszont egy jelentős különbség: Isten nem csak elkap, de még magasabbra is emel, mint ahol korábban voltál.

> *Isten nem csak elkap, de magasabbra emel, mint ahol korábban voltál.*

Az Istenben való bizalom olyasmi, amit időbe telik megtanulni, és mondhatom, a mai napig küzdök érte én is. Régebben kizárólag magamban bíztam. Ez a rossz szokásom évek alatt alakult ki, amikor rendre csalódást okoztak és megbántottak olyan emberek, akikben kétségbeesetten próbáltam bízni. Egyszer csak megelégeltem a dolgot, és úgy döntöttem többé nem bízom meg senkiben. A fájdalmas tapasztalatok elhitették velem, hogy csak magamra számíthatok, illetve ha nem kérek segítséget senkitől, és főleg nem tárulkozom ki érzelmileg mások előtt, akkor megkímélem magam a további sérelmektől. Ez a hozzáállás azonban egészségtelen volt, és nem csupán abban gátolt meg, hogy más emberekben bízzak, hanem Istenben is képtelen voltam bízni ezáltal. Az Úr segítségére volt szükségem, hogy legyőzzem ezt a rossz szokást.

Isten Igéje egyértelmű azzal kapcsolatban, hogy az Úrban bízzunk önmagunk helyett. A Példabeszédek 3:5-6 azt mondja:

> *„Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.*
> *Minden te útaidban megismerd őt; akkor ő igazgatja a te útaidat.”*

Isten az első helyet szeretné az életünkben. A feltétlen bizalmunkat szeretné élvezni mindenkor, minden körülmények között.

Istenben bízni annyit tesz, hogy egyszerűen hiszel az Ő jóságában, szeretetében, hogy nem csak hatalmában áll, de akar is és fog is segíteni. Gyakran mindenki másban bízunk, kivéve Istent, illetve hamarabb fordulunk mindenki máshoz, mint Őhozzá. Jobban bízunk a barátainkban, a bankban, a tőzsdében, a kormányban, a saját képességeinkben és tehetségünkben, mint Istenben és az Ő Igéjében.

Hallottad már ezt valakitől a környezetedben: „Minden tőlem telhetőt megtettem, de nem jött be. Azt hiszem már nem maradt más hátra, csak az ima." Ez egy nagyon árulkodó állítás, és sajnos, mindannyian mondtunk már hasonlókat. Más szavakkal úgy lehetne kifejezni ugyanezt, hogy: „Megpróbáltam megoldani a dolgot, de nem sikerült, kértem segítséget más emberektől is, de nekik se ment, bármit is teszek, hasztalan, így nem maradt más hátra, mint bízni Istenben."

Az ima az első és legfontosabb fegyverünk, nem pedig az utolsó lehetőség, miután minden más kudarcba fulladt. Isten az első helyet szeretné az életünkben. A feltétlen bizalmunkat szeretné élvezni mindenkor, minden körülmények között. Szeretné, ha benne reménykednénk, benne hinnénk, mert ha így teszünk, nem fogunk csalódni, és az életünk jó gyümölcsöket hoz majd. Ő egy győztes, bővelkedő, örömmel teli életre fog elvezetni minket, melyet Jézus kereszthalála tett lehetővé számunkra.

Emlékeztek a dalra, amely így szól: „Minden bizodalmam Jézus Krisztusban van, aki az én igazságom."? Helyezd hát minden reményed Istenbe, és készülj fel életed legizgalmasabb utazására.

Hogyan kövessük Isten vezetését?

Ha úgy döntöttél, hogy a jó vezetőt (Jézust) követed, Pál a Rómabeliekhez írt levél 8:1-ben azt mondja, hogy hívőként nem test szerint, hanem szellem szerint járunk. Könnyen felismerheted, amikor test szerint jársz (vagyis a saját terveid szerint) ahelyett, hogy a Szellem (Isten tervei) szerint járnál; ugyanis ilyenkor békétlenség van a szívedben. Ha valamit meg akarsz tenni, de nincs felőle békességed, inkább ne tedd meg.

Például: munkát keresel és felajánlanak neked egy számodra szimpatikus munkát az ország másik felében. Amennyiben nem imádkozol bölcsességért, és anélkül hozod meg ezt a döntést, hogy konzultálnál Istennel, és meggyőzöd magad, hogy muszáj odaköltöznöd, mert ez az egyetlen értékelhető állásajánlat, amit kaptál, több éves felesleges kínszenvedésnek teheted ki magad. Különösen, ha a családod nem akar költözni, és a döntésed háborúságot okoz. Jobb, ha várasz egy kicsit, és Isten egyértelmű útmutatását kutatod.

A helyzet a következő: ha össze vagy zavarodva, nincs békességed, és a döntésed konfliktus forrása, akkor inkább ne tedd meg! Amikor olyan dolgokra igyekszünk rábeszélni magunkat, melyekben nincs békességünk, azzal gyakorlatilag meghívót küldünk a problémáknak az életünkbe. A fenti példában valahogy így mérlegelhetünk: „Nem akarok elköltözni, a családom is ellenzi, és a munka sem teljesen az, amit elképzeltem, de ezért még jól is elsülhet. Végül is ez eddig a legjobb ajánlat, amit kaptam, és nagyon elegem van már a várakozásból.” Vigyázz ezzel a fajta gondolkodással! Attól függetlenül, hogy mennyire fogyott el a türelmed, ha nincs békességed a költözéssel kapcsolatban, jobban jársz, ha megvárod, míg Isten egy másik lehető-

Amikor kétségeid vannak egy döntés felől – nem vagy benne biztos, hogy a saját vágyaidat, vagy az Ő útmutatását követed – hallgass a döntőbíróra. Engedd, hogy a békesség hozza meg a döntést.

séget hoz eléd. Tisztában vagyok vele, hogy el kell látnod magad és a családodat, de jobban jársz, ha az ideális munkahelyre várva, elvállalsz valami ideiglenes állást a közelben, mintha átutazod a kontinenst egy olyan munkáért, amivel kapcsolatban komoly kétségeid vannak. Engedd Isten békességét uralkodni az életeden, hogy visszavonhatatlanul dönthess minden benned felmerülő kérdésről (lásd: Kol 3:15).

Bármilyen helyzetben is legyél, az alapelv ugyanez. Legyen az egy társ, egy számodra ideális gyülekezet keresése, döntés valami kiadásról, egészséges határok felállítása a kapcsolataidban, és még sorolhatnám... minden esetben Isten bölcsességének és békéjének követését tűzd ki fő célként. Amikor kétségeid vannak egy döntés felől – nem vagy benne biztos, hogy a saját vágyaidat, vagy az Ő útmutatását követed – hallgass a döntőbíróra. Engedd, hogy a békesség hozza meg a döntést.

Ezzel együtt bizony akkor is fogsz hibákat elkövetni, ha teljesen odaszántad magad Isten követésére. Ne törj le túlságosan, amikor ez bekövetkezik; hiszen a hibák is fontos eszközei a tanulásnak. A tanítványok egytől egyig hibáztak, ahogy követték Jézust. Nem kell szégyenkezned azért, ha kihátrálsz valamiből, amiről korábban azt hitted Istentől van, majd rájöttél, hogy mégsem. Egyszerűen beismered, hogy hibáztál, és továbblépsz. Jómagam is nem egyszer elvétettem Isten tökéletes tervét, ez veled sem lesz másképpen. Hozzáteszem, ez az egyik leghatásosabb módszer arra, hogy megtanuljunk Istenre hallgatni.

Időnként bátran kell hitben lépned, és kipróbálni valamit, hogy megtudd, Isten akarata-e egy bizonyos dolog, vagy sem. Ha biztosan minden tőled telhetőt megtettél, hogy kiderüljön valamiről Isten akarata-e vagy sem, és még is bizonytalan vagy, csak tedd, amit a szíved diktál, Ő pedig vezetni fog, ahogy haladsz előre. Gyakran szoktam mondani, hogy még Isten sem tud egy álló autót vezetni. Ha parkolópályán vagy, ideje sebességbe kapcsolni, és legalább elindulni valamilyen irányba. Gyakran, ahogy megtesszük az első lépést, megérkezik az útmutatás is.

Isten veled van, és irányítja minden lépésedet

Nagyszerű érzés tudni, hogy bármi történjék is, hívőkként sosem vagyunk egyedül. Hogy még személyesebbé tegyem a mondanivalómat: Te sosem vagy egyedül! Isten nem valami távoli pontról tekint le rád; hanem a szívedben él, és kézen fogva vezet téged, bármin is menj keresztül. Időnként úgy tűnhet, hogy senki nincs veled, és a nehézségek közepette magányosnak érezheted magad, de bízz Istenben, mert Ő megígérte, hogy veled lesz, és vezet téged. Az ellenség azt akarja, hogy a problémás helyzetekben ne reménykedjünk, hanem csüggedjünk el. Ilyenkor azon van, hogy a problémáink annyira lefoglaljanak minket, hogy még Jézusról és az ígéreteiről is megfeledkezzünk. Míg Józsué vándorolt a pusztában, Isten mondta neki, hogy emlékezzen az ígéreteire, és ne térjen el az Úr útjáról se jobbra, se balra, hogy szerencsés lehessen mindenben (lásd: Józsué 1:4-7). Amikor jönnek a problémák, ne engedd, hogy a világ aggodalmai elkeserítsenek. Legyél a reménység foglya, és Isten kétszeresen megjutalmaz majd.

> *„Térjetek vissza az erősséghez (a biztonság és boldogulás erősségéhez), reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked!”*
>
> *Zakariás 9:12*

Nemrég olvastam egy férfiról, aki repülni tanult. Az egyik lecke alkalmával az oktatója megkérte, hogy tegye zuhanórepülésbe a gépet. A tanuló követte az utasítást, de ami ezután következett, arra nem volt felkészülve. A zuhanórepülés megkezdésekor a hajtómű leállt, és a gép irányíthatatlanul zuhanni kezdett. Könyörgő tekintettel, segítséget remélve nézte az oktatót, aki azonban egy szót sem szólt. A tanuló ezután hamar összekapta magát, visszaszerezte az uralmat a gép felett, és a képzésének megfelelően korrigálta a hibát. Mikor újra a megfelelő magasságban, biztonságban repültek, a tanuló az

oktatójához fordult, és dühödten ráöntötte az összes félelmét és frusztrációját.

Úgy tűnt mintha ott sem lenne, a tanulót pedig ez borzasztóan dühítette. Az oktató végighallgatva a tanuló dühkitörését, és így szólt: „Ezt a gépet nem tudod olyan helyzetbe hozni, amiből nincs kiút. Ha komolyan meg akarsz tanulni repülni, akkor szállj fel újra, és próbáld meg még egyszer.” Annak ellenére, hogy tanuló szörnyen megijedt, és legijesztőbb pillanatokban teljesen magára hagyva érezte magát, az oktató végig vele volt. Nem hagyta volna, hogy bármi történjen vele. A megpróbáltatást arra használta, hogy a pilóta tanoncnak egy olyan gyakorlati tudást biztosítson, amihez másképp nem juthatott volna hozzá.

Ezt a történetet azért osztottam meg veled, mert lehetnek időszakok, amikor te is úgy érzed, hogy mélyrepülésben van az életed, a hajtóműved leállt és teljesen elveszítetted az uralmadat felette. Egy házasság tönkremegy, egy álom meghiúsul, egy diagnózis születik, egy gyerek rossz útra tér, egy állás elveszik, a bizalom megrendül valakiben. Nehéz helyzetekben természetes, ha rövid időre pánikolunk és magányosnak érezzük magunkat. Ennek ellenére nem vagy egyedül, akkor sem, ha úgy érzed. Isten ott van veled, és sosem hagy el!

Az V. Mózes 31:8 azt mondja, hogy Isten „el nem marad tőled, sem el nem hagy téged” a Máté 28:20-ban pedig Jézus azt ígéri: „ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Ez csak két példa a számtalan igeszakaszból, amelyben Isten megerősíti, hogy sosem hagy el minket, és nem kell a nehézségeken egyedül keresztülmennünk. Még a legrosszabb napjaidban, a legnagyobb megpróbáltatások közepette is tudd, hogy nem vagy egyedül!

Fel a fejjel!

Mi az, amire igazi szenvedéllyel vágysz? Mi az, amitől teljesen lázba jössz, ha csak rá gondolsz? Egy alapítvány indítása? Egy jó önkéntes szolgálat? Egy cég építése? Családalapítás? Továbbtanulás? Gyakran

a szívünk vágyai azért olyan erősek, mert Istentől származnak. Bármi is legyen az, amire vágysz, vesd alá Isten akaratának, kérd az Ő útmutatását, és ha békességet érzel felőle, tégy lépéseket a megvalósítás érdekében. Isten követése nem azt jelenti, hogy leülünk és várjuk, hogy a sült galamb a szánkba repüljön, hanem azt, hogy bátran megtesszük, amit tennünk kell. Rajta, fel a fejjel, mindent bele! Isten valami sokkal jobbat tartogat számodra, mint amit el tudsz képzelni.

Isten követése nem azt jelenti, hogy leülünk és várjuk, hogy a sültgalamb a szánkba repüljön, hanem azt, hogy bátran megtesszük amit tennünk kell.

3. FEJEZET

Számolj le a kifogásokkal!

„Áldott (felmagasztalt, megbecsült) az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak (a Messiásnak) Atyja, aki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.”

1 Péter 1:3

„Egy kicsivel több kitartás, nagyobb erőfeszítés, és ami eddig lehetetlennek tűnt, abból dicsőséges győzelem lehet.”

— Elbert Hubbard

Eugene Lang, egy önerőből milliomossá lett férfi, 1981-ben visszatért a belvárosi általános iskolába, ahová 50 évvel korábban járt. Látogatásának célja az volt, hogy egy beszédet tartson a végzősöknek, viszont valami, amit az igazgató még a színpadra lépése előtt mondott, borzasztóan megzavarta. Az igazgató tudatta vele az előző évek statisztikáját, miszerint a tanulók háromnegyede nem jut el az érettségiig, előbb lemorzsolódnak. Lang eredetileg a kemény munka értékéről és annak a sikerre vezető útjáról tervezett beszélni, de az igazgató zavarba ejtő statisztikáinak hallatán, gyorsan témát váltott.

Eugene Lang valami egészen radikális lépésre szánta el magát.

Ahogy állt a Harlem általános iskola hatodikosai előtt, elmesélte az osztálynak, hogy 1963-ban Washingtonban személyes fültanúja volt Dr. Martin Luther King híres „Van egy álmom” beszédének. Arra ösz-

tönözte a tanulókat, hogy legyenek álmaik, majd bejelentette, hogy egy fontos felajánlása van számukra. Lang egyezséget kötött a diákokkal, hogy amennyiben sikeresen leérettségiznek, kifizeti a továbbtanulásukat.

Számos fiatal élete gyökeresen megváltozott abban a pillanatban. Sokuknak ez volt a remény első szikrája. Egy későbbi interjú során, az egyik diák ezt mondta: „Volt valami, amire számíthattam, ami rám várt és ez nagyszerű érzés volt." Eugene Lang ígérete végül egy ösztöndíj programmá, majd egy országos mozgalommá alakult. A *New York Times* egy címlap sztorit hozott le a történetről, és a *60 perc* című TV-műsorban is megemlítették a milliomost, aki reményt hozott a belvárosi fiatalok életébe. A reakció minden képzeletet felülmúlt, ezrével özönlöttek a levelek és telefonhívások. 1986-ban Lang létrehozta a „Van egy álmom" alapítványt, hogy országszerte még sok iskolában indíthasson hasonló programokat. Azóta több mint 200 program működik 29 tagállamban, amely 15.000-nél is több diáknak (ők az „álmodók") volt már a segítségére.

A remény rendkívüli hajtóerő, de a pesszimista gondolkozás kiolthatja.

Mi lett a 61 hatodikossal – az első álmodókkal, akiknek Lang a rögtönzött beszédet tartotta 1981 nyarán? Az üzletember bőkezűségének köszönhetően, akinek fontos volt, hogy ez a csapat gyerek sokra vigye az életben, több mint 90 százalékuk leérettségizett, majd továbbtanult.

A remény rendkívüli hajtóerő, de nem tud kifejlődni a „nekem ez nem megy" légkörében. Ezek a szegény belvárosi gyerekek is, akiknek Lang a felajánlást tette, ebben a lemondó légkörben nőttek fel. *Nem tudunk bejutni a főiskolára, mert nem tudjuk fizetni a tandíjat, és egyáltalán, miért erőltetnénk a középiskolát, ha úgysincs esélyünk továbbtanulni?* Eugene Lang megsemmisítette a látszólag áthidalhatatlan akadályt, és reményt adott nekik. Az eredményekért nekik kellett megdolgozniuk, tehát nem ült be helyettük az órákra, nem csinálta meg a házi feladataikat, se nem vizsgázott le helyettük – de felismerte, és leszámolt a kilátástalansággal, amely addig gúzsba kötötte őket.

Mit mond Isten, mikor azt hiszed, nem vagy rá képes?

Amikor belekezdtél e könyv olvasásába, gondolom észrevetted, hogy az első résznek a „A felemelkedés reménye” címet adtam. Ennek az oka a meggyőződésem arról, hogy Istennek nagy tervei vannak veled, és magasabbra akar emelni. Szeretné, hogy megtapasztald az örömnek, a békének, az elégedettségnek és a reménynek egy jóval magasabb szintjét. A Kolossébeliekhez írt levél 3:1-2 azt mondja:

> *„Annakokáért ha feltámadtatok a Krisztussal (egy új életre, így osztozva halálból való feltámadásában), az odafelvalókat (gazdag, örökkévaló kincseket) keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülvén, Az odafelvalókkal (a magasabbrendű dolgokkal) törődjetek, nem a földiekkel. Mert meghaltatok, és a ti éltetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.”*

Istennel a kilátásaid nem egyre rosszabbak, hanem egyre jobbak. Nem süllyedsz egyre lejjebb és lejjebb, hanem feljebb és feljebb emelkedsz. Ezért mondja azt a Példabeszédek 4:18, hogy „Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb (fényesebb és tisztább) lesz, a teljes délig.” Ugyanezen oknál fogva olvashatjuk az Ézsaiás 40:31-ben, hogy „akik az Úrban bíznak, erejök megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk”. Krisztusban az életed minden napja egyre ragyogóbb lehet, és magasabban szárnyalhatsz, mint annak előtte!

> *Istennel a kilátásaid nem egyre rosszabbak, hanem egyre jobbak. Nem süllyedsz egyre lejjebb és lejjebb, hanem feljebb és feljebb emelkedsz.*

A pesszimista, „képtelen vagyok” hozzáállás a legerősebb és leghatásosabb dolog, ami megakadályozhatja, hogy meg-

tapasztald az életet, melyet Isten tervezett a számodra. Ez a gondolkozás ketrecbe zár téged, és megakadályozza, hogy élj a lehetőségeiddel. Képzelj el egy fenséges sasmadarat, melynek a szelek szárnyán kellene vitorláznia, de ehelyett egy kis kalitkába bezárva tengeti életét, a körülötte élő többi sas szárnyalásának szomorú szemtanújaként. Pontosan ez történik azokkal, akik magukévá teszik a „képtelen vagyok" életszemléletet. A számukra eltervezett csodálatos élet helyett, korlátok között, a kilátástalanság rabjaiként élnek. Képtelen vagyok *szabályozni a vérmérsékletemet.* Képtelen vagyok *munkát találni.* Képtelen vagyok *megbocsájtani.* Képtelen vagyok *tovább menni.* Képtelen vagyok *kijönni a férjemmel/feleségemmel.* Képtelen vagyok *egy újabb csalódásnak kitenni magam.* Képtelen vagyok *egyedül felnevelni a gyerekeimet.* Képtelen vagyok... *képtelen vagyok... képtelen vagyok*… és még sorolhatnám. Úgy tűnik, végtelen a dolgok listája, amikről az emberek azt gondolhatják, hogy képtelenek megtenni.

Észrevettél azonban egy közös pontot az iménti kijelentésekben? Képtelen vagyok... Képtelen vagyok... Képtelen vagyok... Ez a mentalitás önmagunk tehetetlenségére fókuszál. Nem várja és nem is számít mások segítségére, különösen nem Istenére. A „képtelen vagyok" hozzáállás a leggyengébb részünket nézi, és levonja a reménytelen végkövetkeztetést: nekem ez egyszerűen nem fog menni.

Nincs új a nap alatt. A Bibliában szereplő nőknek és férfiaknak hasonló nehézségekkel kellett megküzdeniük. Sára így gondolkodott: „*Nem tudok gyereket szülni, túl öreg vagyok hozzá* (lásd: I. Mózes 18:10-12)." Mózes azt gondolta: „*Nem állhatok így a fáraó elé, nem tudok rendesen beszélni* (lásd: II. Mózes 6:30)." Gedeon azt gondolta: „*Nem vezethetem Izraelt, én vagyok a legkisebb a családomban* (lásd: Bírák 6:15)." Eszter azt gondolta: „*Nem tudom megmenteni a népemet, mert nem fog meghallgatni a király* (lásd: Eszter 4:11)." Ézsaiás azt gondolta: „*Nem tudok prófétálni, mert tisztátalan ajkú vagyok* (lásd: Ézsaiás 6:5-7)." A tanítványok azt gondolták: „*Nem tudjuk megetetni ezt a sokaságot; mert mindössze 5 vekni kenyerünk és 2 halunk van* (lásd: Máté 14:15–18)." A „képtelen vagyok" gondolkozás, mindegyikük esetében, az isteni életút betöltésének útjába állt, mint egy saját építésű ketrec.

Isten soha nem is akarta, hogy Sára, Mózes, Gedeon, Eszter, Ézsaiás, vagy a tanítványok a maguk erejéből, saját képességeik alapján boldoguljanak. Tudta, hogy míg önerőből lehetetlen, az Ő segítségével bármi lehetséges. Mindenre képesek vagyunk Krisztusban, és bármely problémát le tudunk küzdeni.

> *„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.(Kész vagyok bármire, és bármiben megállom a helyem Benne, aki belső erővel tölt meg engem; Önálló vagyok Krisztus önállóságában)”*
>
> *Filippi levél 4:13*

Minden állítás igaz volt: Sára túl öreg volt a szüléshez; Mózes nem volt épp ékesszóló; Gedeon alkalmatlan volt arra, hogy hadvezér legyen; Esztert nem hívatta magához a király; Ézsaiás tisztátalan ajkú volt, és a tanítványoknak nem állt rendelkezésére elég étel egy akkora tömeg megvendégelésére. Isten terve szerint azonban mindannyiuknak le kellett győzni az összes „képtelen vagyok” kezdetű gondolatot ahhoz, hogy betölthessék akaratát és küldetését. Minden férfinak és nőnek fel kellett ismerni a saját korlátait, majd ugyanazzal a lendülettel lerombolni őket. A gyengeségeiken és hibáikon való rágódás helyett, inkább Isten erejére fókuszáltak, az eredmény pedig fantasztikus volt. Isten elképesztő dolgokat tett az életükben, a hitükön és engedelmességükön keresztül.

Ugyanez igaz rád is. Elismerem, lehetséges, hogy a pillanatnyi nehézségek inkább azt sugallják neked: *Nem tudom megtenni, nem tudom kezelni ezt a helyzetet. Egyszerűen nem bírom már tovább, képtelen vagyok várni a válaszra. Nem tudok megbocsájtani. Ha tudnád, min megyek keresztül, megértenéd, hogy miért nem fog menni...*

Azonban ne feledd, hogy Isten még sokkal inkább tisztában van a képességeiddel, mint te... és ezek nem számítanak, mert Ő meg tudja tenni, amit kell!

„Jézus pedig rájuk tekintvén, monda: Az embereknél (ez) lehetetlen, de nem az Istennél; mert az Istennél minden lehetséges.”

Márk 10:27

Fejlessz ki egy „menni fog” hozzáállást

Talán eddig azért gondoltad mindenről, hogy nem fog menni, mert egész életedben ezt hallottad mások szájából. Lehet, hogy olyan sokszor hallottad, hogy a végén magadévá tetted, és így mások destruktív gondolkozása a sajátoddá vált. Sajnos sok ember abban leli a legnagyobb örömét, hogy másoknak megszabja, mire lesznek majd képesek. A legrosszabb, hogy sok esetben a hozzánk legközelebb állók teszik ezt. Egy tanár, egy testvér, egy szülő, egy lelkipásztor, egy barát… valaki, akit nagyon tisztelsz... és valóban nagyon lehangoló, amikor az emberek lebecsülik a képességeidet. Az ilyen csalódások borzasztóan legyengíthetnek minket, ha hagyjuk! Viszont mindig van más megoldás! Dönthetünk úgy is, hogy egyszerűen elhisszük, mikor Isten azt mondja, hogy meg tudjuk tenni!

Ha korábban esetleg még nem hallottad volna senki szájából, halld meg Istentől: „menni fog!” Ezek erőteljes, ösztönző szavak, melyeket jó elhinned, mert – ahogy szoktam mondani – minden csoda egy bizakodó „menni fog” attitűddel kezdődik. Meg tudod csinálni, le tudod győzni, ki fogod bírni, meg tudsz bocsátani, képes vagy istenfélő gyerekeket nevelni, lehetséges boldog házasságban élni, lehetsz vidám, elérheted a céljaidat, üdvözölheted a kritikát, képes vagy összeszedni magad, és tovább tudsz lépni... menni fog... menni fog... menni fog!

Isten biztosítja a szükséges erőt minden kihíváshoz, amelylyel szembetalálhatjuk magunkat – függetlenül attól, hogy számunkra mennyire tűnnek lehetetlennek.

Isten biztosítja a szükséges erőt minden kihíváshoz, amellyel szembetalálhatjuk magunkat – függetlenül attól, hogy számunkra mennyire tűnnek lehetetlennek. Isten erejével felfegyverkezve felismerheted és megsemmisítheted a „képtelen vagyok" típusú gondolatokat, és a „menni fog" típusúakkal helyettesítheted őket." (Israelmore Ayivor)

Egy betegség anatómiája: a beteg szemszögéből című könyvében Norman Cousins a saját történetét meséli el, amikor egy ritka, fokozatos leépüléssel járó betegség miatt kórházi ápolásra szorult. Az orvosok azt mondták neki, hogy a betegsége gyógyíthatatlan, fájdalomban és betegségben kell leélnie a hátralevő életét. Cousins azonban inkább kijött a kórházból, és egy meglepő dologra szánta el magát. Tudatosítva, hogy a negatív gondolatok milyen ártó hatással vannak a szervezetére, úgy döntött, hogy kizárja őket és felerősít minden pozitív hatást az életében. Úgy döntött, hogy attól a pillanattól a reményre, szeretetre, örömre és a nevetésre koncentrál, méghozzá óriási dózisokban. Cousins mindennap régi Marx Brothers filmeket és klasszikus kandi kamera felvételeket nézett. Elég egyszerűen hangzik, de Cousins eldöntötte, hogy az állapota ellenére inkább nevet, minthogy siránkozzon a fájdalmai miatt. Hamar felfedezte, hogy 10 perc nevetés kb. 2 óra fájdalommentes pihenést tett lehetővé. Idővel csodálatos módon javulni kezdett az állapota. A felépülésének története megjelent a *New England Journal of Medicine* című orvosi szaklapban. Több ezer orvos írt Cousinsnak, és mondott neki köszönetet, hogy megosztotta a tapasztalatait, később Hollywoodban meg is filmesítették az esetét.

Hálás vagyok Istennek az orvosokért és az orvoslásban történt technológiai fejlődésért, Norman Cousins történetét tehát semmiképp sem azzal a céllal osztottam meg, hogy bárkit az orvoslás ellen biztassak, hanem azért, mert remekül szemlélteti a pozitív gondolkodás, még a testi egészséget is befolyásoló erejét. Képzeld el, meny-

Képzeld el, mennyire megváltozhat a te életed is, ha elhagyod a negatív „képtelen vagyok" gondolkozást, és megragadod a reményteli „menni fog" mentalitást.

nyire megváltozhat a te életed is, ha elhagyod a negatív „képtelen vagyok” gondolkozást, és megragadod a reményteli „menni fog” mentalitást. Ha a természetes képességeid, illetve azok hiánya helyett arra fókuszálsz, hogy mire vagy képes Krisztusban, megváltozik az életed, átformálódnak a gondolataid, a szavaid, a látásmódod. Azok, akik Istenben bíznak, nem fognak csalódni, és nem szégyenülnek meg (lásd: Róma 5:4-5).

Tedd meg a lehetetlent!

Isten segítségével, teljesen lehetetlennek tűnő dolgokra lehetünk képesek, ha nem engedjük, hogy a félelmeink megakadályozzanak a próbálkozásban. Számos híres ember „menni fog” hozzáállása hihetetlen dolgokra tette őket képessé. Íme, pár idézet néhányuk tollából:

„A lehetetlen megcselekvése szórakoztató dolog.”
Walt Disney

„Nincs lehetetlen azok számára, akik megpróbálják.”
Nagy Sándor

„Először minden nemes munka lehetetlen.”
Thomas Carlyle

„Az egyetlen hely, ahol az álmok lehetetlenné válnak, az elménk.”
Robert H. Schuller

„Sokkal több dologra lennénk képesek, ha nem lehetetlenként gondolnánk rájuk.”
Vince Lombardi

„A lehetetlen szó nem szerepel a szótáramban.”
Napoleon Bonaparte

Minden lehetetlennek tűnik, míg valaki egyszer meg nem valósítja.

Nelson Mandela

Ne engedd az elmédnek, hogy megakadályozzon álmaid megvalósításában. Gondolkozz nagyban, ahogy Isten is! Miért elégednél meg a kevéssel? Úgy vélem, a többség a bukástól való félelmei miatt nem mer nagyokat álmodni, de a magam részéről bevallom, inkább megkockáztatok néhány alkalmi csalódást, minthogy próbálkozás hiányában egész életem egy kudarc legyen.

Minden lehetetlennek tűnik, amíg valaki egyszer meg nem teszi, szóval miért ne lehetnél te az a valaki?

A börtönszolgálatunk 16 éve működik, a csapataink több mint 3200 börtönt látogattak már meg. 2,7 millió könyvemet osztották szét börtönökben, kozmetikai ajándékcsomagok kíséretében. Minden létező állami börtönben jártunk már szerte az országban, de a legelső próbálkozásunk nagy ellenállásba ütközött. Az első börtön igazgatótestülete, melytől azt az engedélyt kértük, hogy az adott állam minden börtönébe biztosítsák a bejutásunkat, azzal utasított el minket, hogy lehetetlen, amit kérünk, mert még soha senki nem kért hasonlót.

Merj álmodni, és az álmaid talán valósággá válhatnak. Ne álmodj semmiről, és az is lesz az eredménye: semmi.

Remélem, hogy e könyvet, az elolvasását követően ilyesféle gondolatok kíséretében teszed majd le: – *Hmmm, ez egy igazán jó könyv volt, sokkal reménytelibbnek látom a világot* – és nem folytatod többé az életedet ugyanolyan passzivitásban, mint eddig. Engedd, hogy e könyv, egy új kezdet katalizátora legyen az életedben. Bízz jobban, legyen több reménységed, és merj nagyot álmodni. Ha valakinek meg kell tennie, miért ne lennél te az a valaki?

Fel a fejjel!

Hiszem, hogy Isten meg akar téged szabadítani a „képtelen vagyok” gondolkozás börtönéből. Végre reményre találhatsz ma, talán életedben először. Bármilyen kihívás vagy lehetőség előtt is állsz, menni fog, mert Isten veled van, és Ő biztosítja számodra a szükséges erőt. Mások negatív megjegyzései nem érhetnek fel Isten ígéreteihez, és az Ő jelenlétéhez az életedben. Amennyiben Isten a te oldaladon áll, teljesen mindegy, hogy ki, vagy mi az ellenséged (lásd: Róma 8:31).

Hajrá, fel a fejjel! Lehet, hogy eddig nem sikerült, de ma győzhetsz. Lehet, hogy korábban hibáztál, de mostantól bölcsebb döntéseket hozhatsz. Lehet, hogy a múltban feladtad a harcot, de ma kitarthatsz. Lehet, hogy többen le akarták törni a lelkesedésed, de ma mégis megpróbálhatod. Törj ki a rabságból, mely eddig megakadályozta, hogy Isten legjobbját tapasztalhasd meg az életedben. Szárnyalj egyre magasabbra, vesd bele magad Isten terveibe és céljaiba. Amikor pedig túl nehéznek tűnnek a dolgok, ne aggódj, és ne félj. Menni fog!

4. FEJEZET

A remény energiája

„Szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját, és a ti szeretetetek fáradozását, és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységeteknek állhatatosságát, az Isten előtt, a mi Atyánk előtt.”

1 Thessalonika 1:3

„A remény kedveset gondol és kedveset lát. Képeket fest, álmokat sző, és örömmel tölti meg a jövőt.”

— Henry Ward Beecher

A reményről folytatott számos beszélgetésem során rájöttem, hogy sok embernek téves elképzelései vannak a szó valódi jelentését illetően. Ahogy pedig ez már lenni szokott, ha valamit nem ismersz, és nem tudod, hogy pontosan hogyan működik, a dolgok könnyen vakvágányra kerülhetnek.

Erről egy mókás történet jut eszembe egy apuka szájából, aki megosztotta velem, mekkora kihívást jelentett számára edzőnek lenni a 4 éves kisfia focicsapatában. Az első alkalommal elég idegesen jelent meg a focipályán, hisz korábban sosem edzett focicsapatot, ráadásul tudta, hogy még a gyerekek sem fociztak soha életükben. Szóval tisztában volt vele, hogy egy nagy kihívás előtt áll. A gyerekek mind időben érkeztek, vadonatúj kis mezekben, szép, fényes és színes labdákat rugdalva. Mindenki nagyon izgatottnak tűnt. A kezdő edző összeterelte ovis csapatát egy kis taktikai megbeszélésre, míg a büszke, focirajongó

szülők egymás után kattintgatták a fotókat a mobiltelefonjaikon, aztán „az év első edzése” és hasonló címekkel valamely közösségi médiában hamar nyilvánosságra is hozták. Az edző elmagyarázta a gyerekeknek, hogy nagyszerű szezonnak néznek elébe, és hogy az edzéseken mindenféle játékos módszerekkel fogják majd elsajátítani a foci csínjátbínját. Miután a játék szó hallatán a gyerekek örömujjongásba törtek ki, az edző úgy döntött, hogy egy váltóversennyel kezdi az edzést. „Ok gyerekek! Ma váltóversenyt fogunk játszani!” – kiabálta. „Hurrá!” – reagáltak gyerekek. A gyerekek lelkesedését készpénznek véve, magabiztosan sorakoztatta fel a gyerekeket két sorba, utasítva őket, hogy egyesével passzolgassák el a labdát a versenybójáig, majd vissza. „Pont úgy csináljuk, mint egy váltó futóversenyen, csak az a különbség, hogy közben egy labdát is rugdosunk” – magyarázta a gyereknek. Erre a gyerekek ismét örömujjongásban törtek ki. „Készen álltok gyerekek?” – kiáltotta az edző. „Igeeeen” – üvöltötték a gyerekek boldogan. „Vigyázz... kész... raaajt!”

Amikor az edző kimondta a rajtot, elszabadult a káosz. Ahelyett, hogy mindkét sorból csak az első gyerek indult volna el a bója felé, míg a többi türelmesen várt volna a sorára, az összes gyerek elkezdett szaladgálni a szélrózsa minden irányába. Azt hallották, hogy „rajt” és már szaladtak is. Mindenféle rendszer, vagy struktúra nélkül, amerre láttak. Teljes volt a káosz. Az edzőnek és néhány kissé zavart, de nevető szülőnek legalább 10 percébe telt, míg az összes gyereket összeterelték. Volt, akit a kapuból, volt, akit a pálya széléről szedtek össze, az egyik összezavarodott gyereket a másik után találták meg, volt olyan is, aki véletlenül átállt a rivális csapathoz.

Az edző a nap végén hazatérve rettenetesen fáradtnak érezte magát. Nekilátott, hogy elmesélje általános iskolai tanítónő feleségének az esetet. „Felsorakoztattam őket, elmagyaráztam, hogy váltóverseny következik, majd indítottam: vigyázz... kész... raaajt! Nem értem mi lehetett a gond.”

A feleség felnevetett, majd elmagyarázta az összezavarodott férfinak, hogy kis focicsapatában a gyerekek még csak 4 évesek, nem is-

koláskorúak. Még nem tudnak semmit a váltóversenyekről, mert nem tanultak ilyesmit. Az egészből mindössze annyit hallottak verseny és rajt – szóval pontosan így tettek. Félreértették a versenyt, az eredménye pedig frusztráció és káosz lett.

E történetre emlékezve, rájöttem, hogy a váltóversenyeket félreértelmező 4 évesekhez hasonlóan, sokan félreértik a remény lényegét is, s ez ugyanúgy frusztrációt és káoszt szül. A reményt sokan egy passzív szónak, valami tunya érzelemfélének tartják. Helytelenül azt feltételezik, hogy ha ülnek a babérjaikon, remélve, hogy a dolgok valahogy maguktól megoldódnak, akkor talán úgy is lesz. A remény azonban nem így működik. Sokkal több egy hiú ábrándnál, vagy sóvár gondolatnál. Ha a te remény értelmezésed is hasonló, sosem fogod igazán tudni, hogy mit akarsz, így pedig vajmi kevés az esélye, hogy születik is belőle valami.

A remény túl izgalmas ahhoz, hogy passzív legyen

A remény feltölt energiával, és cselekvésre ösztönöz. Ahogy korábban említettem, a remény pozitív dolgok határozott elvárása, mely arra sarkall, hogy hitben kilépjünk, és engedelmeskedjünk Isten Igéjének. A remény túl izgalmas ahhoz, hogy passzív legyen. A remény bátran hisz, merészen dönt, határozottan szól, és szenvedélyesen kitart.

A remény sosem tétlen, ahogy Isten sem. Isten mindig mozgásban van, munkálkodik az életedben, és azt akarja, hogy engedelmességben járj Vele. Egy lusta, halogató, passzív ember sosem lesz boldog. Amikor megérted a remény valódi erejét, készen állsz majd arra, hogy izgatottan kilépj hitben, és a megfelelő időben megtedd, amit kell.

Időnként persze várnunk kell Istenre, de az igazi várakozás nem passzív, hanem egy spirituálisan aktív dolog. A legjobbra számítunk Istentől. Számtalan Igevers beszél az Istenre várakozásról, és minden egyes vers valahogy így hangzik „várj az Úrra, és számíts Rá”. Nagyon szeretem ezt, mert nyilvánvalóvá teszi, hogy aktívnak kell lennünk, miközben várjuk, hogy Isten tegyen valamit. Készen kell állnunk, hogy amikor

Isten szólít, azonnal tudjunk cselekedni, és amíg várunk, biztosra veszszük, hogy Isten valami nagyszerű és csodálatos dolgot készít számunkra. Mint egy állapotos nő, aki kisbabája érkezésére vár. Tervezget, álmodozik, készül, és folyamatosan a hamarosan születő babára gondol.

Harcra fel, ne szaladj el!

A Zsoltárok könyvében az első dolog, amit észrevesz az ember, hogy Dávid mennyire számított Istenre. Zsoltárai szövegében hallhatod, hogy tele volt reménységgel. Íme, néhány példa:

> *„Legyetek erősek és bátorodjék a ti szívetek mindnyájan, akik várjátok az Urat! ”*
>
> *Zsoltárok 31:25*

> *„Senki se szégyenüljön meg vagy legyen csalódott, aki Benned bízik, és reményteljesen vár és Téged keres…”*
>
> *Zsoltárok 25:3 (az angol fordítás alapján.)*

> *„Most azért, mit reméljek, oh Uram?! Te benned van bizodalmam (és várakozásom).”*
>
> *Zsoltárok 39:7*

Függetlenül attól, hogy éppen juhokat őrzött a legelőkön, vagy egy hadsereget vezetett a csatába, vagy Izrael királyaként járt el, Dávid abban a szilárd meggyőződésben élte az egész életét, hogy Isten valami nagyszerű dologra készül. Dávidot meggyőződése azonban nem hagyta tétlenül, sőt ellenkezőleg! A remény felkavarta, és cselekvésre sarkallta. Dávid bízott Istenben, számított a csodáira, ugyanakkor tisztában volt vele, hogy az Istennel való szövetség aktív engedelmességet kíván. Gyakran tanúi lehetünk, hogy Dávid útmutatást kér Istentől, majd bátran kilép hitben, és megteszi, amit tennie kell (lásd: 1 Krónikák 14:10, 1 Krónikák 14:14, 1 Sámuel 23:2, 2 Sámuel 2:1).

El tudod képzelni, mi lett volna, ha Dávid passzívan, unottan és fegyelmezetlenül állt volna a dolgokhoz, amikor szembe kellett néznie Góliáttal? Képzeld el, amint ezt mondja: *Hát, remélem, Isten csinál valamit. Én addig üldögélek itt egy kicsit a többiekkel, és várok. Reméljük, Isten egy villámcsapással leteríti Góliátot.* Ha Dávid így állt volna a dolgokhoz, Istennek valaki mást kellett volna keresnie Góliát legyőzéséhez. Isten olyan embert keresett, aki hajlandó megtenni a részét, és aki a reményt tettekre váltja… Dávid volt ez a személy.

Amikor Dávid megjelent a frontvonalon, hogy elemózsiát vigyen a testvéreinek, és meghallotta a filiszteus óriást, amint káromolja Istent és Izrael seregét, azonnal cselekvésre kész volt. Azt mondta az embereknek maga körül, hogy: Mi történik azzal, aki megöli ezt a Filiszteust, és elveszi a gyalázatot Izraelről? (I. Sámuel 17:26). Nem számolt azzal, hogy veszíthet, sőt eszébe sem jutott a vereség lehetősége, nem latolgatta az esélyeit sem – egyszerűen csak számított a sikerre, biztos volt benne, hogy ez a csata megnyerhető! Dávid akcióba lendült a remény hatására. Nézzük meg milyen lépéseket tett Dávid a remény első pillanata és a tényleges győzelem között: ellenállt testvérei becsmérlésének, akik lenézték és akadályozni próbálták (lásd: I. Sámuel 17:28-30); meggyőzte Saul királyt, hogy engedje harcolni (lásd: I. Sámuel 17: 32–37); felpróbálta Saul páncélját, majd úgy döntött, hogy inkább mégsem használja (lásd: I. Sámuel 17:38–39); kiválasztott 5 db követ a parittyájához (lásd: I. Sámuel 17:40); győzelemre számítva szembeszállt Góliáttal (lásd: I. Sámuel 17:45–47); és szabályszerűen elébe rohant (lásd: I. Sámuel 17:48). Dávid hozzáállása nem azt sugallta, hogy: *Hát, majd meglátjuk mi lesz, remélem, azért összejön valami,* hanem így gondolkozott: *A reményem Istenben van, hajrá, győzni fogok!*

Dávid nem hátrált meg és nem rejtőzött el, mint a katonák, hanem bátran harcba szállt, tele reménnyel és hittel, hogy Isten segítségével legyőzi az óriást. Dávid bizonyos volt abban, hogy valami pozitív dolog fog történni vele.

A remény lehetősége

Dávidhoz hasonlóan te is szert tehetsz egy ilyen hozzáállásra. Használhatod a szívedben ébredező reménységet, ahogy e könyv olvasása által keresed Isten útmutatását, hitben kilépsz, és bátran megvalósítod, amit Ő a szívedre helyezett. Isten csodás dolgokat szeretne tenni érted, de ha negatívan és reménytelenül állsz hozzá, azzal korlátozod ezt. Isten azt akarja, hogy tele legyél reménnyel és pozitív elvárásokkal. Azt akarja, hogy részesei legyünk a csodáinak, és pozitívan álljunk a dolgokhoz.

Lehet, hogy most azt gondolod: *Bárcsak érezném a reményt Joyce, de egyszerűen nem megy.* A remény azonban nem egy érzés, amire várunk, hanem valami, amiről eldöntjük, hogy rendelkezünk vele.

A remény azonban nem egy érzés, amire várunk, hanem valami, amiről eldöntjük, hogy rendelkezünk vele.

Légy céltudatosan reményteljes! A remény egy hatalmas, természetfeletti lehetőség, melyet nem akarsz elszalasztani! Az energiaszintünk szorosan kapcsolódik a gondolatainkhoz, a reményteli gondolatok erősítik, míg a negatívak gyengítik. Némelyek remélik, hogy Isten kimenti őket egy bizonyos helyzetből, de ők maguk nem tesznek ezért semmit. Jó példa erre, hogy ha nem keresel állást, nem is fogsz találni. Vannak továbbá olyanok, akik cselekednek ugyan, de alapvetően reménytelenek, és negatívan állnak a végeredményhez. Ebből a két típusból egyik sem fogja elérni azt, amit akar. Vannak viszont olyan ritka és különleges emberek, Isten által ihletett álmokkal, akik imádkoznak, Isten útmutatása szerint cselekszenek, és reményteliek maradnak egészen a végsőkig, míg be nem teljesülnek az álmaik.

A Biblia tele van példákkal, melyekben láthatjuk, ahogy Isten emberei megragadnak minden adandó természetfeletti lehetőséget, és részeseivé válnak a csodáknak. Miután Isten ígéretet tett, hogy Jerikó falait leomlasztja, az Izraeliták napokig masíroztak a város körül, győ-

zelmi kiáltásokat hallattak és harcoltak... akcióba léptek! Ahogy Jézus az ötezres tömeg jóllakatására készült, a tanítványok szervezkedtek, leültették az embereket, majd kiosztották az ételt... akcióba léptek! A vérfolyásos asszony, mielőtt Jézus meggyógyította, átverekedte magát a tömegen és megérintette Jézus ruháját... akcióba lépett! Amikor a Szent Szellem Pünkösd napján eljött, Péter bátran kiállt az emberek elé, és hirdette az evangéliumot... akcióba lépett! Ha a Bibliában szereplő nők és férfiak képesek voltak megragadni ezeket a lehetőségeket, és határozottan fel tudtak lépni, neked és nekem is menni fog. A te életedben valahogy így...

> Ha egy új munkalehetőségben reménykedsz, valami olyan tevékenységet szeretnél, amely egy izgalmas kihívást jelenthet a számodra, engedd, hogy a remény akcióba lendítsen. Felkészülésként esetleg tovább képezheted magad azon a területen, mely a hasznodra válhat az új helyen. Felveheted a kapcsolatot olyan emberekkel, akik jelenleg hasonló munkát végeznek, és kikérheted a véleményüket a szerintük leghatásosabb felkészülési módokról. Ezt követően, ha már készen állsz, agilisan, teli reménységgel keresd a munkalehetőségeket, és ügyelj, hogy csak pozitív szavak hagyják el a szádat.
>
> Ha legyengültél, gyakran vagy beteg, és az egészséged feljavításán töröd a fejed, engedd a reménynek, hogy beizzítson. Vehetnél egy bérletet a hozzád legközelebb lévő konditerembe, és kialakíthatnál egy új edzésprogramot. Talán növelné az energiádat, ha változtatnál az étkezési és alvási szokásaidon is, de lehet, hogy a koffein bevitel korlátozása elegendő lenne számodra. Könnyű hátradőlni és várni, hogy Isten mindent megoldjon helyettünk, de ne felejtsük el megkérdezni Tőle, hogy mi magunk mit tehetünk az előrelépés érdekében.
>
> Amennyiben egy elromlott kapcsolatot szeretnél helyrehozni, engedd, hogy a remény feltüzeljen. Ahelyett, hogy a másik személyre várnál, tedd meg te az első lépést. Ír-

hatnál neki egy kedves levelet, vagy egy bátorító e-mailt. Esetleg meghívhatnád egy kávéra, és bocsánatot kérhetnél mindenért, amivel megbánthattad.

Ha anyagi áttörést remélsz, ha arra vágysz, hogy eljöjjön a nap, amikor végre nem hónapról hónapra kell élned, engedd, hogy a remény cselekvésre bírjon. Készíthetnél egy költségvetést, vagy átértékelhetnéd a meglévőt, hogy lásd, mire költesz. Összehozhatsz egy megbeszélést a főnöködd el, és esetleg megkérdezheted nincs-e valami magasabb jövedelmet jelentő lehetősége számodra.

Első lépésként tisztázd magaddal, hogy mire van szükséged, és mire vágysz igazán. Imádkozz hittel, majd telve reménnyel várj Istenre. Állj készen az azonnali engedelmességre, bármerre is tereljen a Szent Szellem. Némelyek imádkoznak, majd megtelnek kétellyel az iránt, hogy a kérésük valaha is teljesülhet. Imáik így nem találnak válaszra. Isten azt kéri, hogy „hittel kérjünk, semmit sem kételkedve" (lásd: Jakab 1:6). Úgy akadályozhatjuk meg, hogy a kételyek a szívünkbe férkőzzenek, hogy az elménket reményteli gondolatokkal és pozitív várakozással töltjük meg. A reménynek nemcsak időnként, hellyel-közzel, hanem állandóan jelen kéne lennie az életünkben.

Folyamatos imádságban vedd fontolóra, hogy Isten milyen lépéseket vár tőled a cél érdekében. Ha a kérésed Isten akarata, Ő vezetni fog téged és megáldja minden igyekezetedet. Annak idején például Isten a szívembe ültette a vágyat, hogy tanítsam az Igéjét, és segítsek az embereknek. Őszintén kijelenthetem, hogy azóta nem voltam tétlen. Természetesen voltak lehangolóbb napjaim és nehéz pillanataim, de az évek során megtanultam, hogyan legyek folyamatosan teli reménységgel. Ez a reménység jobbá változtatta az életem, és engem is jobb emberré tett. Ahogyan a céljaid és álmaid megvalósításán dolgozol, imádkozd el Mózes imádságát: „*És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mi rajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nékünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!* (Zsoltárok 90:17)" Mózes nem azt várta Istentől, hogy megáldja a tétlenségét; hanem a munkájára kért áldást.

Isten repedezett edényeket használ

Nem engedhetjük, hogy a múltbeli kudarcok visszatartsanak attól, hogy a jövőben újra megpróbáljuk.

Talán, ahogy olvasod ezt a fejezetet, fájdalmas emlékek kísértenek a múltból, amikor hitben kiléptél és mégis elszúrtad. Talán voltak lehetőségek, amelyekbe a lehető legjobb szándékkal, nagy lelkesedéssel, bátran vágtál bele, ennek ellenére nem működtek a dolgok. Amennyiben így érzel, biztosíthatlak, hogy mélyen megértelek. Sok olyan nap volt az életemben, amikor maximális erőbedobással dolgoztam, de a jó eredmények elmaradtak, sőt, úgy éreztem, hogy kifejezetten rontottam a helyzetemen. Bizonyára mindannyian tapasztaltunk hasonlót, de nem engedhetjük, hogy a múltbeli kudarcok visszatartsanak attól, hogy a jövőben újra megpróbáljuk.

Isten tisztában van a korlátainkkal és hiányosságainkkal. A bukásaink nem lepik meg, és nem is tántorítják el attól, hogy részt vegyen az életünkben. Ellenkezőleg, gyakran pont a gyengeségeinket használja arra, hogy megmutassa végtelen hatalmát. Nemrég olvastam egy történetet, mely ezt tökéletesen illusztrálja:

> Indiában egy vízhordó férfi egy rudat cipelt a nyakán, a két végén egy-egy vízzel teli edénnyel. Az egyik edény makulátlan volt, a folyótól a mester házáig tartó hosszú úton, soha egy csepp sem folyt el belőle. A másik edényen ezzel szemben, volt egy kis repedés, így mire a vízhordó a házhoz érkezett, az már csak félig volt vízzel. A férfi ennek megfelelően, két éven keresztül mindennap másfél edény vizet szállított mestere házába. A makulátlan edény büszke volt, hiszen a rendeltetése szerint tökéletes teljesítményt nyújtott. A szegény repedt edény viszont nyo-

morultul érezte magát, nagyon szégyellte, hogy rendeltetése töredékének volt csupán képes megfelelni. A két év végén így szólt a vízhordó emberhez: „Szégyellem magam, és bocsánatodat szeretném kérni."

„Miért?" – kérdezte a vízhordó – „Miért szégyelled magad?"

„Hát, az oldalamon lévő repedés miatt. A mester házához vezető úton folyamatosan szivárgott a víz a belsőmből, így az elmúlt két év során a teljes kapacitásomnak csupán a felét tudtad használni, tehát ugyanannyi energia befektetéssel a munkádnak csak a töredéke térült meg miattam" – válaszolta az edény.

A vízhordó megsajnálta az öreg, repedezett edényt, és könyörülettel a következőt mondta: „Szeretném, ha a mester háza felé haladva megnéznéd az út szélén pompázó csodálatos virágokat." Az edény eleget tett a kérésnek, egész úton lekötötte az út menti vadvirágok nézegetése, a házhoz érkezve azonban újra erőt vett rajta az elkeseredés, hiszen a víz fele – csak úgy, mint máskor – elszivárgott belőle.

Ekkor a vízhordó így szólt: „Észrevetted, hogy az útnak csupán azon a felén nőttek virágok, ahol téged szoktalak hordozni? Ez azért van, mert a kezdetektől ismertem e hiányosságodat, és kihasználtam azáltal, hogy az út szélére, a te oldaladon színes virágmagokat szórtam. Te a folyótól visszasétálva, mindennap meglocsoltad ezeket a gyönyörű virágokat, melyekből így nap mint nap a mester asztalát díszítő szebbnél szebb csokrokat készítettem. Nélküled a mester kimaradt volna mindebből a szépségből."

A repedezett edényhez hasonlóan te is nagyszerű dolgokat valósíthatsz meg. A hibáid és a korlátaid nem számítanak. Ne hagyd, hogy az általad gyengeségnek tekintett tulajdonságaid visszatartsanak a bátor, reménytől ihletett lépésektől. A 2 Korinthusi levél 12:10 azt

mondja: „... mert amikor erőtelen vagyok (emberi, testi erőben) akkor vagyok erős (ember feletti, isteni erőben).”

Hát nem vigasztaló ez a tudat? Amikor gyengének érzed magad, valójában erős vagy, mert Isten veled van. Sőt, amikor valóban gyenge vagy, akkor is, mert Isten veled van. Ő az életed minden részéből – még a repedésekből is – valami csodálatosat képes kihozni.

Fel a fejjel!

A remény izgalmas, mert te is fontos szerepet játszol benne. Nem kell hátradőlnöd, és várnod, hogy a megoldás az öledbe hulljon az égből. A reményeidet Isten trónja elé viheted, kérheted a bölcsességét, útmutatását, majd igazi, gyakorlati lépéseket tehetsz a célod megvalósítása felé. Nem számít, hogy egy feladat mennyire tűnik lehetetlen vállalkozásnak, te pedig esélytelennek; engedd, hogy a remény mozgásba hozzon, és haladj lépésről lépésre. Amellett, hogy Istennek engedelmeskedve, az Ő iránymutatása szerint jársz, teljes intenzitással adj hálát a gondoskodásáért. A pozitív hozzáállás fenntartható, és igenis lehetséges, hogy csak pozitív szavak hagyják el a szádat. Felelevenítheted korábbi győzelmeidet, jó tapasztalataidat, és biztathatod saját magadat általuk. A győzelemhez fegyelmezettnek és eltökéltnek kell lenned, az eredmény pedig elsöprő lesz. Szóval rajta, fel a fejjel! Isten segített Dávidnak legyőzni egy óriást. Ugyanezt képes megtenni érted is.

5. FEJEZET

Ismerkedj meg új önmagaddal!

„Mi azonban mindannyian fedetlen arccal tükrözzük vissza az Úr dicsőségét. Eközben pedig az Úr Szelleme által fokozatosan átváltozunk, egyre jobban hasonlítunk őhozzá, és dicsőségről-dicsőségre jutunk.”

2 Korinthus 3:18

„A három legkeményebb dolog a világon: az acél, a gyémánt és önmagunk megismerése.”

— Benjamin Franklin

A változás sosem könnyű – még a jónak ítélt változásokat is időbe telik megszoknunk. Amikor Isten megváltoztat minket, időbe telik elhinnünk, hogy tényleg megtette. Pál apostol tisztában volt ezzel.

Amikor Pálról beszélünk, egy szellemi óriásra, az Új Szövetség jelentős hányadának szerzőjére gondolunk. Ha ma a gyülekezetben valaki feláll, és azt mondja: „olvassuk el, mit ír Pál a római levélben,” vagy „ahogy Pál írja a galatákhoz írt levélben…”, senki sem vonja kétségbe ezek igazságát. Volt idő azonban, amikor mindenki megkérdőjelezte Pál személyét. Akkor még nem a híres apostol volt, hanem csak egy ember egy új névvel és egy kétes múlttal: *A farizeusok farizeusa, a korai egyház ádáz üldözője, valaki, akiben nem bízhatunk.* Úgy sejtem lehetett egy átmeneti időszak, amikor Pál még inkább Saulnak, mint Pálnak érezte magát. Azon tűnődöm, vajon mennyi időbe telt neki Pállá válni, és Sault maga mögött hagyni?

Vajon kezet fogott valakivel, úgy hogy közben véletlenül nem az aktuális nevén mutatkozott be? „Helló, Saul vagyok... er... hm... úgy értem Pál, Pál vagyok!” A nők többsége, akik házasságuk miatt nevet változtattak, tudják, hogy egy névváltozás megszokása időbe telik. Tegnap még Mary Smith voltál, mától Mary Styborski vagy. Valaha Sally Jones-nak hívtak, mostantól Sally Rigglestein a neved. Időbe telik megbarátkozni az új névvel, és ne feledjük, Pál számára ez jóval több volt egy egyszerű névváltozásnál – Pál szíve és természete gyökeres változáson ment keresztül. Képzeld el Pált, ahogy ezt mondja: *Helló. Pál vagyok. Mostantól Jézust követem és Őt hirdetem, bármerre járok.* Ezt a kereszténüldöző farizeusból átváltozott prédikátort látva, a többség azt gondolhatta: *Egy pillanat, ez az a Saul nevű fickó, aki keresztényeket üldöz és letartóztatja őket. Nem bízom benne, kétlem, hogy tényleg megváltozott!*

Míg az átlagemberek reakcióját illetően csak találgathatunk, a Biblia pontosan leírja, hogy a tanítványok mit szóltak Pál új identitásához – nem vették be. Először egyáltalán nem hitték, hogy Pál valóban megváltozott. Az Apostolok Cselekedetei 9:26 így beszél erről: „Mikor pedig Saulus Jeruzsálembe ment, a tanítványokhoz próbált csatlakozni; de mindnyájan féltek tőle, nem hivén, hogy ő tanítvány.” Csak azután vették fontolóra a befogadását, miután Barnabás a tanítványok elé állt, és kezeskedett érte. Persze tudjuk, hogy végül befogadták, a történet folytatása bibliatörténelem. Van viszont egy rész, amit külön ki szeretnék emelni: „nem hitték, hogy ő tanítvány.” Ennél már csak az lett volna tragikusabb, ha Pál se hitt volna a saját tanítványságában.

Látod, Pál nem irányíthatta a tanítványok gondolkozását, Barnabás tanúságán keresztül Istennek kellett megváltoztatnia a szívüket. Nem tudta befolyásolni a helyzetet, az egyetlen dolog, ami felett uralma volt, az a saját hozzáállása. Igazság szerint, nem érdekelte mit gondolnak róla mások, az számított, hogy ő maga mit hisz. Ha nem értette volna, hogy ő már egy új teremtés Krisztusban, nem tudta volna betölteni rendeltetését. El tudod képzelni Pált amint így gondolkozik: *Bárcsak utazhatnék, és hirdethetném az evangéliumot. A szívem azt súgja, hogy ezt kell tennem, de mégiscsak az egyház egyik üldözője*

voltam, és mindig is én leszek Saul. Vagy ha valami ilyesmit gondolt volna: *Későn kezdtem ezt az egészet. Nem létezik, hogy meg tudok valósítani mindent, amit Istenért szeretnék tenni. Túl sokáig voltam Saul.*

Ilyen hozzáállással Pál nem csak hogy nyomorultul érezte volna magát, de nem tudott volna eleget tenni Isten útmutatásának. Így amikor Isten elkezdett változtatni az életén, Pál megértette, hogy ő már nem Saul, és ennek megfelelően kezdett élni. Többé nem úgy gondolkodott és nem is úgy tanított, mint egy farizeus. A dolgok megváltoztak, Pál is megváltozott. Remény adatott neki, és úgy döntött, ennek tükrében éli az életét.

> Pál a Szent Szellemtől ihletve ezt írta:
> *„Azért ha valaki Krisztusban van (beoltódott Krisztusba, a Messiásba), új teremtés az (teljes egészében); a régiek (a korábbi halandó és szellemi állapot) elmúltak, ímé, újjá lett minden.”*
>
> *2 Korinthus 5:17*

„Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem (csak) az új teremtés (A Jézus Krisztusban, a Messiásban való újjászületés és új természet eredménye).”

Galatákhoz írt levél 6:15

Pál izgatott volt, tele volt reménnyel, mert tudta, hogy új természetet örökölt Krisztus által. Többé már nem úgy gondolkozott, beszélt, dolgozott, viselkedett, mint Saul. Megváltozott, valaki mássá lett. Elfogadta és a magáévá tette a változásokat, melyeket Isten hozott az életébe, az előtte álló új lehetőségeket, és az Isten terve szerinti új embert.

Engedd el a régi énedet!

Ugyanaz igaz a te életedre, ami Páléra. A Krisztusban való újjászületésed eredményeképpen, te is egy új teremtés vagy (*a Jézus Krisztusban való újjászületés és új természet eredménye)*, és megtapasztalhatod, hogy „újjá lett minden”. Már nem az vagy, aki voltál. Isten megváltoztatott. Biztos vagyok benne, a tökéletességtől távol állsz, ahogy én is, de ugyanakkor arról is meg vagyok győződve, hogy sokat változtál már pozitív irányba. Ha kicsit visszagondolsz, és elmerengsz azon, hogy milyen voltál régebben, milyen problémákkal küszködtél, biztos vagyok benne, hogy feldob, hogy mi mindenen vagy már túl. Ha megállsz, és átgondolod, honnan jöttél – milyen dolgokkal küzdöttél régen – rájössz, milyen messze jutottál már Istennel.

Ha megállsz, és átgondolod, honnan jöttél – milyen dolgokkal küzdöttél régen – rájössz, milyen messze jutottál már Istennel.

Férjemmel, Dave-vel, ma reggel az egyik golfpartneréről beszélgettünk. A férfi megosztotta a férjemmel, hogy a felesége, bár hívő, sosem tudta túltenni magát a gyerekkorában őt ért bántal-

mazáson. Mentális és érzelmi problémái, a folyamatos belső feszültség mostanra fizikai tüneteket is öltöttek. A beszélgetés során azon tűnődtünk, hogy hasonló múltú emberek közül egyesek vajon miért gyógyulnak meg, míg mások kudarcot vallanak. Végül mindketten ugyanarra a következtetésre jutottunk. Ahhoz, hogy egy múltbeli sérülésből teljesen felépüljünk, igazán el kell hinnünk, hogy új teremtések vagyunk Krisztus által. Teljesen el kell engednünk az ó emberünket, és meg kell ismernünk a bennünk kibontakozó új embert, akit Isten Krisztus által teremtett bennünk.

Egy hívő életében a remény annak megértésében gyökeredzik, hogy Isten tényleg képes a dolgok megváltoztatására. Változás, újjászületés, átalakulás: ez az evangélium üzenete. Egyedül elveszett voltál, távol Istentől, remény nélkül. Ő a határtalan szeretete miatt azonban elküldte Jézust, hogy megtaláltass, meggyógyulj, és megbékélj Vele, és visszakapd a reményt. A megváltás a változásról szól, mely Isten szeretete miatt elérhető a számunkra.

De a megváltásunk nem csak a változásról, hanem az Istennel való napi együtt járásunkról, szövetségünkről is szól. A Szentírásban az Istennel való találkozást mindig valami nagy átalakulás követte. Ábrámból Ábrahám lett (lásd: I. Mózes 17:5), Szarai-ból Sára lett (lásd: I. Mózes 17:15). Jákobból Izrael lett (lásd: I. Mózes 32:28), Simonból Péter lett (lásd: János 1:42), Saulból pedig Pál lett (lásd: Ap.Csel. 13:9). A névváltozás pedig nem csak egy egyszerű adminisztratív fordulat volt, hanem sorsfordító változás. Egy pásztorfiúból király, egy rabszolgából egy nemzet vezetője, halászokból tanítványok, egy farizeusból pedig apostol lett.

Fontos látnunk, hogy amikor Isten megváltoztatta ezeknek a férfiaknak és nőknek az életét, Pált is beleértve, ők elfogadták és magukévá tették új identitásukat. Dávid többé már nem járt-kelt kis pásztorfiúként; elfogadta új szerepét, mint király. Mózes nem bujdokolt többé a Fáraótól rettegve: határozottan elé állt, és ráparancsolt: „Bocsásd szabadon a népemet”. Péter sem félt többé, Pünkösd napján kiállt egy többezres tömeg elé, és bátran prédikált nekik. Istennek minden egyes embere elfogadta az Ő akaratát, és a Tőle kapott új megbízatását, amire

te is képes vagy. Ha azonban nem fogadod el, mindig küszködni fogsz, és erőtlen életed lesz, távol az erővel és győzelemmel teli élettől, mely a tiéd lehet Krisztusban.

Hadd kérdezzek valamit. Hiszed, hogy Isten feltétel nélkül szeret téged? Hiszed, hogy megbocsátotta az ÖSSZES bűnödet? Hiszed, hogy egy új teremtés vagy, új szívvel és szellemmel? Elfogadtad és kedveled önmagadat? Hiszed, hogy a jövő izgalmas dolgokat tartogat a számodra?

Ha igennel válaszoltál a kérdéseimre, engedd meg, hogy gratuláljak, mert jó úton haladsz afelé, hogy bámulatosan jó dolgok történjenek veled. Ha viszont nemmel válaszoltál, ideje alaposabban tanulmányozni Isten Igéjét, mígnem megváltozik az álláspontod. Isten ígéreteinek több hitelt kell adnod, mint az érzéseidnek, és ki kell tartanod egészen a győzelemig. Meg kell újítanod az elmédet, hogy új teremtésként, másként lásd a valóságot. Olyan dolgokra célzok, mint pl. hogy te vagy Isten igazsága Krisztusban. Megigazult és szent vagy Jézus vére által. Isten tehetséget, képességeket adott neked! Ő benned él, és soha nem hagy el. Amikor rájössz, hogy új teremtés vagy, új reménységre lelsz.

Amikor rájössz, hogy új teremtés vagy, új reménységre lelsz.

Az, aki voltál, a hibák, amiket elkövettél, az igazságtalanságok, amiket elszenvedtél, a küzdelmek, melyeken keresztül kellett menned – ne tartsanak vissza többé. Ne járj-kelj úgy, hogy közben olyasmiket mondogatsz magadnak, hogy: *Mentális problémáim vannak, képtelen vagyok megfékezni az indulataimat.* A régi énednek ugyan lehettek hasonló gondjai, de Isten megváltoztatott, és az Ő ereje által, az Ő hasonlatosságára formálódsz. Új személyiséged tele van az Úr örömével és békességével. Fogadd be Őt. Hidd el az evangélium üzenetét, majd újítsd meg az elméd Isten Igéjének tanulmányozása által, hogy új, krisztusi személyiséged valóságában élhess.

Ahelyett, hogy áldozatként élnéd az életed, olyasmiket szajkózva, hogy: *Nem bízhatok meg senkiben, elrontott múltam miatt, soha nem*

lehet egészséges kapcsolatom, engedd inkább Istennek, hogy kiárassza rád gyógyító erejét. A régi éned elmúlt, új teremtés vagy. Ő begyógyítja a sebeidet, visszaállítja, amit elvesztettél, sőt kétszeres áldással kárpótol a veszteségeidért (lásd: Ézsaiás 61:7). A múlt sérelmei nem tehetnek egész további életedre áldozattá. Legyőzheted a fájdalmat, és győztes, diadalmas életet élhetsz. Új teremtés vagy Krisztusban, tele erővel és új reménységgel! Ne feledd, a múltad nem a végzeted.

Magabiztosan élheted az életed, tudva, hogy erősebb vagy, mint korábban, mert Isten mindennap munkálkodik az életedben.

Magabiztosan élheted az életed, tudva, hogy erősebb vagy, mint korábban, mert Isten mindennap munkálkodik az életedben. Ez persze nem jelenti azt, hogy az összes lehetséges célodat elérted, és már mindent tökéletesen csinálsz, de azt viszont igen, hogy új reménységed lehet. A remény, mely arra ösztönöz, hogy Pálhoz hasonlóan ezt mondd: „Nem mondom, hogy már elértem (ezt az ideált), vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem, amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus (a Messiás).” (Filippibeliekez írt levél 3:12).

Többet egy napodat se töltsd olyan gondolatok szavakba öntésével, mint pl.: „Én erre nem vagyok képes”, „Nem fog sikerülni” vagy „Nem vagyok elég jó”. Ezek egy reményvesztett ember szavai. Elképzelhető, hogy igazak a régi énedre, de egyáltalán nem érvényesek az új krisztusi énedre. Isten gyermeke vagy, tehát több mint győztes. Te vagy Isten igazsága Jézus Krisztusban. Nagyobb az, aki benned van, mint az, aki e világban van.

Az új éned öröksége

Amikor hívővé válsz, egy új család tagjává válsz, mégpedig Isten családjáé. Mostantól van egy csomó testvéred Krisztusban, akik a nehézségeidet ismerve bátoríthatnak, és van egy Mennyei Atyád, Aki soha el nem hagy, és el nem marad tőled. A számtalan áldás egyike, Mennyei Atyád téged megillető örökségéből, az Efézus 1:18 versben található:

> *„És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek (akiket Ő elkülönített) között,"*

Krisztuson keresztül mindnyájan örökösök vagyunk. Ez azt jelenti, hogy nem szolgák vagyunk, akik valami fizetség reményében dolgozunk neki, hanem a gyermekei vagyunk, örököseivé fogadott bennünket. Krisztus örököstársaiként megkaphatjuk az örökrészt, melyet Ő érdemelt ki, és amiért Ő vállalt áldozatot. A Biblia azt mondja, hogy mindaz, ami Jézusé, a miénk is (lásd: János 16:15). Amikor pedig ráébredsz, hogy örökséget kaptál Istentől, minden más megvilágításba kerül. A problémák már közel sem tűnnek olyan nagynak, a csalódások jelentősége szépen elhalványul, a jövő pedig már nem látszik többé félelmetesnek – boldog lehetsz, tele reménységgel, mert Isten előre ellátott mindennel, amire valaha szükséged lehet.

Krisztus örököstársaiként megkaphatjuk az örökrészt, melyet Ő érdemelt ki, és amiért Ő vállalt áldozatot. A Biblia azt mondja, hogy mindaz, ami Jézusé, a miénk is. (lásd: János 16:15).

Egy olyan Istent szolgálunk, aki áldásokkal szeretné elárasztani az életünket. Amennyiben betegre aggódod magad a kifizetetlen

számlák miatt, félelemben élsz egy esetleges előléptetés meghiúsulása miatt, vagy keserű és megbántott vagy egy pletykálkodó ismerősöd miatt, az azt mutatja, hogy egyáltalán nem egy örököshöz méltón éled az életed. Az aggodalom, a félelem és a keserűség, a régi éned sajátjai. Az új természeted képes bízni, magabiztos és megbocsátó, mert hiszi, hogy minden a javunkra van. Isten bármilyen totálisan szerencsétlenségnek látszó eseményből is ki tudja hozni a lehető legjobbat. Ha valaki más kapja meg az előléptetést, amelyre vártál, gondolj arra, hogy minden a javadra van. Számíts Istentől valami kárpótlásra, de ne aggódj és ne légy depressziós semmi miatt. Fogadd el az új énedet, ismerd fel az Istentől kapott óriási örökséget, és bízz Istenben, hogy tanítani és gondoskodni fog rólad bármely helyzetben. Ha valaki rossz dolgokat pletykál rólad a hátad mögött, ahelyett hogy megkeserednél, bízd Istenre a helyzet kezelését. A múltban lehet, hogy ilyenkor elkapott a hév, és jól lehordtad az illetőt, de ezt a régi éned diktálta. Azóta sokat változtál Isten jóvoltából, Aki örökséggel ajándékozott meg, és a legrosszabb helyzetből is képes valami jót kihozni.

Újabb és még nagyobb elvárások

A könyv elején sokat beszéltünk az elvárásokról. Ahogy lassan e fejezet végéhez közeledünk, arra szeretnélek biztatni, hogy mostantól tényleg növeld az elvárásaidat. Ne add fel a felemelkedés reménységét. Minél több reménységed van, annál könnyebb lesz hitben járnod. Imádkozom, hogy Isten növelje hitedet az első 5 fejezeten keresztül, és azt gondolom, itt az idő, hogy nagyobb elvárásokat támassz Isten felé. Ő nagyon szeret téged, és rendkívüli mértékben meg akarja áldani az életedet (lásd: Efézus 3:20).

A terhes nőkre azt a kifejezést is használjuk, hogy várandós. Ennek megfelelően, a leendő anyuka ké-

Minden reggel azzal a gondolattal ébredjünk, hogy ma valami nagy dolog részesei lehetünk Istennel.

szül, tervez, az elvárásai szerint jár el, azaz babaruhákat, cumisüveget, pelenkát vásárol, elhelyezi a bölcsőt, előkészíti a babaszobát. Nekünk is úgy kell viselkednünk, mint aki várandós. Minden reggel azzal a gondolattal ébredjünk, hogy ma valami nagy dolog részesei lehetünk Istennel. Isten segítségével, így gondolkozhatunk: *Ez lehet a nagy nap. Ez az a nap, melyet az Úr rendelt, és ma valami nagyszerű dolognak kell történnie.*

Még ha nem is történnek a dolgok egészen az elképzelésed szerint, próbáld meg egy kicsit kitágítani a látásmódodat. Talán azért nem pont azt kaptad, amit kértél, mert Istennek valami jobb van a tarsolyában számodra. Ne csak kérd a jót, de higgy, és várd a legjobbat.

Mondd azt minden reggel: „Bizakodó várakozással tekintek a mai napra, meggyőződésem, hogy ma valami csodálatos dolog fog velem történni. A házastársam kedves, a gyerekeim szófogadóak lesznek. Jó hírek várnak a munkahelyemen. Lehetőséget kapok Istentől, hogy áldás legyek mások számára. Valami áldás érkezik a postaládánkba. Ma megtapasztalom az áttörést." Ne félj bízni és hinni. Higgy, és áld meg a napodat, beszélj róla pozitívan a felkelésed pillanatától. Úgy döntöttem, hogy erre az írásomra „boldogság könyv"-ként fogok utalni, mert hiszem, hogy aki elolvassa, boldogabb lehet, mint valaha. A remény egy örömteli, bizakodó várakozás, hogy valami jó fog történni!

A remény eltávolítja a korlátokat az elvárásaink útjából. Sokat vársz Istentől, vagy keveset? Lehet, hogy már félúton jársz valami jó dolog felé, úgyhogy arra biztatlak, hogy higgy teljes szívedből és nagyobb mértékben, mint valaha. Hidd el, hogy Isten még soha eddig nem tapasztalt mértékben használhat téged. Zeneszerzőként pl., miért ne adhatná neked a legjobb valaha komponált zeneszámot? Ha igehirdető vagy, miért ne adhatna neked egy olyan ütős, erőteljes üzenetet, hogy aki csak hallja, teljesen megváltoztatja az életét. Amennyiben gyerekeket nevelsz, miért ne láthatnád, ahogy a gyerekeid

Hidd el, ami jó mással megtörténhet, veled is megtörténhet!

felnőttkorukban világrengető jótettekre lesznek képesek? Miért ne léptethetnének elő a munkahelyeden? Miért is ne találkozhatnál a nagy Ő-vel, házasodhatnál meg, és élhetnél nagyszerű életet? Miért ne tudnál megbocsátani, és túltenni magad a sérelmeiden? Miért ne tehetnéd jobbá a körülötted lévő emberek életét? Ideje, hogy egy új, magasabb szintű, reménytelibb elvárással éld az életed. Hidd el, ami jó mással megtörtént, veled is megtörténhet!

Fel a fejjel!

Amikor a tükörbe nézel, remélem, mostantól úgy látod magad, ahogy Isten tekint rád. Te nem egy elveszett, megtört, legyőzött, szerencsétlen ember vagy. Nem is az a személy vagy, aki képtelen parancsolni a gondolatainak, vagy az érzelmeinek, ahogy az sem, aki ne tudná túltenni magát valami múltbeli sérelmen. Ezeknél sokkal többre is képes vagy! Felettébb diadalmaskodsz az Ő szeretete által (lásd: Rómabeliekhez írt levél 8:37). Új teremtés vagy Krisztusban, és Ő munkálkodik az életedben. Apránként, nap mint nap megváltoztat téged. Nem kell ugyanúgy élned többé, mert már győztes vagy. Hidd el ezt az igazságot, aztán hajrá, fel a fejjel!

II. RÉSZ

REMÉLJ AKKOR IS, HA FÁJ!

„Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya…”
Zsidók 6:19

Reményre mindig szükségünk van, de nehéz időszakokban különösen. Személyes problémák és fájdalmak közepette úgy tűnik, hogy a remény valahogy könnyen elillan. Ennek ellenére nagyon fontos, hogy ne kezdjük el mutogatni a „nehéz időszakon megyek keresztül” kártyát a depressziós, reménytelen, önsajnáló viselkedés igazolására. Igaz, a problémák közepén ez nehéz, de annál fontosabb, hogy ne adjuk fel a reményt. Isten nem akarja, hogy megrekedjünk az önsajnálatban, Ő át akar minket segíteni az akadályokon. Amikor veszteség ér minket, fontos, hogy kezeljük azt, de közben ne veszítsük el önmagunkat. Tragédia sújtotta időkben gyászoljunk megfelelően, de ne engedjük, hogy a gyász szelleme az egész életünket egy tragédiába fordítsa. Csalódás után merjünk újra bízni. Ha depressziósnak érezzük magunkat, nézzünk fel, mert magasra emelt fejjel mindannyian jobban érezzük magukat. Jézus mindig fent van! Ő a Mennyből jött le közénk, és miután földi misszióját elvégezte, oda is ment vissza. Megígérte, hogy a felhőkben fog visszatérni, és minden szem látni fogja. Engedjük, hogy Isten felemelje a fejünket, a szellemünket és az egész életünket. Másrészről van egy ellenségünk, akit Lucifernek, sátánnak, a nagy megtévesztőnek, illetve az ördögnek is szoktak nevezni, és

amit ő kínál, az mind lefelé, a mélybe vezet. Depressziót, csalódást, betegséget, kétségbeesést, önsajnálatot, reménytelenséget, válást, halált hoz.

Ezennel hadat üzenek a reménytelenségnek, és kérlek, hogy csatlakozz hozzám ebben a harcban. Mindannyian, akik elkötelezzük magunkat a remény terjesztésére, részesei lehetünk a válasznak, amelyre a világnak szüksége van.

6. FEJEZET

Nézz fel!

„Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól van, aki teremtette az eget és földet.”

Zsoltárok 121: 1–2

„Tollas kis jószág a remény
Lelkünk ágára ül,
Fújja szövegtelen dalát,
És sohasem némul el.”

— Emily Dickinson

A filmnézés az egyik kedvenc szabadidős foglalatosságom. A férjem és én rengeteget utazunk, így amikor végre hazaérünk, már alig várom, hogy a kutyámmal az ölemben relaxálhassak pár órát egy szórakoztató film előtt. Úgy sejtem, hogy ezzel nem vagyok egyedül – van valami különösen élvezetes egy jó filmben.

Függetlenül attól, hogy ki, milyen típusú filmeket kedvel (én a magam részéről a klasszikusokat és a krimiket részesítem előnyben), bizonyára mindannyian tanúi voltunk már ugyanannak a jelenet típusnak. Ez egy igazi favorit Hollywoodban, akciófilmek, thrillerek, kalandfilmek, háborús filmek gyakori eleme, de még a romantikus vígjátékoké is. A tériszonyos jelenetekről beszélek. Láttál ilyesmit, ugye? A díszlet eltér, de a félelem oka ugyanaz: a magasság. A főszereplőnek valami elképesztően magas és keskeny szegélyen kell egyen-

súlyoznia, át kell kelnie egy romos, düledező hídon, vagy meg kell másznia egy magas tornyot a városban. A katasztrófa elkerülhetetlennek tűnik. Hősünk szédületesen magasan van, a szél süvít, a lába többször megcsúszik, a zene egyre drámaibb... ilyenkor általában annyira izgulok, hogy alig bírok odanézni.

Ha csak fele annyiszor láttál ilyen jeleneteket, mint én, biztosan ismered az ilyenkor használatos klasszikus szöveget. Abban a pillanatban, amikor a karakter, vagy karakterek egy szegély legkeskenyebb, egy híd legingatagabb, vagy egy hegy, torony legveszélyesebb részén járnak, valaki így kiált nekik: „Bármit is teszel, csak ne nézz le!" Jó tanácsnak tűnik, nem? Csak összpontosíts. Nézz előre, mozogj, és soha ne nézz le! Valamilyen oknál fogva azonban hőseink szinte sosem fogadják meg e tanácsot, ez eléggé kiszámítható. Sőt, rögtön a következő pillanatban lenéznek, melynek eredménye mindig ugyanaz: a pánik.

Talán át tudod érezni a helyzetüket. Persze, te nem vagy valahol több száz méter magasan (legalábbis merem remélni), de könnyen lehet, hogy valami anyagi probléma keskeny peremén egyensúlyozol, és épp úgy tűnhet, nem sok hiányzik ahhoz, hogy végzetesen megcsússz. Lehet, hogy a párkapcsolatod egy ingatag, öreg hídhoz hasonló, mely bármely pillanatban összeroskadhat alattad. Talán épp egy olyan akadályt készülsz megmászni, melynek óriási magassága elbizonytalanít, és félelmet ébreszt benned. Amennyiben a fenti helyzetek bármelyike igaz rád, ha bajban vagy, szeretnék adni egy ismerős tanácsot: „Bármit is teszel, csak ne nézz le."

Bármit is teszel, csak ne nézz le!

Amikor azt mondom „ne nézz le", úgy értem, hogy az emberek többsége rossz helyen keresi a megoldást, miután bajba jutott. Leginkább talán azért, mert sokan a probléma méretére összpontosítanak, a kockázatokat latolgatják, negatív véleményekre hallgatnak, múltbeli fájdalmaikon, egészségtelen érzelmeiken, és kudarctól való félelmeiken merengenek. Pedig ezekben nincs remény. Ezek mind lent vannak, tehát nem lehetnek a hasznodra, amikor másznod kell. A Biblia min-

dennél jobb választási lehetőséget kínál számunkra, amikor segítségre van szükségünk. Ahelyett, hogy haszontalan dolgokra pazarolnánk az időnket, Isten Igéje azt mondja, hogy összpontosítsunk Ő reá, aki mindig segít nekünk.

A Zsidókhoz írt levél 12:2 azt mondja: „Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére”, illetve az Ézsaiás 45:22 így szól: „Térjetek én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!”

Amikor nehézségeken mész keresztül, és nem vagy benne biztos, hogy mit kéne tenned, merre menj, de még abban sem, hogy merre keresd a megoldást... csak nézz felfelé!

Dávid Istenhez fordult a bajban, mert tisztában volt vele, hogy a segítség a magasból érkezik (lásd: Zsoltárok 121:1-2). Ugyanerre szeretnélek biztatni téged is.

Amikor nehézségeken mész keresztül, és nem vagy benne biztos, hogy mit kéne tenned, merre menj, de még abban sem, hogy merre keresd a megoldást... csak nézz felfelé! Keresd az Urat! Ő biztosan tud neked segíteni! Ő az, Aki megment téged, Ő az, aki nem engedi, hogy kudarcot vallj. Jézus azt mondta, hogy nézzünk fel, mert elközelgett a mi váltságunk (lásd: Lukács 21:28). A mi megváltásunk nem lentről érkezik, felfelé nézünk Istenre, és Tőle várjuk a szabadítást. A „nézz fel” kifejezés többet jelent, mint csak az eget fürkészni. Azt jelenti, hogy reményteli és bizakodó a hozzáállásunk, illetve pozitív dolgokra számítunk Istentől. Isten jó, és mindig valami jót tartogat számunkra.

Isten nem helyettesíthető

Bizonytalanság idején gyakran más emberek és dolgok segítségére hagyatkozunk. Ez persze érthető, de ugyanakkor többnyire teljesen haszontalan. Annak ellenére, hogy tudjuk, hogy bíznunk kellene Istenben,

hogy Ő szeret, és jó terve van a számunkra, gyakran érezzük a természetes kísértést, hogy valami kézzelfoghatóbb, szemmel látható dologba kapaszkodjunk. Ugyan Istent is láthatjuk, de a hit szemével kell néznünk. A szívünkkel láthatjuk Őt, és mindig Őbenne kellene bíznunk.

Utazásaim során, szerte a világban, sok ember felé szolgáltam. Imádkoztam velük, és igyekeztem átsegíteni őket a nehézségeiken. Felismertem, hogy az emberek többsége fájdalmában minden mást megpróbál, mielőtt Istenhez fordulna. Íme, néhány mindennapos eset:

Amikor a barátainkra támaszkodunk

Nagyszerű, ha van olyan barátunk, akivel a fájdalmas időszakokban beszélgethetünk, és a bizalmunkba fogadhatjuk, különösen, ha hívő az illető, aki imádkozik velünk és bátorít minket. Tudnunk kell azonban, hogy a barátaink nem minden válasznak tudói. Legyenek bármilyen jószándékúak, könnyen a rossz irányba terelhetnek, ha a tanácsuk nincs összhangban Isten Igéjével. A barátaink együtt érezhetnek velünk, de ezzel együtt nem biztos, hogy hajlandók kimondani az igazságot, amit hallanunk kellene. Emlékszem, egyszer Dave kerek perec közölte velem, hogy fel kell hagynom az önsajnálattal. Nagyon nem tetszett a dolog, és megharagudtam rá, azonban igaza volt, és szembesülnöm kellett ezzel. Dave eléggé szeretett ahhoz, hogy ahelyett, amit hallani akartam, ki merte mondani azt, amiről tudta, hogy hallanom kell. Nem ritkán tapasztalom, hogy valakit pácban hagynak a barátai, azáltal, hogy elhallgatják előle az igazságot, és felmentik minden felelősség alól, ahelyett hogy megmondanák neki azt, amire tényleg szüksége lenne.

Alapvetően, persze azzal semmi baj, ha a nehéz időkben számítunk a barátainkra, csak ne engedjük, hogy átvegyék Isten helyét az életünkben. Fájdalmadban fordulj először Istenhez, keresd az Ő útmutatását a helyzetedre. Miután elegendő időt töltöttél imában, az Igéjében keresve a megoldást, nyugodtan fordulhatsz a barátaidhoz, és megoszthatod velük, amit az Úr szerinted üzenni próbál neked, de ne feledd, a barátaid csak emberek, ahogy te is. Ilyen formán, bizony, csak korlátok között képesek a segítségnyújtásra, így ha kizárólag rájuk támaszkodsz, csalódni fogsz.

Amikor a házastársunkra támaszkodunk

Korán, még a házasságom elején megtanultam, hogy nem alapozhatom Dave-re a boldogságomat. Az első hely Istent illeti, Ő a boldogságunk forrása (lásd: Zsoltárok 43:4), és nem a házastársunk.

Emlékszem, amikor teljesen felzaklatott, hogy Dave golfozni ment, vagy sportot nézett ahelyett, hogy velem töltötte volna a reggelt. Dave amúgy csodás férj, aki a legkisebb mértékben sem hanyagolt el, de én azt akartam, hogy minden pillanatban csak velem legyen. Kiborultam, mert a boldogságom és elégedettségem forrását kerestem benne. Biztonságban akartam tudni, és magabiztosnak érezni magam általa. Az Úr ekkor megmutatta, hogy ha olyasmit várunk egy másik személytől (beleértve még a házastársunkat is), amire csak Istentől számíthatunk, egész életünkben frusztráltak leszünk.

Abban a pillanatban, hogy ezt felismertem, és többet nem kényszerítettem Dave-et Isten szerepébe, azonnal béke és öröm költözött a szívembe... és a házasságomba. Hozzáteszem, ha ki szeretném önteni a lelkemet, Dave mindig készen áll, hogy segítsen és megvigasztaljon, de mindketten tudjuk, hogy a szükségeinkről maradéktalanul csak Isten képes gondoskodni.

Amikor saját magunkra támaszkodunk

Viharos időkben, mindannyian hajlamosak vagyunk rá, hogy azt mondjuk, „majd magam megoldom.” Ennek számos oka lehet. Talán fiatalabb korodban sosem számíthattál mások segítségére, így rákényszerültél az önállóságra, de az is lehetséges, hogy egy eredendően erős személyiséggel rendelkezel, esetleg nagyon tehetséges vagy valamiben, és megszoktad, hogy a saját képességeid általában kihúznak a csávából, így nincs szükséged senki másra.

Időnként szembe fogod majd találni magad olyan helyzetekkel, amiken csak Isten lesz képes átsegíteni.

Isten azonban nem magányos küzdelemre hív

minket, és bizony, előbb vagy utóbb megtapasztaljuk, hogy a saját erőnk nem mindig bizonyul elegendőnek. Időnként szembe fogod majd találni magad olyan helyzetekkel, amiken csak Isten lesz képes átsegíteni, úgyhogy azt javaslom. mielőbb barátkozz meg a gondolattal, hogy inkább Őrá támaszkodsz. Ne várd meg, hogy egy olyan óriási akadályba ütközz, vagy egy olyan drámai helyzetbe kerülj, hogy a kétségbeesés hajtson Hozzá. Tedd a szokásoddá, hogy reggelente így imádkozol: „Uram, ma is bízom benned. Köszönöm az adottságokat és képességeket melyekkel megajándékoztál, de nem akarok a magam értelmére támaszkodni. Tőled függök. Kérlek, biztosítsd számomra a bölcsességet, iránymutatást és kegyelmet, amely egy győztes és diadalmas élethez szükséges."

Bármennyire nagyszerű egy barátság, csodálatos egy Istenfélő házastárs, és fontosak az Istentől kapott képességeink, ezek egyike sem veheti át Isten helyét az életedben. A Zsoltárok 37:39 azt mondja: „Az (állhatatosan) igazak segedelme pedig az Úrtól van; Ő az ő erősségök a háborúság idején." Az Úr a mi menedékünk és erősségünk, senki más. Ezért tölt el minket reménységgel, amikor nehézségek idején Őrá támaszkodunk és nem emberekre.

Csalódást okozott, vagy cserbenhagyott valaki? Megbántódtál, vagy neheztelsz rá? Eszedbe jutott már, hogy esetleg magadnak is köszönheted a dolgot, miután Isten helyett egy embertől vártad szükséged betöltését? Igazán nem akarok kíméletlennek tűnni, vagy úgy, mintha nem éreznék együtt veled a bánatod miatt, de az igazság első hallásra néha fájdalmas. Amennyiben a reménységünk és bizalmunk emberekben gyökeredzik Isten helyett, Ő felfedi a gyengeségeiket, és megengedi, hogy csalódást okozzanak, hogy végre Hozzá forduljunk. Ne feledjük, ha az igazság eleinte kellemetlenül is érint, végül mindig szabaddá tesz!

Ne törődj a viharral – összpontosíts Jézusra!

A Máté 14:24–33 versek egy meglehetősen drámai képet tárnak elénk. A tanítványok egy éjszaka a Galileai-tengeren igyekeztek átkelni, amikor

kegyetlen vihar támad. Na, most, ha valaki, akkor Péter és a tanítványok, tapasztalt halászokként, pontosan tudták mit tegyenek hasonló esetekben, elvégre nem ez volt életük első vihara a tengeren. Ennek a viharnak az ereje azonban felülírta minden eddigi tapasztalatukat.

Voltál már hasonló helyzetben? Előfordult már veled, hogy egy számodra szokványosnak tűnő, látszólag rutinból kezelhető helyzetről kiderült, hogy teljesen más, mint az eddigiek? Pontosan ez történt a tanítványokkal; ez egy olyan vihar volt, amit nem voltak képesek önerőből kezelni.

Látva, hogy a tanítványok segítségre szorulnak, Jézus a vízen járva közelítette meg őket (25. vers). Szeretem, hogy a Biblia olyan laza természetességgel beszél erről. Nincs vastagított betűkkel, vagy aláhúzással kiemelve, még felkiáltójel sincs a végén. Jézus a vízen járt és ez nem kellene, hogy meglepjen minket. Isten ezzel is azt üzeni, hogy Ő bármire képes, és bármit meg is tesz az érdekünkben, különösen, amikor bajba keveredünk. Nem létezhet akkora vihar, amely Istent képes lenne megakadályozni abban, hogy megmentsen.

Nem létezhet akkora vihar, amely Istent képes lenne megakadályozni abban, hogy megmentsen.

Amikor Jézus a hajóhoz ért, a tanítványok megijedtek Tőle, szellemnek hitték. Péter azonban így szólt: „Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken.” (28. vers). Amint Jézus azt mondta, „Jöjj”, Péter, kipattant a hajóból és csodálatos módon elkezdett a vízen járni. Péter ezt nem a saját erejéből tette (természetesen nem született semmiféle csodatévő, vagy vízen járó képességgel), sőt a többi tanítvány sem segített neki, kizárólag Isten tette erre képessé. Jézus volt Péter egyetlen reménysége.

Jézus felé közeledve a vízen, Péter valami olyat tett, amit mi is gyakran elkövetünk – tekintete elkalandozott az Úrtól és lenézett. A hullámokat látva, a viharra összpontosított. Ahelyett hogy azt gondolta volna: *Jézussal járok a vízen! Ez hihetetlen! Isten erejének tényleg nincs határa az életemben.* – Péter elbizonytalanodott és ilyen gondo-

latok környékezték meg: *Mi van, ha elsüllyedek? Hogy lehetséges ez egyáltalán? Biztos, hogy Jézus meg tud menteni?* Ez történik akkor, amikor Isten ígéretei helyett a problémáidra nézel. Ilyenkor a felkiáltójelekből szempillantás alatt kérdőjelek lesznek. A hit átalakul félelemmé, és süllyedni kezdesz. Hála Istennek, van egy Megváltónk, aki akkor is segít, amikor épp gyengébb a hitünk. Jézus kinyújtotta a kezeit, és megmentette Pétert. Nem a többi tanítvány húzta ki a vízből, hanem Jézus.

> *Várd lelkesen, hogy Isten megjelenjen. Ő pont a megfelelő időben fog érkezni, és lecsendesíti a vihart.*

Ez a történet tökéletesen illusztrálja életünk viharait. Isten számára nem létezik túl nagy vihar, bármekkorának tűnjön is az. Ő lát téged, pontosan tudja, hogy hol vagy, és a segítségedre siet. Életed viharaiban keresd Istent. Ne légy olyan, mint a tanítványok, akik ahelyett, hogy várták volna Jézust, meglepődtek, amikor feltűnt a színen. Inkább várd lelkesen, hogy Isten megjelenjen. Ő pont a megfelelő időben fog érkezni, és lecsendesíti a vihart. Amíg Rá összpontosítasz, felül tudsz emelkedni bármin, ami az életedre tör. Jézussal a középpontban, békés, elégedett és boldog életed lehet. Ezzel szemben, ha a hullámokra koncentrálsz, negatív, félelemmel teli gondolatok törnek rád, és az ellenség hazugságai mindannyiszor el fognak süllyeszteni. Amikor úgy tűnik, hogy felborult az életed, még a legmegrázóbb vihar kellős közepén is, nézz fel az Úrra. Ő az egyetlen, akit nem lehet megrendíteni.

Valami, amiben mindig bízhatsz

Isten azt akarja, hogy reményteliek legyünk, nem pedig depresszióssak, csalódottak és reményvesztettek. Pál a Rómabeliekhez írt levél 5:5-ben azt mondja, hogy azok, akik Istenben bíznak, soha nem csalódnak és nem szégyenülnek meg. Hűha!! Gondold ezt át! A barátaidba, a bankszámládba, a politikusokba, a munkádba, vagy bármi egyébbe vetett bizalom jó eséllyel kiábrándulással végződik, de ha Is-

tenben bízol, sosem fogsz csalódni. Meglehet, hogy keresztülmész majd problémás, nehezen érthető időszakokon, de Ő a végére mindet a javadra fogja fordítani.

Ameddig rendelkezel reménnyel, addig lehetőségeid is vannak, mert minden megváltozhat, kivéve Istent. Ha rossz hírt kapsz, gondolj arra, hogy mint minden más, az is megváltozhat. Az anyagi helyzeted, a gyerekeid, a főnököd, a körülményeid, egytől egyig változhatnak, de Isten mindig ugyanaz marad. Isten a mi kősziklánk, a biztos pontunk. A Malakiás 3:6 azt mondja: „Mert én, az Úr, meg nem változom." Emberek, körülmények, hangulatok, vélemények, célok, munkahelyek és iskolák, mind változnak. Jobb, ha előbb utóbb hozzászoksz ehhez a gondolathoz. Ha valamire biztosan számíthatunk ebben a világban, az a változás. Ezért olyan fontos az Úrban reménykednünk, és az életünket csakis Őrá, mint rendíthetetlen Kősziklára építeni. Amíg Isten minden szükséged forrása és életed alapköve – tudva, hogy Ő nem változik – bármit képes leszel kezelni.

Ha valóban Istenre bíznánk az életünket, és sosem várnánk emberektől olyasmit, amire csak Ő képes, sok felesleges érzelmi vihartól kímélnénk meg magunkat.

Fel a fejjel!

Általában nincsenek tökéletes napjaink és számos viharról nem értesülünk előre. Akár a fejed fáj, akár a szíved, legyen bármilyen problémád, akár egy, akár több napon át, csak NÉZZ FEL! Ne összpontosíts a negatív körülményekre, az előtted tornyosuló akadályokra, vagy a félelmeidre.

Amikor felfelé nézel, a remény újjászületik. Bármilyen hatalmas legyen is egy vihar, Istenhez nem ér fel. Ha Őt keresed, bízhatsz benne, hogy megteszi, amit kell, bármi legyen is az, akár a vízen is jár, hogy elérjen téged. Szóval rajta, fel a fejjel. A végére erősebb leszel. Összpontosíts Jézusra, gondolkozz pozitívan, menj előre, és bármi történjék is, ne nézz le!

7. FEJEZET

Az áldásaidat számold, a problémáid helyett!

„Áldjad én lelkem az Urat, és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről...”

Zsoltárok 103:2

„A csillagok csak a sötét égbolton látszanak.”

— Martin Luther King Jr.

Egyszer hallottam egy történetet, melyben egy férfi egyik este elveszítette a kulcsait. Magánkívül rohangált körbe-körbe az utcán a villanypóznák körül, remélve, hogy megtalálja. Hamarosan egy járókelő, akinek feltűnt az elszánt keresgélés, úgy döntött, hogy segít neki. „Pontosan hol ejtette el azokat a kulcsokat? – kérdezte a segítőkész idegen. „Ha pontosítjuk a helyet, talán könnyebben megtaláljuk.” Az elveszett kulcsok tulajdonosa válaszul gondolkozás nélkül rávágta: „A házamban.” Az idegen erre megrökönyödve kérdezett vissza: „Ha a házban ejtette el, miért az utcán keresgél?” A férfi így válaszolt: „Mert itt kint lényegesen jobbak a fényviszonyok.”

Az első gondolatunk e történet hallatán talán az, hogy: *Ez röhejes, ennyire nem lehet valaki bolond.* És valóban, abszolút őrültségnek tűnik egy házon belül elhagyott kulcsot az utcán keresni, de hidd el, nem véletlenül hoztam fel ezt a sztorit. Gyakran a történetben szereplő férfihez hasonlóan, mi is rossz helyen keresünk dolgokat. Biztos ismeritek a régi dalt, mely arról szól, hogy „rossz helyen keressük a szerelmet”. Hiszem, hogy ez a reményre is igaz, melyet szintén, nem ritkán, rossz helyen keresünk.

Tanuljunk meg azokra a dolgokra fókuszálni, amik megmaradtak, azok helyett, amiket esetleg elveszítettünk.

Amennyiben jobb életre vágyunk, változtatnunk kell, és minden körülmények között, mindenkor, Jézus kell legyen minden reménységünk forrása. Nem számít, milyen helyzetben vagyunk éppen, hiszen a pillanatnyi körülményeink nem határozhatják meg a boldogságunkat. Életünk legrosszabb napján is lehetünk magabiztosak, vidámak és reményteliek, amennyiben megtanulunk azokra a dolgokra fókuszálni, amik megmaradtak, azok helyett, amiket esetleg elveszítettünk. Összpontosíts arra, amit Isten már megtett érted, ahelyett, amit még nem. Néha azt kívánom, bárcsak előbb megosztotta volna velem valaki ezt a fontos igazságot. Sok éven át, szinte szünet nélkül frusztrált és szerencsétlen voltam, mert az esetek többségében olyasmiken jártattam ez eszem, amik hiányoztak az életemből. Sőt, az igazat megvallva, szinte másra se bírtam gondolni, ráadásul állandóan panaszkodtam is. Még az imáim is csak az életemből hiányzó dolgok sorolgatása körül forogtak. *Istenem, nincs elég pénzem. Nem vagyok olyan tehetséges, mint xy, és rossz gyerekkorom volt.* A lista jó hosszú volt, mondhatni végtelen. Nap mint nap körbenéztem, és számba vettem amim nincs.

Idővel aztán, az Úr a tudomásomra hozta, hogy rossz helyen keresgélek, és sosem élhetek győztes életet, ha folyton azon siránkozom, amit elveszítettem, vagy amim sosem volt.

Arra tanított, hogy azt az energiát, melyet eddig a veszteségeim utáni kesergésre pazaroltam, fektessem inkább hálaadásba, azért amim van. Lehet, hogy nem futja álomnyaralásra, de legalább minden hónapban ki tudom fizetni a számláimat. Lehet, hogy bizonyos képességek hiányoznak belőlem, de kommunikáció terén elég jó vagyok, és Isten segített ezt mások hasznára fordítani. Lehet, hogy bántalmaztak gyerekkoromban, de Isten meggyógyított engem. Sem a férjem, sem a gyerekeim nem tökéletesek, de Isten egy csodálatos családdal áldott meg. Atyám és anyám elhagytak, de az Úr magához vett engem (lásd: Zsoltárok 27:10).

Ahogy panaszkodás helyett egyre több időt töltöttem hálaadással, lassan a hozzáállásom is változni kezdett. Egyre nyilvánvalóbbá váltak Isten áldásai és kegyelme az életemben, a remény pedig szárba szökkent.

Ugyanez megtörténhet veled is. Függetlenül a pillanatnyi nehézségeidtől, te is találhatsz új örömöt az életedben. Lehet, hogy értek veszteségek, és híján vagy bizonyos lehetőségeknek, de az ezen való rágódás helyett, inkább nézd át, amid maradt. Ki tudja, lehet, hogy meglep, mi mindent találsz.

Három penny Isten kezében

Három penny Isten kezében több mint elegendő.

Egyszer olvastam, hogy amikor Teréz anya megkezdte indiai missziós munkáját, egy fillérje sem volt. Az volt az álma, hogy árvaházat épít Kalkuttában, hogy segítsen az ottaniaknak, de az ehhez szükséges anyagiak nem álltak a rendelkezésére. Amikor megkérdezte valaki, hogy valójában mennyi pénze van, így válaszolt: „Három penny.” Sokan kételkedni kezdtek a küldetésében e válasz hallatán. „Mit tudsz csinálni három pennyből?” – kérdezték, de Teréz anya így válaszolt: „Van három pennym és egy Istenem, mi egyéb kellhet még?”

Kedvelem a hozzáállását. Teréz anyát nem érdekelte, hogy csak három pennyje van, mert Isten vele volt. Vajon a mi életünk menyire változna meg, ha mostantól rendszeresen számolgatnánk Isten áldásait? Máshoz hasonlítva, lehet, hogy nem tűnik számottevőnek, de Isten a kevéssel is tud mit kezdeni. Három penny Isten kezében több mint elegendő. Ha Isten néhány vekni kenyérből és egy pár halból jól tudott lakatni egy 5000 fős tömeget, akkor gondolj bele, mit tud tenni a te keveseddel. Lehet, hogy most azt gondolod, hogy neked még enynyid sincs, de ehelyett inkább gondolj arra, hogy Isten a semmiből teremtette az egész Univerzumot. Ezt a folyamatot pedig azzal indította

Szerintem jó lenne időnként az életünkben is leltározni, megszámolni minden egyes áldást, amiben Isten valaha részesített bennünket.

el, hogy a hit szavaival életet lehelt egy légüres térbe. Mindegy menynyire csekély, amink van, ezt mi is meg tudjuk tenni.

Jártál már úgy egy élelmiszerboltban, hogy épp leltároztak? Érdekes elnézni a leltározó csapatot, amint számolgatják a bolt árukészletét. Kis kézi készülékeikkel felcímkéznek minden egyes darabot, és a pontosság kedvéért, újra meg újra átszámolják őket. Ami elképesztő számomra, hogy semmi nem kerüli el a figyelmüket, még a legkisebb dolgokat is megszámolják. Minden egyes csomag rágógumit, minden behorpadt konzervdobozt és sérült banánt – a teljes leltárba minden beletartozik.

Szerintem jó lenne időnként az életünkben is leltározni, megszámolni minden egyes áldást, amiben Isten valaha részesített bennünket. Ez fokozná a reménységünket, és építené a hitünket. Ahelyett, hogy lógó orral búslakodnánk azon, amink nincs, bizalommal járhatunk, hálát adva Istennek mindenért, amit valaha kaptunk Tőle. Mindent számoljunk bele, semmi ne kerülje el a figyelmünket. Lehet, hogy apróságnak tűnik, de akkor se hagyjuk ki, csak mondjunk érte köszönetet. Tedd a szokásoddá, hogy Isten minden tettét felismered, és minél többet elmélkedsz az áldásain, annál reménytelibb leszel. Isten Jézust adta nekünk, és ha ezt képes volt megtenni értünk, miért ne tudna megáldani egyéb módokon?

Leltár

Mindenki leltárlistája különböző. Nem ugyanazok az ajándékaink, erősségeink, tehetségünk – és főleg nem rendelkezünk minddel egyidejűleg – de Isten nem is ígért ilyesmit. Emlékszem, egy alkalommal, mikor Indiában egy leprás kolóniát látogattunk meg, egy férfi megkérdezte, hogy szeretném e látni az otthonát. Nagyon izgatottnak tűnt, így

boldogan vele tartottam. Kiderült, hogy egy 3 méter hosszú, 2 méter magas földkupacba vájt lyukat nevez az otthonának, amit egy saját készítésű függőággyal, néhány horpadt lábossal és pár edénnyel rendezett be. Bevallom, nagyon elszégyelltem magam, látva, hogy milyen boldogságot jelentett számára ez a kis odú, miközben én, aki ennek a sokszorosával rendelkezem, mégis gyakran elégedetlen vagyok.

Ennek a figyelembevételével írtam egy listát, és javaslom, hogy minden egyes pontjáért adj hálát az Istennek. Elképzelhető, hogy (még) nem rendelkezel mindennel az alábbi listából, de némelyik talán rád illik. A leprást, akivel találkoztam, minden bizonnyal bármelyik felvillanyozná:

- Egy tető a fejed fölött
- Egy törődő barát
- Családtagok, akik szeretnek
- Egy működőképes autó (akkor is, ha épphogy működik)
- Egy teli pocak
- Hideg és meleg folyóvíz
- Humorérzék
- Havi fizetés
- Kényelmes ágy
- Egy álom a szívedben
- Tanulási lehetőség a gyerekeidnek
- Egy gyülekezet, ahová eljárhatsz
- Egy egészséges test
- Egy szekrény tele ruhákkal
- Egy Biblia, amit olvasni tudsz
- A jövő reménysége

Ez csak néhány dolog, ami hirtelen eszembe jutott. Fogadni merek, hogy ha átgondolnád és imádkoznál erről, egy kb. tízszer ilyen hosszú listát tudnál készíteni.

A lista némelyik eleme eléggé alapvető, mégis ha belegondolsz, világszerte számos ember kénytelen nélkülözni ezeket a számunkra ter-

mészetes szükségleteket. Víz, élelem, hajlék – alap dolgok, melyeket nem szabadna készpénznek vennünk. Mindenkor értékeljük és köszönjük meg Istennek ezeknek az alapvető szükségeknek az ellátását, és soha egy pillanatra se becsüljük alá.

Mindig van remény

Egy Isten jóságáról készített leltár azért is fontos, mert a problémáinkra, nehézségeinkre tekintve könnyen elcsüggedhetünk. Az akadályokra összpontosítva elveszíthetjük a reményt. Elképzelhető, hogy ha a bankszámládra gondolsz, reménytelenül csóválod a fejed. Lehet, hogy a gyermekeid viselkedését látva legszívesebben széttárnád a karod, és azt mondanád: „Feladom, ez reménytelen!” Talán ugyanezt tennéd a tükörbe nézve is. Esetleg munkába menet sötét gondolatok kavarognak a fejedben, és úgy érzed, „Nincs remény”. Az ördög pontosan ezt akarja elérni. Tudja, hogy kilátástalanságban nem tudunk hitben járni, és így lemaradhatunk Isten tökéletes, számunkra adatott tervéről.

Ne mondd, hogy „nincs remény”, helyette mondd, hogy „mindig van remény!”

Állj ellen a kísértésnek, hogy az általad elveszített, vagy még meg sem kapott dolgokra fókuszálj. Gondolj inkább arra, mi mindent tett és fog még tenni Isten az életedben. Ha ezt teszed, szó szerint új életre kelsz, boldogabb leszel, növekedni fog a hited, és ez által aktívabb is leszel. Emlékezz, hogy ha a remény kertjében élsz, valami mindig virágzik.

Ne mondd, hogy „nincs remény”, helyette mondd, hogy „mindig van remény!” Gondolj vissza, és vedd leltárba mindazt, amit Isten adott neked, és remélj még többet. Készíts leltár listát az áldásaidról, és hangosan olvasd fel magadnak mindennap. Minél többet elmélkedsz a meglévő dolgaidon, áldásaidon, annál jobban le leszel nyűgözve

Isten jóságától. Pál az Efézusbeliekhez írt levél 1:3-ban ezt mondja:

> *„Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban."*

Ennek reményt kellene jelentenie számodra, függetlenül a problémáidtól. Bármivel nézel is szembe, Ő megáldhat mindennel, amire valaha is szükséged lesz. Legyen az erő, hit, barátság, megértés, béke, öröm, igazság, pénz, egészség, gyógyulás, vagy győzelem, ahogy mindenről, Isten ezekről is képes gondoskodni. A Filippibeliekhez írt levél 4:19 azt mondja: „Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket (a teljességig) az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban."

Amikor kételyeid támadnának Isten jelen- vagy jövőbeli gondviselésével kapcsolatban, csak gondolj arra, hogy mi mindent tett érted a múltban. Fusd át újra az áldásaid leltárlistáját, hogy felturbózza a hitedet a jövőre. Pontosan ezt tette Dávid is. Amikor a testvérei és Saul király kételkedtek abban, hogy képes lesz-e legyőzni Góliátot, Dávid megállt, és azonnal leleltározta Isten jótetteit az életében. Azt mondta: „A te szolgád mind az oroszlánt, mind a medvét megölte: Úgy lesz azért e körülmetéletlen Filiszteus is, mint azok közül egy, mert gyalázattal illeté az élő Istennek seregét." (1 Sámuel 17:36). Dávid, Isten korábbi segítségére emlékezve, magabiztos volt, tudta, hogy Isten a jelen helyzetében még az eddigieknél is sokkal nagyobb dolgokat tehet érte. Áldásainak leltárlistája Dávidot reménnyel töltötte el, melyre azért volt szüksége, hogy rendeltetését be tudja tölteni.

Isten meg szeretne áldani

Isten jóságának leltározása és áldásainak számolgatása mindennél jobban megtöltheti a szíved örömmel. Észrevettem, hogy lehetetlenség hálát és csüggedést érezni egyidejűleg, a kettő egyszerűen nem működik egyszerre. Ha mindennap Isten áldásaira és kegyelmére össz-

Észrevettem, hogy lehetetlenség hálát és csüggedést érezni egyidejűleg, a kettő egyszerűen nem működik egyszerre.

pontosítasz, még ha akarnál, sem leszel képes az Úr örömének ellenállni. A Biblia azt mondja, hogy az Úr öröme a mi erősségünk (lásd: Nehémiás 8:10). Sok ember azért olyan letargikus és fáradt, a munkahelyi széküktől alig bírnak elvánszorogni az otthoni fotelig, mert örömtelen a hozzáállásuk. Némelyek teljesen kifacsarva érnek haza a munkahelyükről, és nem a munkájuk nehézsége miatt, hanem mert annyira negatívan állnak a hivatásukhoz és a kollégáikhoz. A negatív gondolkodás az életed minden területére kihathat, beleértve az egészségedet is. Ezzel szemben, ha megtanulunk örülni, és az Istentől eddig kapottakkal elégedettségben élni, ha mindenben a pozitívumokra fókuszálunk, nem csak boldogabbak, de egészségesebbek is leszünk.

Én a magam részéről például naplót vezetek az Úrral töltött időmről minden egyes nap. Lejegyzem magamnak az inspiráló szakaszokat a Szentírásból, az aktuális imakéréseimet, a gondolatokat, melyekről úgy érzem, hogy az Úr helyez a szívemre, illetve minden rendkívüli dolgot, amit Isten tesz értem. Több évre visszamenőleg megőriztem a naplóbejegyzéseimet, és időnként újra átolvasom őket. A naplókat böngészve feltűnt, hogy Isten évente többször is emlékeztet a pozitív gondolkozás és a Benne való bizalom kiemelt fontosságára. Ha tele vagyok reménységgel – ha nagy dolgokra számítok Istentől – az felemeli a lelkem, és megtölt örömmel. Rendszeresen szedek vitaminokat, és azt gondolom, hogy a remény az a „boldogság vitamin”, amit nem lehet túladagolni. Szedjünk belőle jó nagy dózisokat minden egyes nap. Talán ezért a következő az egyik kedvenc versem a Szentírásból:

> *„S azért vár (számít arra, keresi a lehetőségét, és vágyakozik arra) az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért emeli fel Magát, hogy megkegyelmezzen néktek és szerető*

kedvességet mutasson irántatok. Mert az igazság Istene az Úr; Áldottak (boldogok, szerencsések, irigylésre méltóak) mindazok, akik (komolyan) Rá várnak, akik számítanak Rá, keresik Őt és vágynak utána (a győzelmére, jóakaratára, szeretetére, békéjére, örömére és semmihez sem fogható, töretlen társaságára)!"

Ézsaiás 30:18 (az angol fordítás alapján)

Isten tulajdonképpen várja és vágyik rá, hogy megmutathassa neked az Ő jóságát. Ezért számíthatsz te is jóra az életedben. Ez nem olyasmi, amibe Isten a kedve ellenére beletörődik, hanem valami, amit szeret, és amire vágyik. Jézus azért halt meg, hogy nekünk életünk legyen, és bővölködjünk (lásd: János 10:10). Szóval ne éld keseregve, rossz hozzáállással az életed. Döntsd el, hogy pozitív leszel, és jó dolgokra számítasz az Úrtól. Nem a saját érdemeink, hanem az Ő végtelen jósága miatt! Dönts úgy, hogy hálás szívvel dicséred Istent, mindenért, amit valaha adott neked.

Isten tulajdonképpen várja és vágyik rá, hogy megmutathassa neked az Ő jóságát. Ezért számíthatsz te is jóra az életedben.

Fel a fejjel!

Így a fejezet végének közeledtével, kérdezd meg magadtól, mennyire reménykedsz. Vajon pezsgő lelkesedéssel számítasz arra, hogy Isten válaszoljon egy imádra, megvalósítsa egy álmodat, gondoskodjon egy szükségedről, vagy valami egyéb csodálatos dolgot tegyen az életedben? Ha korántsem vagy annyira reményteli, mint amennyire szeretnéd, változtass rajta. Valójában ez egy igen egyszerű folyamat – azzal kezdődik, hogy ahelyett, amink nincs, vagy amit elveszítettünk, arra nézünk, amink van.

FEL A FEJJEL!

Készíts leltárlistát az áldásaidról. Míg e lista legtöbb pontját bizonyára a nagyobb jelentőségű, egyértelműbb dolgok fogják kitenni, nyilván kell legyenek rajta kisebb, kevésbé feltűnő tételek is. Győződj meg róla, hogy a figyelmed kiterjedjen az életed minden részletére, és méltányold azokat a kisebb áldásokat is, melyek eddig talán elkerülték a figyelmed. Ezeket követően megláthatod, mennyire másképp tekintesz majd az életedre. A házasságod, a családod, a karriered, az álmaid – mind megváltoznak, ha hálás a szíved.

Szóval hajrá, fel a fejjel! A saját leltárlistád is bizonyítja, hogy Isten számtalanszor megáldott a múltban, és ez csak a kezdet. Biztos lehetsz benne, hogy Isten még többet tartogat a számodra, csak győződj meg róla, hogy a megfelelő helyen keresed.

8. FEJEZET

Reményteli szavak

„Miért csüggedsz el lelkem, miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.”

Zsoltárok 43:5

„A remény mosolyogva lépi át az új év küszöbét, miközben azt suttogja: ez az év boldogabb lesz...”

— Alfred, Lord Tennyson

Ahogyan az étel hatással van a testünkre, ugyanannyira hatnak ránk a szavaink spirituálisan, mentálisan és érzelmileg. Sőt, hiszem, hogy még fizikai hatást is gyakorolhatnak ránk, hiszen egy vidám, reményteli beszélgetés feltölthet minket energiával, a pozitív, reményteli hozzáállás pedig segít megszabadulni a stressztől, mely nagyon sok baj és betegség forrása.

Néhány évvel ezelőtt úgy döntöttem, hogy elkezdem komolyan venni az egészségemet. Akkoriban alig volt energiám, könnyen megbetegedtem, és szinte állandóan elhúzódó fizikai problémákkal küszködtem. A múltban számos diétát és edzéstervet kipróbáltam, de a munkám mindig kiszorított minden egyéb tevékenységet. Hamar visszacsúsztam a szokásos elfoglalt tempómba, annak ellenére, hogy pontosan tudtam mennyire egészségtelen. Végül, tényleg megelégeltem a dolgot. Fogalmazhatnék úgy is, hogy belefáradtam a folytonos fáradtságba. Az első dolog, amit a helyes étkezési szokások és edzésmódszerek tanulmányozása során felfedeztem, hogy minden, amit megeszünk, befolyásolja a teljesítményünket. Mindannyian tisztában vagyunk az egészséges táplálkozás fontosságával, azt azonban szerin-

tem nem mindig ismerjük fel, hogy az ételválasztásunk mekkora hatással van a testünkre. A nap során, a testünkbe jutó táplálék meghatározhatja, hogyan érezzük magunkat, hogyan teljesítünk, sőt még azt is, hogy milyen lesz a hozzáállásunk. Jó, vagy rossz, saláta, vagy fánk – az étel, amit megeszünk, hatással van a testünkre, de még az érzelmeinkre és a gondolkodásunkra is.

Hasonló módon, reményteli vagy negatív kijelentéseink – kimondott szavaink – sokféleképpen hatással vannak az életünkre. A szavainkban erő van. Egyáltalán nem mindegy mit mondasz ki. Amiket mondasz, bemegy a füleden, és egészen a lelkedig hatol. Ha a szavaid élettel teliek, energikusabbnak és boldogabbnak fogod érezni magad. Ezzel szemben, ha hajlamos vagy inkább a nehézségeidről beszélni, a helyzetedről panaszkodni, azok a szavak negatív hatással lesznek rád, leszívják az energiádat és elcsüggesztenek, sőt depresszióssá tesznek. Ne halogasd a reményt későbbre, mert az megbetegíti a szívedet. (lásd: Példabeszédek 13:12)

Fájdalmak közepette, az egyik legfontosabb dolog, amit tehetsz, hogy pozitívan, hittel telve beszélsz.

A reménnyel teli szavak fontosak, különösen vészterhes időkben. Fájdalmak közepette, az egyik legfontosabb dolog, amit tehetsz, hogy pozitívan, hittel telve beszélsz. Nem állítom, hogy a szavaid önmagukban képesek változtatni a helyzeteden – arra csak Isten képes – de a szavaid bizonyosan hatással vannak a szellemi valóságra, és amikor Istennel egyetértésben vagy, az Ő tervei gyorsan kibontakozhatnak az életedben. A kimondott szavaid megváltoztathatják a hozzáállásodat egy nehéz helyzetben, és meghatározhatják, mennyi idő alatt leszel túl rajta. Az Izraeliták morogtak és panaszkodtak a pusztában, így 11 nap helyett 40 évet kellett ott tölteniük, a többségük soha nem is érhetett célba.

Az elégedetlenkedés és a panaszkodás sokkal nagyobb probléma, mint ahogy azt a többség gondolná. Gonosz az Úr fülének. Ha elgondolom, hogy hány ember tölti szinte az egész életét morgással és elé-

gedetlenkedéssel, melynek következtében soha nem élhetik azt az életet, amire valójában vágynának. Az hogy vágyunk valamire, önmagában édeskevés ahhoz, hogy meg is valósuljon. Reménységben kell élnünk, és hitben járnunk Istennel. Erőt adó gondolatokra és reményteli szavakra van szükségünk. Fel kell készülnünk, hogy idejében akcióba léphessünk a hívására, és hálás szívvel kell várnunk Istenre.

A szavaim erejét illető tudatlanságom okán, az életem első 45 évében, a negatív gondolataim kihangosításával rendszerint tönkre tettem a napjaimat, és kockáztattam a jövőmet. Más területen is voltak persze hiányosságaim, de ez volt az egyik legjelentősebb. Ha már tanultál a szavak erejéről, akkor ez a fejezet egy kicsit felfrissíti a tudásod, és segít a jó úton maradni, de amennyiben ez merőben új számodra, meggyőződésem, hogy a szavak erejének megismerése valósággal forradalmasíthatja az életed.

Talán nem vagy a tudatában, hogy felelős vagy a szavaidért, de valójában megválogathatod őket, és higgy nekem, egyáltalán nem mindegy mi hagyja el a szádat. Légy a szavaknak jó sáfárja. Bölcsen válogasd meg őket, és higgy Isten Igéjének, amikor azt állítja, hogy élet és halál van a nyelvünk hatalmában.

> *„Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen kiki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét (az életet vagy a halált).”*
>
> *Példabeszédek 18:21*

Ne beszélj folyton a problémáidról!

Észrevetted már, hogy Jézus sohasem beszélt a problémáiról? Megtehette volna; hiszen sok hasonló problémával is meg kellett küzdenie, mint nekünk. Úgy tűnik, hogy elég hektikus beosztása lehetett, számos goromba és kellemetlen emberrel találkozhatott. Gyakran igen nehéz helyzetekben kellett helyt állnia, arról nem is beszélve, hogy pontosan

tudta miféle borzalmas szenvedés vár rá, amikor meghal a kereszten a világ bűneiért.

Az evangéliumokat olvasva, tudjuk, hogy Jézus szájából sosem hangzott el olyasmi, amit morgásnak, vagy elégedetlenségnek vehetnénk.

Jézus egyértelműen tisztában volt a szavak erejével. Ahogy közeledett szenvedésének és kereszthalálának ideje, azt mondta a tanítványainak, hogy onnantól kezdve jóval kevesebbet fog kommunikálni velük (lásd: János 14:30). Vajon miért mondhatta ezt? Szerintem azért, mert ismerte a szavak erejét, és tudta, hogy megpróbáltatások közepette milyen nehéz ellenállni a kísértésnek, hogy ostobaságokat beszéljünk. Ismerte az Atyának az emberiség megváltására alkotott tervét, és tudta, hogy annak megvalósulása tőle függ. Elhatározta, hogy mindenképp egyetértésben marad Istennel, beleértve azt is, hogy csak Atya által jóváhagyott szavak hagyhatták el a száját.

> *„Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme (gonosz géniusza, uralkodója): és én bennem nincsen semmije (Nincs bennünk semmi közös, nincs semmi Bennem, ami hozzá tartozna, és nincs hatalma felettem); De (a sátán jön és), hogy megtudja (legyen meggyőzve) a világ, hogy szeretem az Atyát és úgy cselekszem, amint az én Atyám parancsolta nékem (teljes egyetértésben cselekszem az Ő rendeléseivel): keljetek fel, menjünk el innen."*
>
> János 14:30–31

Jézus persze rengeteg dologról beszélt, beleértve a bűnt is. Esetenként megfeddte a farizeusokat, és helyretette a tanítványait is. Ahogy az Evangéliumokat olvasod, rájössz, hogy Jézus sok mindenről beszélt, kivéve a problémáit. A Lukács 4:22 szerint „elálmélkodának kedves beszédein, amelyek szájából származtak". Jézusnak küldetése volt, nem hagyhatta, hogy a mindennapi problémák elterelje̓k. Azt mondta, hogy a beszédek, amelyeket szól, szellem és élet (lásd: János 6:63).

Vajon a te beszéded is „szellem és élet”, vagy test és halál? A jó hír az, hogy bármi is legyen a válaszod, most megváltoztathatod, ha szükséges. Elsőként bevallom, hogy Isten segítsége nélkül a szájunk megfékezése és irányítása lehetetlen vállalkozás. Ezzel szemben viszont, ha jó döntésre jutunk ebben az ügyben, és egyetértésbe kerülünk Istennel, Ő biztosan segít majd pozitív irányba változnunk.

Válaszd a keskeny utat!

Jézus arra tanít minket, hogy a keskeny úton járjunk és kerüljük el a széles utat, mely a veszedelemre visz (lásd: Máté 7:13-14). A keskeny úton járni nyilvánvalóan nehezebb, ahogy szoktam mondani, ott egyszerűen nincs helye a testies, világias viselkedésnek. Persze beszélhetünk a pillanatnyi hangulatunk szerint, minden tekintet nélkül a szavaink erejére, de ne feledjük, hogy ez a széles útra helyez minket, melyről Jézus azt mondta, hogy a veszedelemre vezet. Kétlem, hogy bármelyikünk erre vágyna.

A negatív dolgokat könnyű észrevenni, és azokra összpontosítani. Úgy tűnik, hogy sajnos a beszélgetéseink túlnyomó részét is ezek teszi ki, ahelyett hogy a pozitív gondolatokra fókuszálnánk. Reményteljes szavak helyett, reménytelenek hagyják el a szánkat. *A gyerekek betegek. A forgalom szörnyű. A lábaim fájnak. A gazdaság hanyatlik. Ezt tuti nem engedhetem meg magamnak. Elbírod hinni, mit mondott rólam?* Igazság szerint, minél többet beszélünk arról, ami elromlott, annál nagyobb hatalmat biztosítunk annak az életünk felett.

Gondoltál már arra, hogy effektíve rontasz a helyzeteden azáltal, hogy állandóan a problémáidról beszélsz? Eszedbe ju-

A legjobb, amit a megpróbáltatásaid során tehetsz az az, hogy a problémáid nagysága helyett Isten hatalmasságán gondolkozol, és a szavaidon keresztül is ez nyilvánul meg.

tott már, hogy a siránkozás megakadályozhat az előrehaladásban? Bevallom, nekem eszembe sem jutott, hogy ez lehetséges, míg a Szent Szellem nem szembesített vele. Nagyon hálás vagyok, hogy megtette, mert minden igazi változás egy felismeréssel kezdődik.

Nem változtathatunk egy olyan problémán, amelyről nem is tudjuk, hogy létezik.

A legjobb, amit a megpróbáltatásaid során tehetsz az az, hogy a problémáid nagysága helyett Isten hatalmasságán gondolkozol, és a szavaidon keresztül is ez nyilvánul meg. Meditálj Isten Igéjén nap mint nap, keresd az Ő ígéreteit a helyzetedre. Az Ő ereje akkor nyilvánulhat meg, ha ahelyett, ami épp az életünkben zajlik, arra összpontosítunk, hogy Istennel az oldalunkon mire lehetünk képesek.

Tegyünk jót szántszándékkal!

Valószínűleg, nem leszel szüntelenül jó hangulatban, így pozitívan megnyilvánulni sem lesz mindig kedved. Sőt, lesznek napok, amikor kifejezetten borzalmasan fogod érezni magad. Az ilyen napokon valahogy könnyebben adjuk kesergésre, morgásra és sötéten látásra a fejünket. Nem kell azonban az érzelmeid rabjaként élned. Az érzelmeink szeszélyesek, számos tényező befolyásolhatja őket.

A könyvem egyik fő gondolata az, hogy a reményt tudatossá tehetjük. Nem üldögélünk tétlenül, várva, hogy érezzük, sőt még imádkoznunk sem elég érte. Tudatos döntést kell hoznunk, hogy mostantól mindennap reményteliek leszünk! A szabad akaratunk egyik legcsodálatosabb tulajdonsága, hogy a hozzáállásunkat, gondolatainkat, szavainkat és tetteinket is megválaszthatjuk. Ha az alaptermészeted az enyémhez hasonló, akkor, ha hibát követsz el, az első gondolatod az, hogy *Nem tehetek róla,* majd valami kifogás jön, hogy miért is volt az adott dolog elkerülhetetlen.

Ez például a következőképpen történhet: *Bárcsak reménytelibb lennék, de egyszerűen semmi jó nem történik az életemben. Hogyan is várhatja bárki, hogy pozitívan lássam a világot, amikor bármerre nézek, csak problémák vesznek körül. Bezzeg, ha olyan előnyös hely-*

zetbe kerülnék, mint egyesek, a hozzáállásomon is tudnék változtatni. De ehelyett lehetne így is: *A körülményeim jelenleg nem a legrózsásabbak, de reménykedem. Valami jóra számítok ma! Igen! Ma valami jó dolog fog történni velem és rajtam keresztül!*

Ennek a rendszeres, mindennapi alkalmazásával végül a gondolkozásod is megváltozik, sőt másképp fogsz érezni. Az érzelmeid előbb utóbb behódolnak a döntéseidnek. Függetlenül attól, mennyire nehéznek tűnik most a helyzeted, Jézussal bármely nap jobb lehet, mint nélküle. Mindig reménykednünk kell, mert Ő szeret, és bármit képes megváltoztatni. Ő az igazság Istene, aki jóváteszi a rossz dolgokat.

Az olyan napokon, amikor bal lábbal kelsz fel, döntsd el, hogy az érzéseid nem uralhatják az életedet. A pesszimista gondolatok szavakba öntése helyett, használj Isten Igéjével egyetértő kijelentéseket.

- Tudom, hogy Isten szeret engem (lásd: Efézus 3:19).
- Hiszem, hogy láthatom az Úr jóságát megnyilvánulni (lásd: Zsoltárok 27:13).
- Több mint győztes vagyok Krisztusban, Aki szeret engem (lásd: Róma 8:37).

Közel 40 éve prédikálok, és változatlanul mindennap meditálok Isten Igéjén, illetve deklarálom az Ígéreteit az életemre. Függetlenül az érzéseimtől, mindennap emlékeztetem magam, hogy ki is vagyok Krisztusban, és ezt te is megteheted. Ne várd, hogy valaki más felvidítson, lelkesítsd fel saját magad az Úrra gondolva.

Ne várd, hogy valaki más felvidítson, lelkesítsd fel saját magad az Úrra gondolva.

Számomra ez olyan, mint egy személyes „pep rally”. (*A pep rally jellegzetes amerikai szokás, melynek során minden jelentősebb középiskolai, illetve egyetemi sportesemény előtt egy nagy show-műsort rendeznek a sportolók ösztönzésére*. A fordító megjegyzése.) Ha valaha részt vettél ilyenen, akkor pontosan tudod, miről beszélek. A pep rally

folyamán a pom-pom lányok éljeneznek és táncolnak, a zenekar játszik, a diákok pedig lelkiekben készülnek a nagy meccsre. A pep rally olyan, mint egy győzelem előtti győzelmi buli. Annak ellenére, hogy még nem nyertek, győztesként ünneplik a csapatot.

Biztos vagyok benne, hogy neked is van minek örülnöd az életedben. Bármekkora akadály tornyosuljon is előtted, Isten a te oldaladon áll, Ő pedig legyőzhetetlen. Szóval, ha jót akarsz, tarts magadnak egy pep rally-t, lelkesedj, ünnepeld Isten győzelmét.

A dicséretben rejlő reménység

A 2 Krónikák 20. fejezete egy nagy hadsereg történetét meséli el, mely háborút indít Jósafát király és Júda serege ellen. Az emberek féltek a jelentős túlerő miatt (lásd: 2 Krónikák 20:15). Éreztél már így, vagy talán pont most érzel hasonlóan? Esetleg olyan hatalmasnak ítéled meg a problémád, hogy lehetetlenségnek tűnik győztesként kijönnöd belőle?

Isten megmondta Jósafátnak, hogy ez a harc az Úré, és nem az övé. Jósafát Isten ezen üzenetének megfelelően készítette fel seregét a csatára, még pedig teljesen szokatlan módon. A legerősebb harcosok helyett énekeseket állított a sereg élére, hogy énekeljenek, és fennszóval dicsérjék az Istent. A 2 Krónikák 20:21 így beszél erről:

> *„ ... Tanácsot tartván pedig a néppel, előállítá az Úr énekeseit, hogy dícsérjék a szentség ékességét, a sereg előtt menvén, és mondják: Tiszteljétek az Urat, mert örökkévaló az ő irgalmassága;”*

Jósafát az Úr dicsőítésével győzött. Micsoda látvány lehetett, ahogy az egész hadsereg Isten dicséretét zászlajára tűzve vonul a csatamezőre.

A 22. versből kiderül, hogy amint elkezdték az éneklést és a dicséretet, Isten összezavarta az ellenséget, akik ahelyett, hogy Júda ellen támadtak volna, egymás ellen fordultak. Mire Jósefát és serege a helyszínre érkezett, az ellenség megsemmisült. A csatát ígéretéhez híven Isten nyerte meg.

Hiszem, hogy a mi ellenségünket, az ördögöt is összezavarja, ha erőt próbáló helyzetben, amikor elvileg félnünk és elégedetlenkednünk kellene, mégis dicsérjük Istent. A dicséret és hálaadás lefegyverezi őt.

A dicséret erőteljes fegyver. Használatával deklarálod, hogy bízol Istenben, és maximálisan Tőle függsz. Ne várd, hogy a körülményeid megváltozzanak, mielőtt reményteli szavakat beszélnél. Még egyszerűbben: bármi is történjék az életedben, ne engedd, hogy egy betegség, probléma, veszteség vagy közelgő veszélyhelyzet visszatartson Isten dicsőítésétől. Bölcsen válogasd meg a szavaidat, nyisd ki a szád, és hangosan deklaráld Isten hűségét, illetve hogy jó dolgokra számítasz Tőle.

A Róma 4:20 szerint Ábrahám „Istennek ígéretében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek". Ugyanez történik a te életedben, amikor dicséred Őt – a hited megerősödik, és képessé tesz bármely akadály leküzdésére. Állítsd az Úr dicséretét életed frontvonalára!

Mint mondj és mit ne

Az optimista emberek pozitív dolgokra számítanak, mely kiderül a kommunikációjukból. Biztosak a dolgok kedvező alakulásában, örülnek a változásoknak, és számítanak az áttörésre – ennek megfelelően is beszélnek. A reményteli emberek vidámak és derűlátók. Jó a társaságukban lenni.

A remény ragályos. Az egyik legjobb ajándék, amit valakinek adhatunk. El tudod képzelni magad reményosztóként? Manapság a remény talán az egyik legnagyobb hiánycikk, annak ellenére, hogy mindenki vágyik rá. Különös empátiát érzek a mai tinédzserek irányában. Rengeteg bátorításra és támogatásra van szükségük!

A világ, az iskolák és egyetemek többsége azt az üzenetet hordozza, hogy Isten egy mítosz, akire nem kell tekintettel lennünk, sőt még említésre sem méltó.

A világ el akarja rejteni Istent, mintha valami szégyenteljes dolog lenne Őbenne hinni. A tinédzserkoromból emlékszem, hogy akkoriban

Istenről beszélni nem volt tabu téma, gyakran része volt a hétköznapi beszélgetéseknek. A Tíz Parancsolat ott volt az iskolák falain, és a nyilvános ima egy gyakori eseménynek számított. Bár a szüleim nem hittek Istenben, az iskolában és a szomszédoktól mégis hallhattam Istenről. A mai fiatalok többsége hátrányos helyzetben van ilyen szempontból, ezért könnyebben kétségbeesnek.

Sok szülő a napi megélhetésért küzd, és csak alig van, vagy egyáltalán nincs ideje családi életet élni. A stressz ráadásul gyakran konfliktusokat szül, a szülők kritizálják tinédzser korú gyerekük öltözködését, a frizuráját, a barátválasztását, a tanulmányi eredményeit, a házimunkában való részvételük hiányát és még számtalan egyéb dolgot.

Természetesen úgy gondolom, hogy a gyerekek következetes nevelése minden szülőnek fontos feladata, de ugyanakkor, ha a gyerekeknek több reményük lenne, talán kevesebb korrekcióra is lenne szükségük. Az általános azonban az, hogy nap mint nap kétségek között, reménytelenül hagyják el az otthonukat, már azelőtt, hogy szembenéznének a világ többi részével, mely jó esélyekkel csak fokozza reménytelen állapotukat. Szólj felemelő, ösztönző és reményteli szavakat mindenkihez, de különösen a fiatalokhoz.

Határozd el, hogy mostantól egy szószátyár remény-terjesztő leszel, aki pozitív befolyást gyakorol a világra.

Határozd el, hogy mostantól egy szószátyár remény-terjesztő leszel, aki pozitív befolyást gyakorol a világra. Légy olyan ember, aki vonzza a társaságot. Azzal a szilárd meggyőződéssel éld az életed, hogy ma valami jó fog történni!

Fel a fejjel!

Amiket ma mondasz, hosszú távon meghatározhatják milyen lesz a holnap. Ne engedd, hogy a világ nyomása és az ellenség hazugságai lehúzzanak, azt okozva, hogy sötéten kezded látni az életed. Támaszkodj Isten Igéjére, bízz az ígéreteiben, és szólj életet jelentő szavakat a helyzetedre.

Minden egyes kimondott szó hatással van rád, úgyhogy beszélj pozitívan és bizalommal telve. Engedd, hogy a nehézségek közepette, a szavaid egyengessék az utadat. A problémák helyett beszélj inkább minél többet Isten ígéreteiről, és engedd, hogy felpezsdüljön a hited.

Úgyhogy hajrá, fel a fejjel! Akkor is, ha gyengének érzed magad, akkor is, ha a győzelem lehetetlennek látszik, és akkor is, ha félsz a háborútól, magasztald Istent a frontvonalon. Ha ezt teszed, észre fogod venni, hogy Ő harcol érted, és így lehetetlen, hogy veszíts.

9. FEJEZET

Ne állj meg!

„Nemcsak pedig, hanem dicsekedünk a háborúságokban is, tudván, hogy a háborúság békességes tűrést nemz, A békességes tűrés pedig próbatételt, a próbatétel pedig reménységet”

Róma 5:3–4

„Az élet legnagyobb dicsősége nem az, hogy soha nem vallunk kudarcot, hanem hogy minden bukás után képesek vagyunk felemelkedni.”

— Nelson Mandela

A különféle állatok ösztönei mást és mást súgnak, amikor veszélyt észlelnek.
A medvék támadnak, a mókusok fára szaladnak, az antilopok elfutnak, és a vakondok mélyre ásnak. Az állatok többségének ösztönös reakciója aktív, kivéve az oposszumot. Az oposszum nem támad, nem szalad el és nem is ás, hanem egyszerűen megdermed. Aktivitás helyett passzívan reagál. Halottnak tetteti magát, abban a reményben, hogy ez megvédi.

Észrevettem, hogy sok ember spirituális oposszummá válik, amikor valamilyen támadás éri, és megijed. Ahelyett, hogy aktivizálnák magukat, passzivitásba vonulnak. Viharos időszakokban, amikor valami fájdalmat vagy csalódást kellene feldolgozniuk, lefagynak. Egyszerűen megállnak, és nem mozognak többé. Ismerősen cseng? Előfordult már veled, hogy egy váratlan probléma vagy csalódás következtében

leblokkoltál? Érezted már magad annyira tehetetlennek, hogy jobbnak láttad inkább nem tenni semmit sem? Ha valaha volt részed ilyen bénító fájdalomban, hidd el, nem bagatellizálni igyekszem a dolgot. Én magam is számtalanszor éreztem így, és akkor azt hittem sosem leszek képes túllépni rajta. Maximálisan együtt érzek veled, és megértem min mész keresztül, engem is bénított már meg egy-egy fájdalmas esemény. Inkább biztatni szeretnélek, hogy sokszor a legjobb, amit tehetünk a bajban az, ha mozgásban maradunk.

Sokszor a legjobb, amit tehetünk a bajban az, ha mozgásban maradunk.

Lehet, hogy még nem kerültél teljesen képbe, valószínűleg sokkolnak is az események... Talán úgy érzed, hogy az egész világ összeomlik körülötted. Mindenesetre segít abban, hogy ne válj reménytelenné. Lehet, hogy még nem látszik a fény az alagút végén, de ha az Úrra veted a terheket és bízol Benne, végül felépülsz. Idővel, nemcsak hogy meglátod a fényt az alagút végén, de a világosság végül elűz minden sötétséget az életedből.

Tisztában vagyok vele, hogy a helyzeted súlyosságától függően, lesznek olyan napok, amikor mindenre képtelennek érzed magad. Minden súlyos veszteséget a gyász különböző szakaszokból álló folyamata követ, de ahogy haladsz a gyógyulás útján, kérlek, ne feledd, hogy a másoktól való elszigetelődés és a fájdalomtól való ledermedés nem jelentenek megoldást semmire. Isten azt akarja, hogy lépj ki hit által, és bízz abban, hogy a fájdalmon át Ő valami sokkal jobb helyre vezet.

„Az Úr szilárdítja meg az igaz ember lépteit, és útját kedveli.
Ha elesik, nem terül el, mert az Úr támogatja kezével.”
Zsoltárok 37:23–24

Az Istenbe vetett bizalom egy csodálatos kiváltság. Reményt ad akkor, amikor látszólag semmi okunk reménykedni. Amikor minden elveszni látszik, bízhatsz Istenben, hogy majd Ő irányítja a lépteidet.

A napokban beszéltem egy régi barátnőmmel, aki nagy megpróbál-

tatásokon ment keresztül rákbetegség miatt. Jelenleg a kezelések vége felé jár, és hamarosan vissza kell térnie a mindennapi életbe. Azt mondta: „Nem igazán tudom, hogy folytassam az életem abban a tudatban, hogy soha semmi nem lesz már olyan, mint azelőtt.” Bizonyára meg tudod érteni. Talán nemrég elveszítettél valakit, és nem tudod elképzelni az életed nélküle. Esetleg kirúgtak a munkahelyedről, ahol olyan rég dolgoztál, hogy onnan terveztél nyugdíjba menni. És most hogyan tovább? Még ha te nem is tudod, Isten minden kétséget kizáróan tudja, és igazgatni fogja minden léptedet.

A kitartás ereje

Emlékszem, amikor közvetlenül egy három napos konferencia előtt, valami nagyon lesújtó hírt kaptam. Alig bírtam megmozdulni, épp hogy vonszoltam magam, de tudtam, hogy muszáj. Éreztem a Szent Szellemet, ahogy biztat: „Csak tedd egyik lábad a másik után és mozogj!”

A mozgás természetesen nem csökkentette a fájdalmamat, sem a csalódást, amit éreztem, de megakadályozta, hogy depresszióba süppedjek és feladjam, a probléma pedig pár héttel később megoldódott. A szellemi érettség egyik fokmérője az, ha a legnagyobb nehézségek közepette is tiszteletben tartod a korábbi vállalásaidat. Nagyon fájt, de továbbra is szolgálnom kellett az emberek felé, akik szintén fájdalmas dolgokkal küszködtek, és miután ezt megtettem, Isten meggyógyított, és megoldotta a problémámat.

Bármilyen nehéz is ezt egy probléma közepén belátnunk, egyszer minden véget ér. A tél után mindig megérkezik a tavasz, és a vihar befejeztével, mindig kisüt a nap. Tegnap egész nap felhős volt az idő, esett az eső és villámlott, ma viszont ragyog a nap, és tiszta kék az ég. Még az időjárást és az évszakok váltakozását megfigyelve is láthatjuk, ahogy látszólag hogy a rossz dolgok utat készítenek a jó dolgok számára. Ha jelenleg felhős és viharos az életed,

Egy biztos: nem lesz viharos az idő örökké!

várd örömmel a napsütést. Talán már holnap kisüt, de ha mégsem, akkor holnapután, vagy azután. Egy biztos: nem lesz viharos az idő örökké!

A Bibliában olvashatunk a vérfolyásos asszony történetéről, akinek egy nagy sokaságon kellett átverekednie magát, hogy Jézushoz jusson (lásd: Márk 5:25-34). Annak ellenére, hogy már 12 éve beteg volt, és minden vagyonát olyan orvosokra költötte, akik nem tudtak segíteni rajta, nem volt hajlandó feladni, és csak passzívan várni, hogy magától meggyógyuljon. Ehelyett a legnagyobb viszontagságokon keresztül is engedte, hogy a bizalom inspirálja. Semmi sem tarthatta vissza Jézustól – sem a tömeg, sem a betegsége, sem a hosszú várakozás, sem a kétségek, sem a félelem. „*Ha csak megérintem a ruhája szegélyét, meggyógyulok.”* – gondolta magában (lásd: Máté 9:21). Reménnyel és hittel a szívében nyomakodott előre.

Lehet, hogy neked is megvan a magad sokasága, amelyen át kellene jutnod. Talán a pesszimista gondolatok sokasága, esetleg a múltbeli fájdalmas esemény sokasága. Lehet, hogy rosszindulatú emberek, pénzügyi nyomás, vagy testi fájdalmak sokasága vesz körül. Ha kitartasz, és átverekeded magad ezeken, ha nem engeded, hogy a csalódások szerencsétlenné tegyenek, a várva várt áttörés előbb utóbb megérkezik. A Filippibeliekhez írt levél 3:13–14 azt mondja:

> *„Atyámfiai, én enmagamról nem gondolom, hogy már elértem volna: De egyet cselekszem (ez az egyetlen törekvésem), azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékik dőlvén, célegyenest* **igyekszem** *az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása (legfelsőbb és mennyei) jutalmára.” (a szerző kiemelése)*

Szeretem ezt a szakaszt a Szentírásból. Pál azt mondta, hogy elfelejti a múltat – a hibáit és fájdalmait – és célegyenest igyekszik elhívása jutalmára. Ugyanezt te is megteheted. Átküzdheted magad azokon a dolgokon, melyek hátráltatnak. Elutasíthatod a vesztes gondolkodásmódot. Ne légy többé olyan, mint egy oposszum. Igyekezz előre és tarts ki, ez a te döntésed!

Isten mozgásban van

Lehet, hogy az eddigieket olvasva ilyen gondolataid támadnak: *Joyce. Nem hiszem, hogy nekem ez menni fog. Valami rettenetes dolog történt velem, és úgy érzem, hogy már egy lépést sem vagyok képes megtenni.* Ha te is így érzel, kérlek, ne add meg magad ezeknek az érzéseknek. Amennyiben Istent akarjuk követni, hitben kell járnunk. Ahogy tanulmányozom Isten Igéjét, nem tudom nem észrevenni, hogy Isten mindig mozgásban van. Sőt, nem csak Ő van mozgásban, de az embereit is mindig arra serkenti... még a legdrámaibb körülmények között is.

> Amikor az Izraeliták elhagyták Egyiptomot, és az egyiptomi sereg üldözte őket, a Vörös-tenger felé szorítva őket... *Isten azt mondta nekik, hogy tovább, előre!*
> A pusztában töltött 40 év után, amikor Izrael gyermekei a Jordán folyó partjára értek, kétkedve, hogy átkeljenek-e... *Isten azt mondta nekik, hogy tovább, előre!*
> Amikor az izraeli sereg letáborozott Jerikó falai körül, fogalmuk sem volt, hogyan fogják elfoglalni azt, de Isten azt mondta nekik, hogy kezdjenek el menetelni a város körül... *más szóval: Isten azt mondta nekik, hogy tovább, előre!*
> Amikor Isten emberei Kánaán földjére érve óriásokkal találták szembe magukat, Ő azt mondta nekik, hogy hódítsák meg a földet... *Isten azt mondta nekik, hogy tovább, előre!*

Isten népét a fenti helyzetek mindegyikében megkísérthette, hogy az oposszumokhoz hasonlóan, passzívan reagáljanak a történtekre. A félelmetes és lehetetlennek tűnő akadályok láttán, valószínűleg nem egyszer érezték, hogy inkább elbujdosnának, mint sem hogy tovább menjenek. Ennek ellenére, minden egyes esetben megtették, mert komolyan bíztak abban, hogy Isten győzelemre vezeti őket. Ha hagyták volna, hogy a félelem és bizonytalanság megbénítsa őket, soha nem

tapasztalhatták volna meg Isten csodáit. A nehézségek ellenére úgy döntöttek, hogy nem hátrálnak meg, hanem folytatják az útjukat, és mint tudjuk, a végén kiderült, hogy igazán megérte.

Hasonló bibliai példákat nem csak az Ó Testamentumban találunk. Az evangéliumokban Jézus életéről olvasva láthatjuk, hogy Ő is állandóan mozgásban volt. Nem bénították le a viszontagságok, és nem vált szellemi oposszummá a hatásukra. Folyamatosan ment, egyik városból a másikba, egyik embertől a másikig, elszánva, hogy végrehajtsa földi küldetését. Jézus csak ment előre, és tette a dolgát, akkor is, amikor elutasították, akkor is, amikor a farizeusok tőrbe akarták csalni, de még az sem állította meg, amikor a nagy sokaság ellene fordult.

Hiszem, hogy Isten azért tartotta állandó mozgásban a gyermekeit – ellenséges seregekkel szemben, tengeren, folyókon át egészen az Ígéret Földjéig –, mert a mozgás reményt szül. Ha megállsz, nincs reményed arra, hogy bárhová is odaérnél. Előrehaladás nélkül, nincs remény a változásra.

Az engedelmesség lépései

Úgy tudunk mozgásban maradni, hogy egyszerűen engedelmeskedünk Istennek – vagyis hűen követjük az utasításait. A lépések, amelyekre kér, lehetnek akár kicsik, akár nagyok, még váratlanok is, de csak Isten követésével juthatunk el rendeltetésünk céljához.

Gyakran eszembe jut, ahogy Isten jelenléte egy felhőoszlopként vezette az Izraelitákat a pusztaságon át. A felhő befedte a gyülekezet sátorát, és azt mondja a Biblia, hogy amikor a felhő felszállt, az Izraeliták útra keltek, amikor nem, akkor maradtak. Nem tudták mikor fog felszállni legközelebb, így állandóan készen kellett állniuk, hogy együtt mozduljanak Istennel (lásd: II. Mózes 9: 16–23). Te készen állsz? Biztos vagyok benne, hogy az Izraelitáknak nem volt mindig kedve engedelmeskedni, de tudták, ha ki akarnak jutni a pusztából, akkor követniük kell Isten útmutatását.

Egyfajta készenléti állapotban kellene élnünk, mint a katonáknak, akiket időnként riadóztatnak. Ilyenkor a katonák tudják, hogy bármelyik pillanatban aktív szolgálatra hívhatják őket. Az ügyeletes orvosoknak is készen kell állniuk, hogy bármelyik pillanatban jöhet a hívás, és el kell látniuk egy beteget. Nem számít, hogy milyen terveik voltak, vagy épp mit csinálnak, amikor jön a hívás, menni kell.

Az egyik konferenciánk alkalmával, a dicsőítés alatt, lapozgattam a Bibliámat, és Isten a szívemre tette, hogy adjam azt oda egy hölgynek, aki pár perccel korábban bizonyságot tett a színpadon. Nagyon erős késztetést éreztem, hogy odaadjam neki, miután aznapra befejeztem a prédikálást. Meg kell mondjam, ez eléggé váratlanul ért, nagyon szerettem azt a Bibliát; sokat jegyzeteltem bele, sőt ebbe a Bibliába jegyeztem le életem első 7 legnagyobb tanulságát. Ennek ellenére jól tudtam, hogy az Úr kérése, hogy neki adjam. Fogalmam sem volt ennek az okáról. Gondoltam, hogy a hölgynek talán egy kis biztatásra van szüksége, de az is lehet, hogy az Úr egyszerűen csak teszteli az engedelmességemet. A lényeg, hogy az októl függetlenül döntés előtt álltam: engedelmeskedem, vagy sem. Ez esetben a helyesen döntöttem, de volt már hogy nem, és ezt előbb vagy utóbb rendszerint meg is bántam. Az egyetlen módja, hogy megbánás nélkül éljünk, az, hogy jó döntéseket hozunk.

Mit sugall neked Isten? Arra kér, hogy megbocsáss valakinek, aki megbántott? Netán, hogy segítsél valakinek, aki pénzügyi nehézségekkel küzd? Vagy, hogy felhagyj egy rossz szokásoddal? Búcsút mondj egy zavaros kapcsolatnak? Biztass egy barátot? Merjél felvállalni konfrontációt egy bizonyos ügyben? Bármi is legyen az, amit az Úr kér tőled, ne halogasd tovább egy pillanatig sem. Lépj ki bátran hit által, engedelmességben, és tapasztald meg, hogyan áldja meg minden lépésedet. Hiszem, hogy a reménytelenség passzivitással kezdődik, de ezzel szemben a remény kivirágzik, ha Isten útmutatása szerint járunk.

Nemrég olvastam, hogy ez fizikai értelemben is igaz. Minél többet mozgunk, annál nagyobb teljesítményre leszünk képesek, és minél kevesebbet mozgunk, annál inkább ellustulunk. Azoknak például, akik nyugdíjba vonulásuk után csak üldögélnek, és teljes inaktivitásba bur-

kolóznak, gyakran elég hamar elkezd romlani az egészségük, és gyorsabban leépülnek. Ezzel szemben, úgy tűnik, hogy nem számít az életkora azoknak, akik aktívak maradnak, és nem hajlandók feladni a harcot. Hasonlóan hiszem, hogy minél többet gyakoroljuk az engedelmességet, idővel annál könnyebbé válik. Ha régóta félelemben élsz, és ez kivont a forgalomból egy időre, bizonyára extra erőfeszítésre lesz szükséged, hogy visszatérj az életbe, de ígérem, megéri belevágni.

Ha úgy érzed, hogy Isten egy bizonyos irányba terelget, de nem vagy biztos benne, hogy mit vár tőled, és úgy érzed kutyaszorítóban vagy, két kérdésem lenne a számodra: (1) Mi volt a legutolsó dolog, amit Isten kért tőled? (2) Megtetted?

Esetenként Isten azt várja, hogy először engedelmeskedjünk a legutóbbi kérésének, mielőtt egy újjal állna elő.

Esetenként Isten azt várja, hogy először engedelmeskedjünk a legutóbbi kérésének, mielőtt egy újjal állna elő. Istennel nem hagyhatsz ki lépéseket, mindig lépésről-lépésre kell haladnod. Talán azt helyezte a szívedre az Úr, hogy:

- Menj vissza az iskolába
- Másképp beszélj a házastársaddal
- Változtass a hozzáállásodon.
- Törődj magaddal
- Tölts több időt Igéjének tanulmányozásával
- Indíts egy kis Bibliaolvasó kört
- Ajándékozz meg valakit, aki szükségben van
- Bátorítsd többet a gyerekeidet
- Vállalj önkéntes munkát a környezetedben
- Szolgálj a gyülekezetben
- Oszd meg a személyes bizonyságodat egy baráttal

Attól, hogy esetleg épp nem tetszik a lépés, amit Isten kér tőlünk, még nem hagyhatjuk ki. Mi történne a piskótatésztával, ha a készítése

során egyszerűen kihagynánk az egyik alkotóelemét. Csak egyetlen hozzávaló kihagyása tönkreteheti az egész tortát. Minden energiánk és a többi hozzávaló is pocsékba menne, egyszerűen, csak mert kihagytunk egy lépést a tortakészítés folyamatából.

Isten sok éven át kérte, hogy legyek tiszteletteljesebb a férjemmel, de még nem álltam készen erre a lépésre. Állandóan azt mondogattam magamnak, hogy ez képtelenség a férfiak miatt, akik korábban bántalmaztak és elnyomtak. Igazság szerint azonban ez csak egy kifogás volt a lázadásra. Eközben az életem és a szolgálatom is stagnált, mert inkább ki akartam hagyni ezt a lépést. Amikor végre megadtam magam, elfogadtam, és követni kezdtem Isten útmutatását, a dolgok jóra fordultak.

Jobb kanyar, bal kanyar

1987-ben a *The Los Angeles Times* Ed Kananról, az 53 éves, híres műlesiklóról publikált egy cikket. Kanan egy üzletember volt, aki nagyon szeretett síelni, és a közelgő Téli Olimpia szlalom versenyére edzett. Ez azonban nem minden: Ed Kanan mindkét szemére vak volt.

Kanan hét évvel korábban veszítette el a szeme világát. Mindkét szemét megoperálták, de nem tudták megakadályozni, hogy a cukorbetegségével összefüggő retina leválás végül teljesen megvakítsa. A kimondhatatlan tragédiával szembesülve, Kanannak döntenie kellett: ül a sötétben, sajnálja magát és dühöng, hogy az élet milyen rossz lapokat osztott neki, vagy továbblép. Kanan döntött, és 6 hónappal később már Kolorádó lejtőin síelt. „Muszáj volt talpra állnom” – mondta – „Úgy gondoltam, hogy ha erre képes leszek, akkor számomra többé nincs lehetetlen.”

1983-ban Kanan aranyérmet nyert a Vak Sportolók Egyesülete által rendezett óriás műlesikló versenyen Utah államban. Az ezt követő években még számos versenyen szerzett arany- vagy ezüstérmet. Ed Kanant még a vakság sem tarthatta vissza attól, hogy teljes életet éljen.

Amikor nekiszegezték a kérdést, hogyan tudja kikerülni különböző kapukat a lesiklás során. Ed elmagyarázta, hogy van egy egészséges

látású irányítója, aki előtte halad a pályán és kiabál neki, hogy mikor gyorsítson, lassítson, vagy mikor melyik irányba forduljon a kapuknál. Kanannak rá kellett bíznia magát az irányítóra, és mozogni előre, amíg el nem érte a célvonalat.

Valószínű, hogy a te jelenlegi küzdelmeid merőben más természetűek, mint Ed Kanan problémái, úgy vélem azért egy szinten át tudod érezni a helyzetét. Talán pontosan tudod, hogy milyen egy váratlan veszteség következtében szenvedni. Lehet, hogy nálad jobban senki se érti, milyen egy megdöbbentő csalódással szembesülni. Esetleg egy ijesztő diagnózissal kell szembenézned, vagy azzal, hogy valaki, akiről azt hitted mindig veled lesz, hirtelen eltűnik az életedből. Talán azon vívódsz, hogy feladd a harcot, vagy küzdj tovább.

Bármilyen sötétséggel is nézel most szembe, hadd emlékeztesselek, hogy nem vagy egyedül! Isten látja a küzdelmedet, és mindig ott van veled. Az Ézsaiás 30:21 azt mondja: „És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted: ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok." Isten megígérte, hogy vezet téged. Ha épp nem látod hová tartasz, ne félj, és ne viselkedj oposszum módjára!

Időnként a megmozdulás pusztán annyit takar, hogy felkelünk az ágyból, kitakarítjuk a házat, elmegyünk dolgozni; más esetekben pedig Isten egy konkrét iránymutatását kell követnünk. Mindkét esetben aktívnak kell lennünk, mert Isten nem akarja, hogy szellemileg elcsökevényesedjünk. Isten irányít majd téged, és mondja, mikor gyorsíts, mikor lassíts, és mikor milyen irányba fordulj. Minél többet gyakorlatoztatod a hitedet, annál több lesz belőle. Jézus azt mondta:„Mert mindenkinek, akinek van, adatik, és bővelkedni fog; attól pedig, akinek nincs, még az is elvétetik, amije van." (Máté 25:29). Ekkor a hitről beszélt, melyre azért van szükség, hogy aktivizáljuk magunkat, ahelyett, hogy rettegve elbujdosnánk. Rajta, menj tovább! Ez az egyik legerőteljesebb dolog, amit tehetsz.

Fel a fejjel!

Amennyiben fájdalmas, bizonytalan és kiábrándító helyzetben találnád magad, arra biztatlak, hogy kelj fel és legyél aktív. Nem lesz könnyű, de képes vagy rá. Kerüld ki a csapdákat és akadályokat, melyek visszahúznak. Határozd el, hogy inkább teszel valamit, minthogy tétlenül ücsörögsz. Hallgass Isten szavára, tedd meg, amit kér. Ő meg akar szabadítani a csalódás és reménytelenség futóhomokjából.

Szóval hajrá, fel a fejjel! Még akkor is, ha ebben a pillanatban nem láthatod, de Istennek tökéletes terve van a számodra. Nem fog örökké így fájni, és fényes jövő áll előtted. Ne légy tovább oposszum egy pillanatig sem!

Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog (felvirrad) neked a Krisztus.”

Efézus 5:14

III. RÉSZ

REMÉNY ÉS BOLDOGSÁG

„Boldog (áldott, szerencsés, irigylésre méltó), akinek segítsége a Jákób Istene, és reménysége van az Úrban, az ő Istenében;”

Zsoltárok 146:5

Remélem, hogy már kezded látni a remény erejét, illetve felismered a szoros összefüggést a remény és a boldogság között.

Nem lehet hited remény nélkül, mert amikor remélünk, arra számítunk, hogy valami jó fog velünk történni. Ahogy tőlem telt, sok éven át igyekeztem gyakorolni a hitemet, de borzasztó negatívan álltam az élethez, ami reménytelenséghez vezetett. Ennek megfelelően szinte állandóan boldogtalan voltam, hiába voltam keresztény, hiába volt nagyszerű családom és szolgálatom. Az esetek többségében nem is értettem, hogy mi bajom van, és abba a közkedvelt illúzióba ringattam magamat, hogy ha a körülmények megváltoznak, végre én is boldog leszek.

A hitemet arra használtam, hogy megpróbáljam rávenni Istent a körülményeim megváltoztatására, de nem vettem észre, hogy Ő elsősorban engem akart megváltoztatni és nem körülményeimet. Azt akarja, hogy minden helyzetben megtanuljunk boldogok lenni, és ez csak úgy lehetséges, ha eldöntjük, hogy reményteljesek leszünk, és mindig valami jó megtörténtére számítunk magunk körül.

Ahogy ezt korábban már említettem, „boldogság könyv”-ként fogok hivatkozni erre könyvre. Meggyőződésem, hogy a benne található alapelvek, az életedre alkalmazva, sok eddig elfojtott örömöt lesznek képesek felszabadítani. Mondogasd felváltva, hogy „Ma valami jó dolog fog történni velem”, és hogy „Ma valami jót fogok tenni valakivel.”

10. FEJEZET

Keresd a jót mindenben!

„Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kivánatos véget adjak néktek.”

Jeremiás 29:11

„Én olyankor nem gondolok a sok gyötrelemre, hanem inkább a szép dolgokra, melyek megmaradtak.”

— Anne Frank

Volt egyszer három férfi, akik egy egészen kivételes munkalehetőséghez jutottak. Egyszerű, hétköznapi munkásként a pompás London katedrális építésében segédkeztek. A katedrális tervezője, a híres építész, Sir Christopher Wren volt, és ennek megfelelően mindenki egy igazi építészeti mesterműre számított. Egy londoni újságíró az építkezésről írt beszámoló cikkében megkérdezte a három férfitől, hogy pontosan mit is csinálnak. Az első így válaszolt: „Követ darabolok 10 shilling napidíjért.” A második azt mondta: „Mindennap, napi 10 órát töltök itt.” A harmadik azonban egy merőben eltérő választ adott a másik kettőhöz képest: „Sir Christopher Wrennek segítek London legnagyobb katedrálisát megépíteni.”

Hát nem elképesztő, hogy a hozzáállásunk mennyire befolyásolja az életszemléletünket? Igenis számít, hogy mit hiszel magadról. Az első munkás számára a fizetése volt a központi kérdés. Amikor a mun-

kájáról kérdezték, az első, ami eszébe jutott, az volt, hogy mennyit keres. A második számára az ideje volt a legfontosabb. Amikor megkérdezték tőle mit csinál, automatikusan azt hangsúlyozta, mennyi időt tölt a munkahelyén. A harmadik azonban túllátott ezeken a dolgokon. Nem úgy tekintett erre a projektre, mint egy szokványos munkahelyre, hanem mint egy nagy katedrális építésében való részvételi lehetőségre. A legjobbat szűrte le a helyzetéből, így az előtte álló feladat örömöt jelentett neki, és fellelkesítette.

Hiszem, hogy egy reményteli, örömteli és győztes élethez az egyik legfontosabb dolog, amit tehetsz, hogy minden helyzetben megtanulod felfedezni a jót. Ez nem mindig könnyű. A természetes reakció inkább a bűnbakkeresés, mely szinte automatikus a testünk részéről. Ezzel szemben, a jót hinni és látni, döntés kérdése. El kell határoznod, hogy az alapértelmezett beállításaidat a negatívból pozitív irányba programozod. Rosszhiszeműség helyett feltételezheted a legjobbat. Feltételezd a legjobbat a munkatársaidról, a gyülekezetedről, a házastársadról, az egészségedről, a gyerekeidről, a jövődről. El fogsz képedni, hogy a jó feltételezése másokról és a helyzetedről, mennyire át tudja formálni a gondolkodásodat.

Rosszhiszeműség helyett feltételezheted a legjobbat.

Jézus azt parancsolta, hogy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket. Isten Igéje pedig azt tanítja, hogy a szeretet mindent remél (lásd: 1 Korinthus 13:7). Sőt az Amplified Biblia angol nyelvű fordítása úgy fogalmaz, hogy a szeretet mindig készen áll, hogy a legjobbat feltételezze mindenkiről. Hangold magad arra, minden reggel, hogy aznap mindenről és mindenkiről a legjobbat feltételezed. Hiszem, hogy ezt tudatosan kell tennünk, nem történik meg magától!

Lehetsz olyan, mint az első két építőmunkás valamelyike, akinek munkakezdéskor csak a kevés fizetés, vagy a túl sok munkában töltött idő lebegett a szeme előtt. A hozzáállásuk lehangoló, az életszemléletük pedig borús volt. Vagy lehetsz olyan, mint a harmadik munkás, aki

kötelesség helyett egy lehetőséget látott. Hitte, hogy amit csinál, az fontos, így minden napja derűsen és lelkesen indult. Ez perspektíva kérdése. Mindhárman ugyanott dolgoztak, de hármuk közül csak az egyikük talált benne örömöt.

Valahányszor nehéz pozitívan hozzáállnom ahhoz, amit csinálok, óriási segítség, ha arra gondolok, hogy Krisztust szolgálom.

> *„És valamit tesztek, lélekből cselekedjétek, mint az Úrnak és nem embereknek; Tudván (teljes bizonyossággal), hogy ti az Úrtól (és nem embereketől) veszitek az örökségnek (valódi) jutalmát: mert az Úr Krisztusnak (a Messiásnak) szolgáltok."*
>
> *Kolossé 3:23–24*

A reménység hozzáállása

A remény és a cinizmus nem férnek meg egy helyen. Ezért is olyan fontos a legjobbat feltételezned az emberekről, akik naponta keresztezik az utadat, és a feladatokról, amelyekkel nap mint nap szembe kell nézned. Amikor ezt teszed, a cinizmus elhal, a remény pedig virágzásnak indul. Az életörömödet egy teljesen új szintre emelheted azáltal, hogy búcsút intesz a kritikus szellemiségnek, és megszabadulsz a panaszkodó hozzáállástól. Hirtelen értékelni kezded majd azokat az embereket, akiket addig készpénznek vettél, és kihasználtál, a napi teendőidet pedig kötelezettségek helyett, lehetőségekként fogod kezelni. Egyszerűen lenyűgöző, hogy az Istenfélő hozzáállás – amennyiben azt választod – mennyire átformálhatja az életedet.

> *A remény a legjobbat látja, és nem pedig a legrosszabbat.*

A legtöbb boldogtalan ember azért érzi annak magát, mert csupa boldogtalan dologra fókuszál. A legrosszabbat feltételezik mindenki-

ről, másról se beszélnek, mint a problémáikról, és úgy általában negatív alapbeállítottságúak. A remény viszont ennek az ellenkezőjét teszi, a legjobbat látja, és nem pedig a legrosszabbat. Épp ezért hoz örömöt és boldogságot. Amikor Istentől jót vársz, akaratlanul is boldog leszel. Sokan azért vannak maguk alatt és azért frusztráltak, mert soha semmi jót nem várnak az élettől.

Életem kezdeti szakaszában számos tragikusan fájdalmas és gyalázatos dolog történt velem, és emiatt sokáig fogalmam sem volt, hogyan lehetnék boldog. Amikor 23 éves koromban hozzámentem Davehez, emlékszem, hogy pár héttel az esküvő után megkérdezte: „Mi van veled? Miért vagy ilyen rettenetesen negatív?" Mire a következőt válaszoltam: „Hát, ha nincsenek pozitív elvárásaim, akkor nem is fogok csalódni."

Hallottál, vagy esetleg mondtál már hasonlót? Mert én igen, és teljesen komolyan is gondoltam. Sőt, ezek a szavak az alapfilozófiámmá váltak. Azt gondoltam, ha nem várok semmi jót, azzal megvédem magam a fájdalmaktól és csalódásoktól. Minden helyzetnek villámgyorsan megláttam a fonákját, mert általában a negatív dolgokhoz voltam szokva. Hála Istennek, azóta, az évek során, rengeteget tanultam a reményről. Isten megváltoztatta a hozzáállásomat, és megmutatta, hogy milyen fontos Róla és az Igéjén gondolkoznom. Már nem vagyok az, aki voltam, és többet nem számítok rossz dolgokra. Tudatosan, szánt szándékkal keresek és várok el jó dolgokat, illetve egyúttal újra és újra megemlékezem Isten jótetteiről az életemben. Minél inkább tisztában vagy Isten jóságával, annál teljesebb és vidámabb életet fogsz élni.

A remény közvetlenül kapcsolódik a hozzáállásunkhoz, és én hiszem, hogy a pozitív hozzáállás mindent megváltoztathat, attól függetlenül, hogy mennyire vagyunk benne a slamasztikában. Ha boldog szeretnél lenni, tele reménnyel, a pillanatnyi körülményeidtől függetlenül, bízz Istenben, és szemlélj mindent pozitívan.

- Ha a gyereked meghűlt és emiatt nem mehet iskolába, nézd a jó oldalát. Köszönd meg Istennek, hogy csak megfázott, és nincs valami komolyabb baja.

- Ha a mosogatóból spriccel a víz, és eláztatja a konyha padlóját, köszönd meg Istennek, hogy otthon voltál, és elcsípted a csőtörést, mielőtt valami nagyobb bajt okozhatott volna.
- Ha a szárítógép tönkreteszi valamelyik ruhádat, nézz a dologra pozitívan. Tökéletes mentség, hogy vásárolni menj.
- Ha elveszíted az állásod, légy pozitív. Most lehetőséged van egy új, jobb állást találni.

Bármilyen váratlan kihívással, vagy frusztrációval nézel is szembe, határozd el már jó előre, hogy nem engeded meg senkinek és semminek, hogy ellopja az életkedved.

Bármilyen váratlan kihívással, vagy frusztrációval nézel is szembe, határozd el már jó előre, hogy nem engeded meg senkinek és semminek, hogy ellopja az életkedved. A boldogtalanság szerencsétlenné tesz, szóval minek pazarolnád rá az idődet. Ne engedd, hogy a napi események határozzák meg az életed minőségét. Mosolyogj még a legirritálóbb körülmények között is, és ne hagyd, hogy olyan jelentéktelen dolgok, mint egy közlekedési dugó, vagy egy rosszul sikerült frizura, visszatartsanak az élet élvezetétől.

Hamu helyett ékességet

Az Isten Igéjében található ígéretek miatt mindig lehetséges az élet napos oldalát nézni. A Róma 8:28 azt mondja: *„Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van, mint akik az ő végzése szerint hivatalosak.”* Figyeld meg, hogy a vers azt mondja, minden a javunkra van, nem csak néhány dolog. Minden helyzet, minden találkozás, minden megpróbáltatás, minden frusztráció – Isten egytől egyig a legjobbat fogja kihozni belőlük.

Isten a legkomplikáltabb és legdrámaibb helyzeteket is a hasznodra tudja fordítani. Az Ézsaiás 61:3 azt mondja, hogy Ő *„hamu helyett ékességet”* és *„gyász helyett örömnek kenetét”* adja. Természetesen nem Isten okozta a bajt vagy problémát, amit el kellett szenvedned, de begyógyíthatja a sebeidet, sőt valami csodálatos dolgot hozhat ki belőle a számodra és a környezeted számára.

Személy szerint, én úgy tapasztaltam, hogy ha elhiszem, hogy Isten minden helyzetből képes valami jót kihozni, az nagymértékben segít reményteli hozzáállással megélni minden problémát. Ez egy csodálatos ígéret Istentől, melynek valóságát újra meg újra megtapasztalom az életem során. Működött akkor is, amikor mellrákkal küzdöttem, amikor a gyermekkori bántalmazásomat igyekeztem feldolgozni, amikor barátoknak hitt emberek ellenem fordultak, és még számtalan egyéb esetet fel tudnék idézni. Bármi legyen is a problémád, higgy, és mondogasd magadnak: „Isten mindent a javamra fordít.” Érezni fogod, mennyire feldobódsz ettől.

Élvezd a várakozást!

Ha azt kérdezném tőled, hogy mikor a legnehezebb boldognak és reménytelinek lenned, mit válaszolnál? Jó eséllyel azt mondanád, hogy miközben Istenre vársz, hogy válaszoljon egy imára, vagy betöltse egy szükségedet. Lehet, hogy épp egy közlekedési dugóban vesztegelsz, vagy a házastársadra vársz, miközben késésben vagy valahonnan. Lehet, hogy nagyon sokáig kell sorban állnod egy élelmiszerboltban, ahol még új a pénztáros, és nagyon lassan dolgozik. Lehet, hogy változásokért imádkoztál, meg akarsz szabadulni egy rossz szokástól, és a válasz túl régóta várat magára. Várni sosem könnyű, de időnként mindannyiunknak muszáj. Ismerek embereket, akik minden békéjüket és örömüket azonnal elveszítik, amint egy kicsit várniuk kell. Az egyikük én ma-

Az Úr örömét még várakozás közben is megtapasztalhatjuk.

gam voltam. Hála Istennek, e tekintetben is sokat javultam az évek során, de azért persze van még mit fejlődnöm.

Hiszem, hogy az Úr örömét még várakozás közben is megtapasztalhatjuk. Alapvetően ez azon múlik, hogy hogyan várakozunk. Az Ézsaiás 40:31 azt mondja: *„De akik az Úrban bíznak (Rá várnak, Őt keresik és Benne reménykednek), erejök megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!”* A várakozás folyamata még meg is erősíthet téged, de ez csak akkor lehetséges, hogy ha Őt keresed, Őbenne reménykedsz és Őbenne bízol. Abból semmi hasznod nincs, ha frusztráltan, türelmetlenül várakozol, és szerencsétlenné teszed magadat. Ha azonban hittel várakozol, szórakozássá válhat a várakozás folyamata. Még a bolti sorbaállásnál is gondolhatunk arra, hogy Isten Igéje szerint, még az időnk is az Ő kezében van. Ki tudja, egy késői elindulás talán egy balesettől ment meg, vagy Isten arra használja az „isteni késleltetést”, hogy segítsen nekünk szellemileg érettebbé válni.

Bármi is legyen az, amire vársz, egy anyagi szükség betöltése, szellemi, érzelmi, vagy testi gyógyulás, egy házastárs, egy karrierlehetőség vagy a gyermeked hazatérése... örömöd lehet, ha bízol, és a legjobbat feltételezed... még azelőtt, hogy bekövetkeznének ezek. Valahogy úgy, mint ez a fiú:

> Egy férfi elment egy gyerekliga baseball mérkőzésre. A kispadon ücsörgő egyik játékostól megkérdezte, mi az állás. 18:0 válaszolt a fiú – le vagyunk maradva. „Hú, akkor biztos le vagytok törve” – válaszolta a férfi. „Miért lennénk?” – kérdezett vissza a fiú – „Még nem is ütöttünk.”

Szeretem ezt a kis történetet, és a fiúból áradó reményt. Azt feltételezik, hogy frusztrált és kiborult, hiszen a csapata vesztésre áll, pedig még az első játékrészben vannak, és nem is jutottak ütőhöz. Miközben az ütési lehetőségre várnak, a helyzet a fiú és a csapata számára nem néz ki túl fényesen. Ahelyett azonban, hogy negatívan látná a helyzetüket, a fiatal baseball játékos úgy dönt, hogy derűs szívvel várakozik.

Elcsüggedés helyett lelkesen drukkol.

A legjobbat feltételezi, mégpedig, hogy a várakozási periódust követően a csapata több mint 18 bázisfutásra lesz képes. Elcsüggedés helyett lelkesen drukkol.

Amennyiben te is épp vársz valamire, ne engedd, hogy a látszólagos helyzet ellopja a reménységedet és az örömödet. Talán reménytelennek látszik a békülés, vagy egy várt bevétel beérkezése. Nem úgy tűnik, hogy bármi is meg fog változni, sőt úgy tűnhet, hogy minden egyre rosszabb, de ahelyett, hogy elcsüggednél, várakozz hittel és bizalommal. Még nem volt lehetőséged ütni. Bízz a legjobb eredményben. Hidd el, hogy Isten pontosan tudja, mire van szükséged, és gondoskodik rólad, pont, amikor szükséged van rá. Ha elhatározod, hogy a legjobbra számítasz, még mielőtt bármi kézzelfogható eredményt tapasztalnál, akkor minden várakozás egy izgalmas kaland lehet.

Hogyan reméljük a legjobbat?

Az 1Korinthus 13:7 szerint, a szeretet „mindent hiszen, mindent remél”, mindig kész a legjobbat feltételezni, a reménysége sosem halványul el, és a végsőkig kitart. Milyen csodálatos szakasza ez a Szentírásnak: a szeretet sosem adja fel a reményt, és mindig a legjobbat feltételezi. Hát nem lenne nagyszerű így élnünk? *Mindig készen a legjobbat feltételezni, és a végsőkig kitartani minden körülmények között?* Hát, Isten pontosan azt szeretné, ha ilyen örömmel és reménnyel teli életet élnénk.

Ha a környezetedben egy-két emberről még nem tudod a legjobbat feltételezni, hidd el, alapvetően jobban ártasz ezzel magadnak, mint neki, vagy bárki másnak. Mondj búcsút a cinikus attitűdnek, és köszöntsd szeretettel a reményt. Íme, néhány praktikus tanács ennek a megvalósításához:

Mondj búcsút a cinikus attitűdnek, és köszöntsd szeretettel a reményt.

Nézd meg közelebbről!

Kérd meg Istent, hogy mutasson valami pozitív dolgot az illetővel kapcsolatban, majd szánj rá időt, hogy észrevedd amit mutat. Azt már tudod, mit nem kedvelsz benne, ideje felfedezni valamit, ami tetszik.

Hibakeresés helyett koncentrálj az emberek számodra kedvenc tulajdonságaira. Találd meg azt a tulajdonságot, amit a legjobban kedvelsz valakiben, és talán eddig nem tulajdonítottál neki túl sok jelentőséget. Ne az emberek hibáira figyelj, inkább fedezd fel rejtett értékeiket.

Feltételezz valami jót!

Gyakran a legrosszabbat feltételezzük emberekről. *Ez a személy biztosan csalódást fog okozni, szándékosan meg fog bántani, és végül magamra fog hagyni.* Az ilyesféle sötét gondolatok helyett a remény mindig a legjobbat várja. Igaz, hogy xy hibázott, de lehetséges, hogy tanult a hibájából. Feltételezd, hogy ezután kedves lesz, és jó benyomást tesz rád, majd adj neki egy lehetőséget, hogy ezt megtehesse.

lásd úgy az embereket, ahogy Isten látja őket!

Elég nagy különbség van Isten és a mi látásmódunk között. A tanítványok például feladatként tekintettek a sokaságra, akik Jézushoz jöttek, de Ő megindult rajtuk. Kérd Istent, hogy nyissa meg a szemed, hogy minden egyes embert úgy láthass, ahogyan Ő – az Ő szeretetével, megértésével és együttérzésével.

Legyen reményteli hozzáállásod!

Ennek az elsajátítása időt vesz igénybe, de igazán jó gyakorlat. Várj jó dolgokat az emberektől, ahelyett hogy a meglévő, számodra idegesítő tulajdonságaikon szörnyülködnél. Beszéld a reménység nyelvét, próbálj meg ilyesmiket mondani, hogy: „Bízom benne, hogy összejön”, „Remélem, hogy igazad van”, „Sokat ígér ez a kapcsolat”, olya-

Ő nem csak hogy a legjobbat akarta az embereknek, a legjobbat is látta bennük.

nok helyett, hogy „Nem szeretek ismerkedni”, „Nem tudok mit kezdeni ezzel a személlyel”, „Ki nem állhatom, mikor ezt csinálod”.

Ezek a lépések jók kiindulásnak, de a lista korántsem teljes. Ha igazán szeretnéd tudni, hogy legyél tele reménnyel, tanulmányozd Jézus példáját. Olvasd az evangéliumokat, nézd meg hogyan szolgált, gyógyított, bátorított, tanított és szeretett Jézus. Ő nem csak hogy a legjobbat akarta az embereknek, a legjobbat is látta bennük. Milyen nagyszerű példa, amit követhetünk. Hát nem csodálatos, hogy Jézus a legjobbat látta benned is, akiért érdemesnek látta meghalni? Mi is megtehetjük ezt más emberekkel. Kezdjük el ma!

Fel a fejjel!

A legjobbra számítani és azt elvárni, különleges örömmel jár. Olyan, mint mikor egy aranyásó hiszi, hogy nemsokára annyi aranyra bukkan, ami gazdaggá teszi. Mikor reményteli hozzáállással közelíted meg az embereket és a körülményeket az életedben, elkerülhetetlenül jó dolgokra fogsz bukkanni.

Ne engedd, hogy a frusztrációk elvegyék az örömödet. Légy annyira pozitív, hogy a napi kellemetlenségek közepette is mosolyogsz. Amennyiben egy kis kellemetlenségnél azért többről van szó, emlékezz, hogy Isten mindent a javunkra tud fordítani. Szóval hajrá, fel a fejjel! Jó dolgok fognak ma történni veled... és holnap... és azután is... Mindössze keresni és várni kell őket.

11. FEJEZET

A remény rabjai

„Térjetek vissza az erősséghez (a biztonság és bővelkedés erősségéhez), reménységnek foglyai! Ma is azt hirdetem néktek: kétszeresen megfizetek néked!”

Zakariás 9:12

„A remény az ébredő ember álma.”

— Arisztotelész

Most következzen a történet egy speciális iskolai programról, mely arra hivatott, hogy hosszabb kórházi tartózkodás esetén segítsen a diákoknak lépést tartani a feladataikkal. Egy nap az egyik programban dolgozó tanárhoz érkezett egy ilyenkor szokásos üzenet, hogy egy bizonyos gyerekhez juttassa el a kórházba a jelenlegi tananyagot. A gyerek osztályfőnökével való rövid egyeztetés után, a tanár lejegyezte a fiú nevét és szobaszámát. „Jelenleg a főnevekről és határozószókról tanulunk” – magyarázta az osztályfőnök – „Nagyon hálás lennék, ha segítene neki megérteni ezeket a fogalmakat, hogy ne maradjon le túlságosan.”

A megbízott tanár tehát aznap este meglátogatta a fiút a kórházban. Egy dolgot viszont senki sem közölt vele, hogy a fiú nagyfokú égési sérüléseket szenvedett, és ezért rettenetes fájdalmai vannak. A nyilvánvalóan szenvedő diák látványától megzavarodva így hebegett: „Azért küldtek, hogy segítsek neked megismerkedni a főnevekkel, és a határozószókkal”. A kórházat elhagyva úgy érezte, hogy kudarcot vallott. A következő nap azonban, amikor visszatért a kórházba, oda-

rohant hozzá a nővérke és izgatottan kérdezte: „Mit csinált azzal a fiúval?” Aggodalmában, hogy valami rosszat követett el a tanár mentegetőzni kezdett.

„Nem, nem, félreérti a helyzetet” – válaszolta a mentegetőzésre a nővér lelkesen. – „Nagyon aggódtunk a fiú miatt, mert úgy tűnt teljesen feladta, de tegnap óta küzd, megváltozott a hozzáállása, és már jól reagál a kezelésekre. Úgy tűnik, mintha eldöntötte volna, hogy élni fog.”

Két héttel később a fiú elmagyarázta mi is történt. Mielőtt a tanár meglátogatta a kórházban, teljesen feladta a reményt, a megjelenésével azonban minden megváltozott. A fiú egy egyszerű felismerésre jutott, melyet a következőképpen mesélt el: „Nem küldtek volna nyelvtan feladatokat egy haldokló fiúnak, igaz?”

A remény ereje csodálatos. A kórházban, betegséggel, szomorúsággal és rossz hírekkel körülvéve a fiú először feladta. Egy olyan aprónak tűnő gesztus azonban, mint egy elküldött tananyag, hirtelen annyi reményt adott neki, hogy azonnal átformálódott a gondolkodása, és felbátorodott a küzdelemre. Ha egyetlen személy ilyen nagy remény dózist képes adni, képzeld el, mi lenne, ha rendszeresen ilyen emberekkel lennél körülvéve. Mire lenne képes 5, 10, vagy 20 ilyen ember?

Gondolj bele, hogyan hatna ez az életedre. Az igazság az, hogy a körülöttünk lévő dolgok, emberek hatást gyakorolnak ránk. Ha reményteli, pozitív beállítottságú emberekkel veszed körül magad, te magad is megtelsz reménnyel és optimizmussal. Ha azonban depresszsiós, reményvesztett emberekkel töltöd az időd nagy részét, sőt részt is vállalsz lehangoló, romboló tevékenységükben, akkor magad is frusztrált és reményvesztett leszel. Sok minden múlik azon tehát, hogy mivel veszed körül magad. Ez persze nem jelenti azt, hogy minden létező negatív hatást ki tudunk szűrni az életünkből. Időnként a körülményeink amúgy sem feltétlenül a döntéseink következményei, de azért jó, ha odafigyelünk, hogy döntéshelyzetben a lehető legbölcsebben, a jó javára döntsünk.

A remény, mely körülvesz

A Zakariás 9:12 egy nagyon érdekes kifejezést használ, amikor a reményre utal. A Szentírás e versében Isten a „remény rabjainak” nevezi a népét. Azt mondja: „Térjetek vissza az erősséghez (a biztonság és bővelkedés erősségéhez), *reménységnek foglyai*...”

Nagyon tetszik nekem ez a jellemzés: „reménységnek foglyai”. Gondolj bele, ha a reménység foglya vagy, nincs más választásod, csak reménykedni. Nem lehetsz negatív, nem aggodalmaskodhatsz, nem veszítheted el a reményt. Amikor nehéz időszakban vagy, és a csüggedés megkörnyékez, akkor a téged körülvevő remény az, ami felerősíti a hitedet. Körülötted minden azt súgja, hogy Isten kezében ott a megoldás, és ez felkavarja a szellemed. Felbátorodsz a hitben, és megvallod: ”Jó dolgok történnek velem és rajtam keresztül!”

E könyv címének egyébként először a „remény rabjait” adtam, de aztán úgy értékeltük, hogy bővebb magyarázat nélkül ez könnyen félreérthető, ekkor született a „Fel a fejjel”. Nagyon tetszik a gondolat, hogy annyira reményteljesek legyünk, hogy már-már úgy érezzük, a remény fogságban tart minket. Készen állsz egy olyan életre, melyet a remény börtönébe zárva töltesz?

Isten azt akarja, hogy mi is a remény rabjai legyünk, és bízzunk Őbenne, abban, hogy képes megváltoztatni, amit kell. Isten a mi a reménységünk. Nem számít, mit érzünk, vagy hogyan néznek ránk mások, Ő mindenre képes. Függetlenül az érzéseinktől és a pillanatnyi kilátásainktól, hiszem, hogy Isten mindig velünk van, és a maga idejében elhozza a pozitív változást, amit hamarosan láthatunk. Ezért van az, hogy a remény elszántan kitart, és nem adja fel. Amikor az erőd végére érsz, és nem tudsz továbbmenni, ne add fel. A történetnek nincs vége, még folytatódik. Isten ereje határtalan és fáradhatatlan. Ha kitartóan remélsz, nem veszíthetsz, a győzelmed be van biztosítva.

Isten sok évvel ezelőtt elhívott engem a szolgálatra, de a siker nem jött egyik napról a másikra. Kemény munkával járt, és számos éjszaka gondolkoztam azon, hogy vajon biztos jól döntöttem-e, amikor ezt az

utat választottam. Ráadásul az emberek bizalmatlanok és elutasítóak voltak. Sokan nem voltak fogékonyak a mondanivalómra, így többször felmerült bennem, hogy egyáltalán lesz-e bárki is az általunk szervezett alkalmakon. Dave és én többször is visszagondoltunk azokra az évekre, amikor Isten felkészített minket, és Őbenne kellett bíznunk, hogy felépítse a világméretű szolgálatot, amit ígért. Sokszor kísértést éreztem, hogy feladjam, de a bizonyságom az, hogy még mindig itt vagyok! Ezzel együtt voltak kétségeim, kérdéseim, különösen, amikor úgy éreztem, hogy nincs erőm folytatni. Tudtam, hogy Isten utat építhet oda, ahol nincs. Dave és én maximálisan Őbenne bíztunk, és Ő felülmúlta még a legvadabb álmainkat, elképzeléseinket is.

Vedd körbe magad reménységgel, és tapasztald meg Isten áldásait úgy, ahogy korábban el sem tudtad képzelni.

Légy te is a remény rabja, éld az életed Isten jóságára számítva. Bármilyen álmot is helyezett Isten a szívedre, meg fogod látni a megvalósulását. Lehet, hogy nem pont akkor és nem pont úgy, ahogy elképzelted, de Isten előbb vagy utóbb a legmerészebb álmaidon is túl fog tenni. Nem kell erőlködnöd, csak kitartanod, és soha sem szabad feladnod. Vedd körbe magad reménységgel, és tapasztald meg Isten áldásait úgy, ahogy korábban el sem tudtad képzelni.

> *...Hanem, amint meg van írva: Amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített (alkotott és készenlétben tart) az őt szeretőknek. (akik kitartanak Benne szerető tisztelettel, azonnal engedelmeskednek Neki és hálásan felismerik az Általa adományozott áldásokat).*
>
> *1Korinthus 2:9*

Hiszem, hogy Isten sok csodás dolgot tartogat számodra, amelyeket neked készített. Fel a fejjel!

Amiket nem vihetsz magaddal

Egy rab nem vihet magával semmit a cellájába. Minden kívülről származó, ellenőrizetlen dolog tiltva van a környezetében, mivel ezek veszélyt rejthetnek magukban.

Te egy másfajta rab vagy – a remény rabja. Nem téglák és vasrácsok vesznek körül: ellenkezőleg Isten az Ő jóságával, kegyelmével és reménységével akar bekeríteni. Bármerre fordulsz, akárhová nézel, megtapasztalhatod Isten örömét, békéjét, határozottságát és az Ő áldásait. Jézus azért halt meg, hogy ilyen életed lehessen.

Fontos megértened azonban, hogy vannak dolgok, amiket a remény fogdájába nem vihetsz magaddal, mert veszélyt jelentenek. Ahogy körbeveszed magad reménységgel, íme, az alábbi dolgok listája, melyektől lehetőséged van megszabadulni:

- Negatív szavak
- Áldozat szerep
- Önmagad összehasonlítása másokkal
- Keserűség
- Morgás és panaszkodás
- Önsajnálat
- Depresszió és reményvesztettség

Nem kellene, hogy a hívő életét ilyenekkel béklyózza le az ellenség. Nem kell depressziósan, remény nélkül élned. Isten segítségével megszabadulhatsz az ellenség minden negatív, énközpontú hazugságától, és reményteli környezetben élhetsz. Építsd az életed Isten Igéjének igazságára, ahelyett hogy bedőlnél az ellenség hazugságainak. Egy Igerész, amit gyakran idézek, az 1Péter 5:7 azt mondja:

Építsd az életed Isten Igéjének igazságára, ahelyett hogy bedőlnél az ellenség hazugságainak.

„Minden gondotokat (szorongásotokat, aggodalmatokat, problémátokat egyszer és mindenkorra) ő reá vessétek, mert néki gondja van reátok.”

El kell vetnünk a gondokat. Elvetni annyit tesz, mint elhajítani, eldobni. Hát nem nagyszerű? Nem csak, hogy elengedjük a gondokat, és szépen magunk mellé helyezzük, hogy később újra cipelhessük, hanem elhajítjuk magunktól. Olyan messze dobjuk, amennyire csak tőlünk telik, hogy többé ne is érjük el. Istenre vetjük a terheinket, és Ő gondoskodik rólunk.

Utasítsd el az olyan hazugságokat, mint a *Senki sem szeret engem. Senki sem akar majd velem ebédelni. Soha nem fogok meggyógyulni. Soha nem léptetnek elő. Soha nem találok társra.* Ne vedd körbe magad reményvesztett gondolatokkal. Vesd az Úrra minden gondodat, abban a pillanatban, ahogy felmerülnek, és az életed hamarosan virágzásnak indul. Az idegeskedés és az aggodalom, melyek eddig nyomasztottak, hirtelen elvesztik a hatalmukat feletted. Megtapasztalhatod, amit Jézus úgy hív, hogy „megkönnyebbülés, felfrissülés, újjáteremtés és áldott megnyugvás” a lelkednek. (lásd: Máté 11:29 az angol fordítás alapján).

A remény kertje

Korábban említettem, hogy amikor a remény kertjében élünk, mindig virágzik valami. Egy kertben általában sokféle csodás virág van, tele élettel. Amint az egyikük elvirágzik, egy másik virágba borul. A kerttulajdonosok sosem maradnak virág nélkül. A mi kertünkben háromféle bokor van, különböző virágokkal. Az egyik kora tavasszal virágzik, a másik késő tavasszal, a harmadik pedig nyár elején. Így folyamatosan vannak virágaink!

Megértettem, ha nem fordítok időt arra, hogy gyönyörködjek a virágokban, nem fognak örömöt okozni, akármennyi is van belőlük a kertben. Hasonló a helyzet, ha nem fordítunk figyelmet a körülöttünk zajló pozitív eseményekre. A médiában szinte csak a negatív történé-

sek bírnak hírértékkel, de ennek ellenére, mindig felfedezhetünk jó dolgokat, ha tudatosan keressük őket.

Időnként annyira lefoglalnak a problémáink, hogy figyelmen kívül hagyjuk a jó dolgokat. Pedig úgy gondolom, hogy krízis időszakban különösen fontos, hogy a jót meglássuk. Fogalmazhatunk úgy is, hogy a jó ellensúlyozza a nehézségeket. Hasonlóan ahhoz, ahogy az ízetlen ételhez sót és fűszereket adunk. Valahogy jobban el tudjuk viselni a kihívásokat az életünkben, ha időnként körülnézünk a remény kertjében.

Miután ezeket leírtam, úgy döntöttem, hogy pár perc szünetet tartok, és megnézem, mi virágzik a kertben. Nagyon jó érzés volt. Eszembe juttatta, milyen jól aludtam múlt éjjel, megfürödtem a napsütésben, és annak ellenére, hogy még csak délelőtt fél 11 van, már három gyermekemmel beszéltem telefonon, a férjem pedig kedvesen megölelt ma reggel. Mindeközben az egyik unokám nagyon nehéz időszakon megy keresztül, egy jó barátom rákos, nagyon sok munkám halmozódott fel erre a hétre, ráadásul a telefonom is tönkrement. Nincs olyan probléma, amit ne lehetne derűsen kezelni, úgy, hogy közben körülnézünk a remény kertjében. Talán még nem vetted észre, de biztosra veszem, hogy valami épp virágzik a te életedben is. Arra biztatlak, hogy mielőbb keresd meg mi az.

Tedd jobbá a környezeted!

Időnként harcolnunk kell a reménységért. Ki kell szorítanunk a világ negatív hangjait, amelyek megpróbálják azt elfojtani. Fontosnak tartom, hogy pozitív, derűs emberekkel vegyük körül magunkat. Legalább néhány optimista ember legyen az életünkben, akik reményt adnak másoknak. Fájdalmunkban könnyen olyan emberek felé vesszük az irányt, akiknek kipanaszkodhatjuk magunkat. Nincs is baj azzal, ha kiöntjük a szívünket egy barátnak, és imát kérünk, de ehhez semmiképp sem kel-

Zárd ki a negatív hangokat, és vedd magad körbe reménységgel.

lene reményvesztett embereket választanunk. Amikor egy negatív beállítottságú embernek elmeséled a problémádat, könnyen lehet, hogy azt mondja majd: „Hírből sem hallottál igazi problémát, míg el nem mesélem az enyémet.” Biztos ismeritek ezt a típust.

Arra biztatlak, hogy tedd jobbá a környezetedet ma. Zárd ki a negatív hangokat, és vedd magad körbe reménységgel. Kérd meg Istent, hogy hozzon olyan embereket az életedbe, akik szívesen bátorítanak nap mint nap. Ahelyett, hogy olyan emberek társaságát keresnéd, akik folyamatosan a problémáidra emlékeztetnek, találj olyanokat, akik biztatnak, hogy menni fognak a dolgok, és Isten a te oldaladon áll. Bizonyára nem nehéz mentséget találni a pesszimista hozzáállásunkra, mint például: „Csupa negatív ember vesz körül, akik lehúznak az ő szintjükre.” vagy „A munkám nagyon lehangoló, mindenki csak morog egész álló nap.” Ilyen esetekben harcolnunk kell a reménységért, és megálljt kell parancsolnunk a negatív dolgoknak. Gyűjts magad köré pozitív embereket, és ne kapcsolódj be az irodai pletykahálózatba. Ahelyett, hogy negatív, folyamatosan siránkozó emberek társaságában ebédelnél, inkább sétálj egyet, és szellőztesd ki a fejed. Ha az otthonodban kikerülhetetlen a feszültség, ellensúlyozd azt más pozitív kapcsolatokkal, akik időnként segítenek kiszakadni a reménytelen emberek köréből.

Tedd első számú prioritássá Isten Igéjének tanulmányozását. Az Igének van ereje felemelni minket, és minden helyzetben képes reményt adni.

Egy másik jó módja annak, hogy csupa pozitív reménységgel vegyük körül magunkat, az, ha sok dicsőítő zenét és bibliai tanítást hallgatunk. Manapság, a fejlett technológia jóvoltából számtalan lehetőségünk van életmentő tanításokat és felemelő, dicsőítő zenéket hallgatni. Legyen az CD, podcast, telefonos alkalmazás, vagy online videó – ami belefér az idődbe és a kedvedre való – tölts időt Isten Igéjének olvasásával és hallgatásával mindennap.

Az ellenség megpróbál gonosz emberekkel és fájdalmas helyzetekkel körülvenni minket, de Isten Igéje azt írja, hogy Isten a jelenlétével és sok jóval vesz körbe minket.

„Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömével!”

Zsoltárok 32:7 (NIV)

„Jeruzsálemet hegyek veszik körül, az Úr pedig körülveszi az ő népét mostantól fogva mindörökké.”

Zsoltárok 125:2 (NIV)

Fel a fejjel!

Ha eddig sok negatív hatás, kétely, bizonytalanság, aggodalom és csalódás vett körül, itt az ideje a változásnak. Ne engedd többé, hogy ezek irányítsák az életedet. Megváltoztathatod a környezetedet – élhetsz reményteli életet. A változás elérheti a lelkedet, még mielőtt megváltozna a helyzeted. Válj te is a remény rabjává, és élvezd, amint Isten kétszeresen kárpótol minden veszteségért.

12. FEJEZET

Légy te a válasz valaki imájára!

„Ne nézze kiki (pusztán) a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.”

Filippi 2:4

„Nincsenek reménytelen helyzetek, csak reményt vesztett emberek.”

— Clare Boothe Luce

Ha igazi boldogságra vágysz, a legjobb, amit tehetsz, hogy valaki másnak segítesz. Lehet, hogy ez logikátlannak hangzik, de működik. Amikor mások segítése közben megfeledkezünk önmagunkról és a problémáinkról, felébresztjük másokban a reményt, bátorítjuk őket szavainkkal és tetteinkkel, ennek a sokszorosát kapjuk vissza.

Amikor egy kertész pici magokat ültet a földbe, a kertje idővel megtelik növényekkel, melyek neki és a családjának táplálékot jelentenek. Isten ígérete, hogy azt aratjuk, amit vetünk, teljesen lenyűgöz engem. Ha valamire szükségünk van, mindössze annyit kell tennünk, hogy elkezdünk adni.

Gary Morsch, a Kansas-City-ben található Heart to Heart International alapítója, egy olyan orvos, aki nagyon sokat tesz azért, hogy a világ szegényebb országaiban jobb legyen az orvosi ellátás. *A szolgálat ereje* című könyvében arról is mesél, amikor Indiában, Kalkuttában, a Teréz anya által alapított Haldoklók Házában vállalt önkéntes munkát.

A Haldoklók Háza egy olyan hely, ahová azokat a szegény embereket szállítják, akiknek már nem sok van hátra. Amennyiben nem volt, aki gondoskodjon róluk, és nem tudtak semmilyen ellátást megfizetni, ebbe az otthonba kerültek, ahol Teréz anya és önkéntesei a halálukig gondjukat viselték. Súlyosabbnál súlyosabb betegségeket tapasztaltak meg ott, és szegényebbnél szegényebb emberekről gondoskodtak, nap mint nap.

Morscha a helyzet súlyosságát ismerve, jó adag magabiztossággal és egészségügyi tudással felvértezve, tele lelkesedéssel érkezett. Így gondolkozott: *Bezáratom ezt a helyet, de legalábbis az én segítségemmel meg kell, hogy változtassák majd a nevét.* Bár a szíve a helyén volt, és a jó szándék vezette, ami ezután következett arra nem volt felkészülve.

Amikor ő és 90 fős önkéntes csapata szolgálatba álltak, egy barátságos Priscilla nevű apáca, enyhe brit akcentussal, elkezdte kiosztani a feladatokat. Morsch erre jelentőségteljesen a nyakába akasztotta a sztetoszkópját, így jelezve Priscilla nővérnek, hogy ő mégiscsak egy orvos. Ennek megfelelően bizonyára a szakértelmének és képesítésének megfelelő fontos feladatot fogja kapni – gondolta.

Miután Priscilla nővér rajta kívül mindenkinek kiosztotta a feladatát, Gary Morschra nézett, majd így szólt: „Kövessen kérem!" A férfi kórterembe érkeztek, tele nagyon beteg, haldokló férfiakkal. *Hát, gondolom ez lesz a feladatom* – gondolta Morsch. Priscilla nővér azonban tovább vezette a női kórterembe, ahol egy csomó lesoványodott nő szenvedett élete utolsó szakaszában. *Gondolom, itt van inkább szükség rám, itt fogok majd dolgozni.* – dünnyögte magában Morsch, de Priscilla nővér még mindig nem állt meg. A konyhába léptek ahol épp rizs volt készülőben, Morsch pedig zavarodottan követte: *Miért akarnák, hogy egy orvos a konyhán dolgozzon?* – morfondírozott magában, de Priscilla nővér csak ment tovább, túl a konyhán is.

A konyhából kilépve Priscilla nővér egy szűk kis udvarra vezette az orvost, és egy hatalmas kupac rothadó szemétre mutatott. A borzalmas bűztől Morsch émelyegni kezdett. „Szeretnénk, ha ezt a kupac szemetet az utcai szemétlerakóhoz vinné." – magyarázta a nővér.

„A szemétlerakó néhány háztömbnyire van innen, a jobb oldalon. Lehetetlen eltéveszteni.” Ezután a doktor kezébe nyomott két vödröt és egy ásót, majd mosolyogva búcsút intett és távozott.

Morsch zavarodottan és sértetten állt a szemétkupac előtt, fontolgatva, hogy mit tegyen. Megtagadja a feladatot? Kérjen valaki mástól új megbízatást? Pár perc gondolkodás után arra jutott, hogy munkához lát. Az elismert orvos az egész napját rothadt hulladékkal teli vödrök hordozásával töltötte. A nap végére totál megizzadt és bűzlött, de az egész gusztustalan kupacot eltüntette.

A nap eseményei miatt még mindig feldúltan és bosszúsan indult vissza Morsch a konyhán, a női majd a férfi kórtermen át, az önkéntes csapat többi tagját keresve, hogy együtt térhessenek vissza a szállásukra. A szobákban a betegeken látva megerősödött benne az érzés, hogy máshol bizonyosan nagyobb hasznát vették volna, de a szemétszállításnál bizonyosan még a konyhai munka is jobb lett volna. Ekkor megpillantott valamit. Épp arra készült, hogy látványos közönnyel búcsút intsen Priscilla nővérnek, amikor meglátott egy kis kézzel írt papírt, melyen Teréz anya szavai voltak olvashatók: „Ebben az életben nem tehetünk nagy dolgokat, csak kis dolgokat, nagy szeretettel.”

Ez egy fordulópont volt Gary Morsch életében. „Meghatódtam. Rájöttem, hogy egyáltalán nem láttam a lényeget, és óriási szükségem volt erre a leckére. Mások szolgálata nem azon múlik, hogy mit tudok, milyen képesítéssel rendelkezem, és mit értem el az életben. Egyszerűen legyünk elérhetőek, és hajlandók megtenni bármit, amire épp szükség van, méghozzá szeretettel.” – mondta.

Gary Morsch idővel Teréz anya közeli barátjává vált, és az emberek segítése életének rendkívüli küldetése lett. Számos önkéntes csapatot vezényelt még Kalkuttába, India legszegényebb részébe. Minden alkalommal örömmel látta, hogy ez a tapasztalat milyen nagy hatással volt az önkéntesekre. „Az új önkéntesek gyakran ugyanolyan öntelten és felfuvalkodva érkeztek, ahogyan annak idején én is. Mások önzetlen szolgálata által azonban, egytől egyig átváltoztak.” – magyarázta.

Adj, hogy kaphass!

Az Apostolok Cselekedetei 20:35 azt mondja:

> *„...Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy milyen kemény munkával kell az erőtlenekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: Nagyobb boldogság adni, mint kapni.”*

Jézus azt mondta, hogy mások segítése boldoggá tesz minket. Ez ellentétben áll az emberek általános hiedelmével, miszerint ha elég szorgalmasan dolgozunk a boldogságunkért, akkor végül elérhetjük azt. Ha több pénzt keresünk, több dolgot birtokolhatunk, több célt érhetünk el, jobban lefogyhatunk, több elismerésrt kaphatunk – és ezektől végre boldogok lehetünk – gondoljuk. Ennek tudatában egyre többet és többet dolgozunk, hogy egy nap elérhessük a boldogságot.

Én mondom neked, nagyon sok fáradt ember van a világon. A boldogság keresése egy nagyon fárasztó vállalkozás. Pontosan tudom, mert sokáig én is így éltem. Éveken át nagyon szerencsétlen voltam. Szerettem Istent, de szinte sosem voltam boldog. Könnyen dühbe gurultam, és nem volt nehéz elrontani a napomat. Ha az autó fura hangokat hallatva indult, ha Dave golfozni ment ahelyett, hogy a reggelt velem töltötte volna, ha az egyik gyerekemmel összevitatkoztam, vagy ha valamit nem sikerült elvégeznem a teendőim listájáról – ha ezek bármelyike előfordult, a napom el volt intézve, felhagytam minden reménnyel. Ráadásul minél jobban igyekeztem elérni a boldogságot, annál távolibbnak tűnt.

Isten azonban megmutatta, hogyan élvezhetem az életem. Minél többet olvastam az Igét, annál inkább szembesültem azzal, hogy a gondolataim, a szavaim és a hozzáállásom milyen jelentős hatással vannak az életemre. Megtanultam, nem muszáj, hogy az érzelmeim irányítsanak. Isten segítségével felülemelkedhetek rajtuk, és élvezhetem azt az Istentől kapott életet, amiért Krisztus meghalt.

Sok évet töltöttem igei alapelvek tanításával, de a legegyszerűbb

és legerőteljesebb igazság, amit Isten megmutatott nekem, az a következő: Ha reményben és boldogságban szeretnénk élni, másoknak kell adnunk ezeket. Amikor a saját problémáink helyett másokra figyelünk, és nekik segítünk, elképesztő, hogy Isten mi mindenre képes.

Minden alkalommal, amikor félreteszem a saját nyavalyáimat, és valaki más segítésére összpontosítok, átalakul a gondolkodásom. Ahelyett, hogy magamért és a saját szükségleteimért imádkoznék, inkább azt kérem, hogy Isten segítsen, hogy segíthessek. Felfedeztem, hogy elmondhatatlan örömöt jelent, amikor valakinek én lehetek a válasz az imájára.

Az önközpontú hiúság sosem elégedett, de abban a pillanatban, hogy nem önmagadra, hanem másra tekintesz, egy olyan reményt és boldogságot fedezhetsz fel, amilyet soha azelőtt.

Gondolom te is tapasztaltál már hasonlót az életedben. Adni valóban jobb, mint kapni. Akármennyit is keresel, akármennyit halmozol magadnak az életed folyamán, akármilyen teljesítményeket is érsz el, ezek nem tudják betölteni a boldogság hiányát. Az önközpontú hiúság sosem elégedett, de abban a pillanatban, hogy nem önmagadra, hanem másra tekintesz, egy olyan reményt és boldogságot fedezhetsz fel, amilyet soha azelőtt. Hasonlóan Gary Morsch-hoz és csapatához, mások szolgálása közben te is átváltozhatsz.

Nap mint nap imádkozom, hogy Isten mutasson valakit, akinek segítségre van szüksége. Időnként ez nagy dolgokhoz vezet, de többségében inkább apró, majdnem észrevehetetlen jótettekről beszélünk. Ma járt nálunk egy férfi a wc-t szerelni, és amikor befejezte, megkérdezte, hogy válthatna e velem pár szót. Miután igennel válaszoltam, elmesélte, hogy nős, négy gyereke van és megkérdezte, hogy melyik könyvemet ajánlanám a feleségének anyák napja alkalmából. Egy darabig beszélgettünk a családjáról, majd a személyes könyvtáramhoz kísértem, és onnan választhatott két könyvet a feleségének ajándékba. Ez nem került nekem sokba, csak néhány percembe, de neki nagyon sokat jelentett.

Hiszem, hogy ma boldogabb leszek e miatt az apró jócselekedet miatt. Csak azt sajnálom, hogy ezt az alapelvet ilyen későn tanultam meg, de hálás vagyok, hogy most már tudom. Jó cselekedetekkel az életünk minden napján szembeszállhatunk a reménytelenséggel.

A legnagyobbak is szolgálnak

Az amerikai függetlenségi háború alatt egy civil ruhás ember ellovagolt egy csapat katona mellett, akik épp a fedezéküket javítgatták. A vezetőjük jó hangosan kiabálta nekik az instrukciókat, de meg sem próbált segíteni. Amikor az idegen rákérdezett ennek a miértjére, a vezető kihúzta magát, és nagy méltósággal így szólt: „Uram, én tizedes vagyok."

Az idegen erre elnézést kért, leszállt a nyeregből és beállt segíteni a fáradt katonáknak. A munka befejeztével a tizedeshez fordult, és így szólt: „Tizedes úr, ha legközelebb hasonló probléma merül fel, és nincs elég embere, csak jelezze a parancsnokának és újra eljövök segíteni." Az idegen nem volt más, mint maga George Washington.

Legyünk bármilyen fontosak, soha ne gondoljuk azt, hogy túl fontosak vagyunk ahhoz, hogy alázatos szívvel segítsünk másoknak. Lehet, hogy régóta dolgozol a munkahelyeden, sok mindent elértél a személyes és szakmai életedben, talán megtisztelő rövidítések, titulusok szerepelnek a neved előtt, vagy utána, de nem lehetsz túl fontos ahhoz, hogy ne segíts valakin. Jézus a lehető legmagasabbról jött le közénk és alázta meg magát (lásd: Filippi 2:7). A Szentírás azt tanítja, hogy az Ő alázatosságának példáját kellene követnünk. (lásd: Filippi 2:5)

Legyünk bármilyen fontosak, soha ne gondoljuk azt, hogy túl fontosak vagyunk ahhoz, hogy másoknak segítsünk.

Abban a kiváltságos helyzetben vagyok, hogy egy világméretű szolgálatnak az elnöke lehetek. Mindennap rengeteg döntést kell hoznom, és számtalan helyen kell lennem. Nagyon hálás vagyok a lehetőségekért, melyeket Isten adott számomra, de igazság szerint a kedvenc pil-

lanataim nem azok, amikor a tanácsteremben ülök vagy a színpadon prédikálok. Bármennyire élvezem ezeket is, a legörömtelibb és legjelentősebb pillanatokat a Hand of Hope missziós programunk során élem meg, ahogy szolgálok mások felé. Minden alkalommal, amikor ott állhatok az önkénteseinkkel, és megetethetjük az éhezőket, tiszta vizet adhatunk a szomjazóknak, és iskolai felszerelést oszthatunk szét a szegényeknek, megemlékezem arról, hogy miért is tesszük, amit teszünk. A missziók során a remény kezeivel elérjük az embereket, és magam is friss reményre és boldogságra találok. Bármilyen fáradtan is hagytam el egy-egy harmadik világbeli országot, még egyetlen ilyen út végén sem bántam meg, hogy ott szolgálhattam.

A szolgálatunk missziós ágát már közel 20 éve indítottuk el, és éreztem, hogy Hand of Hope-nak (a remény keze) kell elneveznünk, mivel a reményvesztett emberek elérése az elsődleges célunk. Azt gondolom, hogy az olyan személyek számára, akik rendszeresen reményt nyújtanak másoknak, lehetetlen elveszíteni a reményt.

Jézus az Isten Fia, aki azért jött, hogy elvegye a világ bűneit, de a földi tartózkodásának jelentős részét mások szolgálatával, segítésével töltötte. A Márk 10:45-ben, Jézus azt mondta, hogy „nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért." Időről időre olvashatjuk az Evangéliumokban, ahogy Jézus segít az embereknek: megeteti a sokaságot, meggyógyítja betegeket, időt tölt a gyerekekkel, sőt még a tanítványok lábát is megmossa. Jézus bizonyára nagy örömöt talált mások szolgálatában, mert folyamatosan azt tette. Az Ő saját példáját hagyta ránk, hogy az Ő nyomdokaiba lépjünk. Milyen nagyszerű példa. Ne légy túl fontos ahhoz, hogy a rászorulókon segíts, és reményt adj az embereknek. Keress valakit mindennap, akit megáldhatsz. Legyen szó egy apró kedves gesztusról, vagy egy jelentős, nagylelkű tettről – bármi, amire csak képes vagy egy szükségben lévő emberért – arra biztatlak, hogy tedd meg. Ezáltal nem csak a másik személyt áldod meg, de te magad is áldott leszel.

Jézus bizonyára nagy örömöt talált mások szolgálatában, mert folyamatosan azt tette.

A legjobb bizonyságtétel Jézusról az, hogy megmutatjuk Őt

A Róma 2:4 az tanítja, hogy Isten jósága bűnbánatra indítja az embereket. Meglepődnél hány szomszédod, és munkatársad fogadná el Jézust megváltójaként, ha csak egyszerűen jó lennél hozzájuk. Időnként csak fel kéne hagynunk a prédikálással, és inkább kedveskednünk kellene az embereknek, azáltal, hogy igazi érdeklődést mutatunk feléjük, megáldjuk őket, imádkozunk értük, és Istent útmutatását kérjük, hogy hogyan szolgálhatjuk őket a legjobban. Más szavakkal, Jézus szeretetét kellene bemutatnunk az embereknek. A Jakab levél 2:15–16 azt mondja:

„Ha pedig az atyafiak, férfiak vagy nők, mezítelenek, és szűkölködnek mindennapi eledel nélkül, És azt mondja nékik valaki ti közületek: Menjetek el békességgel, melegedjetek meg és lakjatok jól; de nem adjátok meg nékik, amikre szüksége van a testnek; mi annak a haszna?”

Ne legyünk azok, akik azt mondják: *„Menjetek el békességgel, melegedjetek meg és lakjatok jól”*. Ha valaki szükségben van, és módodban áll neki segíteni, tedd meg. Túl gyakran elintézzük annyival, hogy „imádkozom érted”, anélkül, hogy megkérdeznénk Istentől, mit tehetünk segítségképpen. Megtanultam, hogy ne kérjem Isten segítségét olyan ügyekben, melyekben nekem is módomban állna segíteni, csak esetleg épp nincs hozzá nagy kedvem. Ha imádkozol Istenhez, hogy segítsen valakin, légy kész arra, hogy esetleg téged akar küldeni.

Ha imádkozol Istenhez, hogy segítsen valakin, légy kész arra, hogy esetleg téged akar küldeni.

Egy ismerősöm mesélte, hogy Oroszországban szolgált egy csoport tagjaként, mely Bibliák terjesztésével foglalkozott egy rendkívül nehéz időszakban, amikor rengetegen éheztek. A csapat egy ételosztáshoz vitte a Bibliákat, ahol hosszú sorban sorakoztak az emberek, egyetlen darab kenyérért és egy tányér levesért. Amikor a csapat egyik tagja

egy sorban álló nőnek át akart nyújtani egy Bibliát, ő mérges lett, és azt mondta: „A Bibliádtól nem fogok jól lakni!” Zokon vette a keresztényektől, hogy Istenről beszélnek, miközben semmi kézzelfogható, praktikus segítséget nem nyújtanak. Azok a hívők, akik akkor és ott osztogatták a Bibliákat, sosem felejtették el ezt a leckét. Sokan olyan nagy fájdalmak között élnek, hogy ha nem tennénk először valami kézzelfoghatót a fájdalmaik enyhítése érdekében, meg se hallanák az Evangéliumot. Persze ezzel nem azt mondom, hogy ne osztogassunk Bibliákat, hanem azt, hogy az Ige biztosítása mellett ne feledkezzünk meg az emberek fizikai szükségeiről. Ezt tette Jézus is: megetette, meggyógyította, tanította és meghallgatta őket. Nem csak beszélt az Atya jóságáról, hanem valóságos módon demonstrálta azt.

Ha vannak olyan emberek az életedben, akik még nem ismerik Jézust, engedd meg, hogy egy új bizonyságtevő módszert javasoljak neked. Ahelyett, hogy csak elmeséled, milyen reményt találhatnak Krisztusban, adj reményt nekik. Tudakozódj a szükségeiket illetően, és kérd Istent, hogy segítsen neked segíteni. Lehet, hogy élelmiszerre, üzemanyagra, vagy pénzre van szükségük. Esetleg bébiszitterre, hogy egy kicsit pihenhessenek. Talán hallgatóságra, hogy kiönthessék a szívüket. Bármi legyen is a módja, hogy Jézust megmutasd valakinek, tedd meg! Amikor az emberek fizikai problémáiban nyújtasz segítséget, meglátod, milyen gyorsan megnyílnak a spirituális szükségeiket illetően is.

Amikor az emberek fizikai problémáiban nyújtasz segítséget, meglátod, milyen gyorsan megnyílnak a spirituális szükségeiket illetően is.

Fel a fejjel!

Fontos megjegyeznünk, hogy az életünk nem kizárólag rólunk szól. Amikor bajban vagyunk, könnyen azon kaphatjuk magunkat, hogy mindig csak önmagunkért, a problémáink megoldásáért és szükségeink betöltéséért imádkozunk. A problémáink közepette azonban nem szabad megfeledkeznünk a körülöttünk lévő emberekről. Bármerre nézel, láthatsz barátokat, rokonokat, munkatársakat, vagy akár idegeneket, talán olyasvalamit nélkülöznek, amit módodban állna megadni nekik.

A legjobb módja, hogy reményhez juss, ha adsz belőle másnak. Isten gazdaságában az utolsókból lesznek az elsők (lásd: Máté 20:16), a legkisebbekből lesznek a legnagyobbak (lásd: Lukács 9:48), a gyengékből lesznek az erősek (lásd: Jóel 3:10), és amikor adunk, akkor nekünk is adatik (lásd: Lukács 6:38). Szóval hajrá, fel a fejjel! A boldogságban töltött élet egy teljesen új dimenzióját ismerheted meg azáltal, hogy egyszerűen segítesz másoknak. Nézz körül, hogy kinek segíthetsz – megígérem, hogy nem kell túlságosan megerőltetned magad. Biztos vagyok benne, hogy valaki, akit ismersz, épp most imádkozik, és Isten segítségét kéri. Lehetnél te a válasz az imájára!

13. FEJEZET

A remény, mint horgony

„Ez a reménység lelkünknek biztos és erős horgonya”
Zsidók 6:19

„Szamárság feladni a reményt”
— Ernest Hemingway, Az öreg halász és a tenger

Hiszem, hogy Isten stabilnak szeretne látni minket, és azt akarja, hogy a pillanatnyi körülményeinktől függetlenül élvezzük az életet. Azt akarja, hogy mindig Őrá támaszkodjunk, és reményteliek legyünk. Azt hiszem, hívőként az életörömünk lehet az egyik legnagyobb bizonyságunk mások felé. Igazán, annyi ünnepelni valónk van!

Megbocsátást nyertünk, meggyógyultunk, és megszabadultunk, Jézus pedig nem csak azért halt meg, hogy vele tölthessük az örökkévalóságot a Mennyben, hanem azért is. hogy még itt a földön élvezhessük az életünket. A keresztényeknek kellene a földkerekség legboldogabb embereinek lennie.

A keresztényeknek kellene a földkerekség legboldogabb embereinek lennie.

Bár Isten gyermekei vagyunk, nekünk is vannak megpróbáltatásaink, és gyakran hagyjuk, hogy azok diktálják a gondolatainkat, hangulatunkat, hozzáállásunkat. Megengedjük, hogy ellopják a mosolyunkat, ami igazán tragikus, mert Jézus legjobb hirdetőtáblája, az Úr öröme az arcunkon. Hogyan is hagyhatjuk,

hogy a nehézségeink elcsüggesszenek, amikor Isten az ígérte, hogy mindent azok javára fordít, akik Őt szeretik, és az Ő céljait keresik? Az öröm és a boldogság nem luxuscikkek, de nem is csak egyszerű lehetőségek – hanem a Krisztusban való életünk fontos részei. A Nehemiás 8:10 azt mondja: *„... ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségtek...”*, a Róma 14:17 pedig azt, hogy az Isten országa nem más, mint „igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm.” Az öröm kulcsfontosságú eleme egy győztes, boldog életnek.

Remény: természetes gyógyír a boldogtalanságra

Az öröm és a reménység kéz a kézben járnak. Amikor tényleg reményben kezdesz élni, és hiszed, sőt számítasz rá, hogy Isten csodálatos dolgokat fog tenni az életedben, az öröm automatikusan eltölt. Nem lehetsz depressziós, még akkor sem, ha esetleg az akarnál lenni. A remény természetes gyógyír a boldogtalanságra.

Tegyünk egy kísérletet, hogy a hitem ebben a kérdésben helytálló-e, és működik-e az életedben. Legközelebb, amikor szomorúnak és depressziósnak érzed magad, gondolkozz így: *Isten minden problémámat a javamra fordítja, és jó dolgokra számítok.* Most próbáld hangosan kimondani, és többször megismételni a nap folyamán. Lehet, hogy nem így érzel, de attól még ez az igazság! Isten igazsága olyan erővel bír, mely legyőzi az érzéseinket.

> *A remény természetes gyógyír a boldogtalanságra.*

Amikor Isten jóságában reménykedünk, Ő lecsendesíti viharos gondolatainkat és érzelmeinket. A Szent Szellem egyszerre lenyugtat és felvidít. A lelkünk (elme, akarat, érzelmek) megtalálja békességét Isten ígéreteiben. Remény nélküli emberek számára lehetetlen szilárdan megállni az élet viharaiban. Nincs mibe kapaszkodniuk, mert bizony-

talanok az alapok. Ha nincs reményünk Istenben, ki másban bízhatunk, ki adhat állandó biztonságot számunkra? Az őszinte válasz az, hogy senki. Ahelyett, hogy csak kísérletezel, és azt gondolod, hogy a körülményeid megváltozása nélkül nem lehetsz jobban, adj egy esélyt Isten Igéjének.

Az élet igazán szórakoztató is lehet. Sok évvel ezelőtt elhatároztam, hogy magam is élvezni fogom, mivel azelőtt ezt nem tettem. Még a szolgálatunk beindulását követően is csak dolgoztam, dolgoztam, dolgoztam. Szánalmas életet éltem, állandó önváddal küszködtem, mert a gyengeségeimre fókuszáltam az erősségeim helyett, és így általában elég nyomorultul éreztem magam. Végül rájöttem, hogy Jézus azt akarja, hogy életem legyen, és élvezzem azt (lásd: János 10:10). Az öröm a rendelkezésünkre áll, mint Isten Királyságának minden más ajándéka is, azonban ezek birtokba vétele kitartást igényel. Az ellenség hazugságokkal, megtévesztéssel ki akarja csalni és el akarja lopni a békességedet, hogy remény nélkül, folyamatos önvád terhe alatt élj, és ne hidd el, hogy Isten szeret. Szeretném, ha erre gondolnál és azonnal ellenállnál, amikor a reménytelenség és bánat megpróbálja befészkelni magát a gondolataidba.

Eldöntheted, hogy mostantól minden részletében élvezni fogod az életed. Akkor is, amikor ellened vannak a körülmények, vagy mikor hozzád közel álló emberek kritizálnak. Boldog lehetsz, mert tudod, hogy az öröm és a remény Isten Igéjén alapulnak, és nem a világban zajló eseményeken. Amikor boldog reménységben élünk, arra számítva, hogy valami jó dolog fog történni, előbb vagy utóbb, ez lesz a mindennapi hozzáállásunk.

Az igazság az, hogy amíg a körülményeid határozzák meg a boldogságodat, addig jó eséllyel nem is fognak megváltozni. Legyünk boldogok a Jézusban való reménységünk miatt, ahelyett hogy a körülményeink rabjaiként depresszióznánk.

Boldog lehetsz, mert tudod, hogy az öröm és a remény Isten Igéjén alapulnak, és nem a világban zajló eseményeken.

A világ folyamatosan változik. Érthető, hogy sokan miért annyira bizonytalanok, hiszen ingatag minden, amit maguk körül látnak. Bizonyos dolgok egyik nap elég jól mennek, másik nap már kevésbé. Az emberek egyik nap kedvelnek, másnap már nem annyira. Egyik nap még van munkád, de talán másnapra elveszíted. Egyik nap még van elég pénzed, de másnap egy váratlan kiadás elviszi az egészet. A gyerekeid az egyik nap még kis angyalként viselkednek, de másnap úgy tűnik mintha minden jót elfelejtettek volna, amit valaha tanítottál nekik. Ha ezekre a látszatokra alapozzuk az életünket, mindig szeszélyesek és bizonytalanok leszünk. Jakab apostol azt mondta, hogy amikor kételkedünk, a szél ide s tova hány minket (lásd: Jakab 1:6). Pál apostol pedig azt, hogy ne legyünk olyanok, akiket a változások szele ide s tovahány (Efézus 4:14). Azonban ha a remény lehorgonyozza a lelkünket, stabilak és mozdíthatatlanok lehetünk a csalódásokkal és nehézségekkel szemben.

A viharban minden hajó első dolga, hogy egy olyan helyet keressen, ahol lehorgonyozhat. Valami olyan helyet, ami stabil, és nem mozdítja meg a vihar. A tengerészek körül minden háborog, ők azonban nem mozdulnak, mert lehorgonyoztak az óceán aljára. Az Istenbe vetett reményünk ugyanilyen horgonyként szolgál számunkra. Amikor minden mozog és változik körülöttünk, mi mégis stabilak maradhatunk.

Engedjük szárnyalni a reményt!

Engedjük meg, hogy az Istenbe vetett reményünk legyen a lelkünk horgonya, ahelyett, hogy a világ aggodalmai és az idegesség a mélybe rántanának minket. Istenben reménykedni határtalan örömöt jelent, így a világ terhei és aggodalmai nem képesek lehúzni. Gondolj a hőlégballonokra. Míg egy hőlégballon le van kötözve, és körbe van rakva súlyokkal, nem repülhet szabadon. Ugyanez az életedre is igaz. Ha megengeded, hogy az aggodalmaid súlya és a szorongás kötele mozgásképtelenné tegyen, úgy nem tapasztalhatod meg az életet, melyre Isten teremtett. Arra biztatlak, hogy szabadulj meg a súlyoktól melyek

lekötnek téged; mert a reménység horgonya nagyon nem ugyanaz, mint az aggodalmak súlya.

A következő dolgok húzhatnak téged a mélybe:

A vágy, hogy valaki másra hasonlíts

Az egyik legfelszabadítóbb lecke volt számomra, amikor megtanultam, hogy nem kell másokra hasonlítanom. Reméljük, hogy az emberek elfogadnak, de emiatt ne próbáljunk másnak látszani, mint akik vagyunk. Isten egyéniségnek teremtett, nem pedig valaki hasonmásának.

Mielőtt ezt felismertem volna, folyton másokat igyekeztem utánozni. Igyekeztem olyan könnyed lenni, mint Dave, de ez nem tartott sokáig. Próbáltam olyan halk szavú és kedves lenni, mint a pásztor felesége a gyülekezetünkben, katasztrofális eredménnyel. Hihetetlenül frusztrált lettem attól, hogy másvalaki akartam lenni, ugyanis nem valaki másolatának készültem... és te sem.

Isten arra teremtett, hogy önmagad légy. Az önmagunkkal való elégedettség és megbékélés kulcsfontosságú ahhoz, hogy élvezzük az életünket. Ha a szomszédodra, a munkatársadra, a gyülekezetben az egyik énekesre, vagy egy filmsztárra próbálsz hasonlítani, az el fogja lopni az örömödet. Ne hasonlítgasd magad másokhoz – inkább élvezd azt, akinek Isten teremtett téged. Tudod-e, vagy sem, neked különleges tehetséged, ajándékaid vannak.

A Biblia azt mondja, hogy „csodálatosan megkülönböztettünk" (lásd: Zsoltárok 139:14). Isten pont azzá a személlyé formázott téged, akivé akart – te egy egyedi mestermű vagy, nincs senki a világon, aki pont olyan, mint te. Amikor megkísért a gondolat, hogy inkább valaki más lennél, vagy más ajándékaira áhítozol, jusson eszedbe, hogy jó eséllyel ő is hasonlókat gondol, talán épp rólad. Mindannyian érzünk ilyesmit, de nem kell megengednünk,

Te egy egyedi mestermű vagy, nincs senki a világon, aki pont olyan, mint te.

hogy ezek az érzések lenyomjanak minket. Döntsd el, hogy boldog leszel, és szeretni fogod azt, akinek Isten teremtett. Engedd, hogy a remény lehorgonyozza a lelkedet, és így magasra tudjon szárnyalni az örömöd.

Haragtartás

Amikor végül megbocsátasz valakinek, aki megbántott, vagy megsértett, az olyan, mint ha egy nagy súlyt vágnál le magadról. A megbocsátás visszahozza az örömöt az életedbe. Ha valaki megbánt, két dolgot javaslok:

1. Isten parancsolatának engedve bocsáss meg.
2. Reménykedj, hogy Isten igazságot tesz az életedben. Isten megígérte, hogy kétszeresen kárpótol minket a korábbi problémáinkért (lásd: Ézsaiás 61:7). Bízz ebben az ígéretben, és számíts a jutalomra!

Amikor neheztelünk, és haragot táplálunk valaki iránt, azzal elsősorban önmagunknak ártunk, az emberek, akik megsebeztek, pedig jó eséllyel egyáltalán nem gondolnak a történtekre, mi pedig megengedjük a keserűség mérgének, hogy tönkretegye az életünket.

Ne engedd, hogy egy múltbeli fájdalom útját állja a jövődnek. Bocsáss meg azoknak, akik megbántottak, add át a sebeidet Istennek, és kérd Őt, hogy segítsen felülemelkedni a fájdalmakon, melyeket oly régen őrzöl magadban.

Kapkodó életvitel

Ha a remény a lelked horgonya, és az öröm az életstílusod, lehet, hogy egy kis metszésre lesz szükséged. Egyszerűsíteni kellene az életed, olyan dolgok lemetszése által, melyek nem teremnek jó gyümölcsöt. Lehet, hogy meg kell tanulnod nemet mondani bizonyos dolgokra, anélkül, hogy bűntudatod lenne. Legyen az életed könnyedebb, hogy örömöd lehessen benne.

Tapasztalatból beszélek. Sokáig csak állandóan morogtam: „Tarthatatlan ez a tempó, ki kéne már kapcsolódnom. Soha nincs nyugtom!”

Egy nap, az Úr szólt hozzám és azt mondta: „Ha nem szeretnél ennyi mindent csinálni, vegyél vissza. Te magad készíted a beosztást”. Ez egy nagyon felszabadító pillanat volt. Nem kellett többé mindent nekem csinálnom, és emiatt nem kellett, hogy bűntudatom legyen. Gondold át: Isten boldognak vagy inkább elfoglaltnak szeretne látni? Azt hiszem, erre mindketten tudjuk a választ, úgyhogy igyekezzünk megoldani, hogy a tevékenységünk ne váljon egy óriási teherré.

Lassulj le, és mindig szakíts időt a fontos dolgokra. Töltsd időt a családod, barátaid körében. Mélyítsd el és élvezd a kapcsolatod az Úrral. Foglalkozz magaddal – legyen egy hobbid.

Nagyon fontos, hogy lelassuljunk, és megtanuljuk élvezni az életet. Ha a boldogsághoz túl elfoglalt vagy, előbb-utóbb elveszítesz minden reményt, úgyhogy ideje megváltozni. Egyszerűsítsd le az időbeosztásodat, és élvezd az életet, amit Istentől kaptál.

Számtalan dolog van, ami lehúzhat minket. Csak hármat említettem, de javaslom, hogy a saját tapasztalataid alapján nyugodtan bővítsd ki a listát. Mindegy, hogy a fent említett három dolog egyikéről, vagy valami másról van szó, ne engedd, hogy az ellenség hazugságai megkötözzenek.

Az öröm legjobb forrása

Imádkoztál már úgy, hogy azt mondtad: „Uram, nem értem mi a baj velem, szörnyen érzem magam és nem tudom mi a probléma”? Voltál már annyira kétségbeesve egy kis bátorításért, hogy összeviszsza lapozgattad a napi Igét, majd ötször-hatszor felütötted a Bibliát, hogy találj valami személyre szólót? Talán valami keresztény csatornát kapcsoltál be a TV-ben, hátha azon keresztül kapsz valami útmutatást?

Egyik este őrülten kerestem valamit, ami visszatarthatna attól, hogy depresszióba süppedjek. A konyhában tartok egy kupac Ige idézetet egy dobozban, így odamentem és gyorsan kihúztam a Róma 15:13 verset:

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben (a hitetek megtapasztalásán keresztül) teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjetek (pezsegjetek túlcsordulóan) a reménységben a Szentlélek ereje által." Abban a pillanatban rájöttem, hogy azért veszítettem el az örömöm, mert negatívvá váltam, és feladtam a reményt. Mindig higgy Istenben, az Ő ígéreteiben! Történjen bármi, tartson bármeddig, és bármennyire fájjon is – mindig higgy! Ha ezt teszed, tele leszel reménnyel. Ez a remény a lelked horgonyaként fog szolgálni. Ahelyett, hogy bébi keresztényként ide-oda vetnének a hullámok, érett hívővé válasz, akire Isten számíthat, mert minden körülmények között képes leszel Őt jól képviselni.

Fel a fejjel!

A remény és boldogság nem más emberek kiváltsága, Isten szeretné, ha te magad is megtapasztalnád ezeket az életedben. Ne engedd, hogy az ellenség ellopja az örömödet. Isten gyermekeként megszámlálhatatlan áldás adatott neked. Gondold végig mindennap, hogy milyen áldott vagy, és engedd, hogy ez a felismerés eltöltsön örömmel.

Az életedben mindig lesznek majd olyan dolgok, amelyek megpróbálnak lehúzni és visszatartani annak megtapasztalásától, amit Isten eltervezett a számodra. De ezeket a súlyokat egy percig sem kell tovább cipelned. Vess az Úrra minden terhet, és viszonzásul fogadd be az Ő örömét. Gyerünk, fel a fejjel! Engedd, hogy a remény lehorgonyozza a lelkedet. Ez egy biztonságos, rendíthetetlen horgony, nem törheti el senki (lásd: Zsidók 6:19). Hűha!! Micsoda ígéret!

IV. RÉSZ

A REMÉNY ELJÖTT!

„Mert te vagy az én reménységem, oh Uram, Istenem, én bizodalmam gyermekségemtől fogva!”

Zsoltárok 71:5

A „most” az egyik legfontosabb szó a Bibliában. Jézus azt mondta: „Én Vagyok” és úgy értette, hogy én most itt vagyok, nem kell máshol és máskor keresnetek engem. Itt vagyok! A reményetek eljött! A világ szerinti remény nem is igazi remény. Gyenge, behatárolhatatlan, és általában nincs semmi ereje. Semmi nincs meghatározva, tisztázva. Semmi nincs most!

Isten gyermekeiként meg van az a kiváltságunk, hogy tudjuk: Isten most, ebben a pillanatban is munkálkodik, hogy a szellemvilágban valami jó történik, melyet hamarosan láthatunk megnyilvánulni.

Először hinnünk kell Isten gazdaságában, utána láthatunk. A világban található remény inkább csak amolyan „kívánság”, hogy a dolgok talán jobbra fordulnak, az emberek azonban nem remélnek, nem hisznek igazán semmiben, amíg nem látnak rá valami kézzelfogható bizonyítékot.

Emlékezzünk, hogy Ábrahámnak nem volt szemmel látható oka a bizalomra, de mégis remélte hitben, hogy Isten, ígéretéhez híven, ad neki egy gyermeket. Valami jó dologra számított, amit Isten megígért. A várakozása valódi volt, és a „most”-ra vonatkozott.

A könyvem e részében, segíteni szeretnék, hogy a jelenben élj, ne pedig a múltban, vagy a jövőben. Azt akarom, hogy hidd el: Isten most ebben a pillanatban is aktív, és munkálkodik az életedben.

> *„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés (a hit valós tényként fogadja el azt, ami az érzékek számára még nem nyilvánvaló).”*
>
> *Zsidók 11:1*

14. FEJEZET

Ne várj holnapig!

„Mert ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.”

2Korinthus 6:2

„A tegnap már történelem, a holnap még rejtelem, de a ma Isten adománya.”

— Bil Keane

Egy Leo Buscaglia nevű író egyszer elmesélt egy történetet az édesanyjáról, illetve egy eseményről amelyet „kín vacsorának” neveztek el. Az eset egy este történt, miután az édesapja hazaért és kijelentette, hogy csődöt kell jelenteniük, mert az üzleti partnere lelépett a közös vállalkozás összes pénzével. Buscaglia édesanyja a hírről értesülve pénzzé tette az ékszereit, hogy egy fényűző lakomát készíthessen a család számára. A család egyes tagjai kritikus szemmel nézték az ékszereladást, és a költekezést, de ő azt mondta nekik: „Az öröm ideje most jött el, amikor a legnagyobb szükségünk van rá, nem pedig a jövő héten.”

Nagyra értékelem ennek az asszonynak a bátorságát és bölcsességét. A remény és az öröm két dolog, amit sosem szabadna félretennünk. Az emberek többsége mindig másnapra halasztja az életét. Azt mondják: „A holnap talán jobb lesz.”, vagy „Még mindig ott a holnap”, vagy „Csak ezen a napon kell túlesnem, hogy végre eljöjjön a holnap.”

Amíg a reményt elhalasztjuk a következő napra, nem tapasztalhatjuk meg a ma örömét, és az életet, amelyért Jézus meghalt, hogy nekünk adhassa. Jézus azt akarja, hogy élvezzük az életünket ma és életünk minden egyes napján.

Béke, öröm, boldogság, határozottság, bátorság, egészség, józanság, oltalom, áldások, erős házasság – egytől egyig olyan dolgok, amelyeket Isten szeretné, ha megtapasztalnánk. Minden alkalommal, amikor azt gondolod, hogy: „*Ez a nap pocsékba megy, de sebaj, talán a holnap jobb lesz.",* elvéted Isten legjobb tervét. Ha ma veled van az Isten, márpedig veled van, ahogy mindig – nem kell a holnapra várnod, hogy örvendezz. Megtapasztalhatod az Ő győztes, túláradó, örömteli életét ma. Ahogy Pál apostol is mondta, hogy míg tart a ma, hallgassunk Istenre, higgyünk az ígéreteiben, és ne keményítsük meg a szívünket (Zsidók 3:15). Isten munkálkodik az életedben *ma* is, és azt akarja, hogy ezt még *ma* elhidd, és még *ma* örvendezz emiatt.

A Zsoltárok 118:24 azt mondja: „Ez a nap az, amelyet az Úr rendelt; örvendezzünk és vígadjunk ezen!" Az Úr okkal rendelte ezt a napot, mint ahogy mindegyiket. Valamit meg akar tenni. Kész vagy rá, hogy ennek a részese legyél?

A reményteli emberek, pontosan úgy tesznek, ahogy a vers is mondja: örvendeznek és vigadnak. Nem számít milyen épp az időjárás, hogy érzik magukat, mit mondanak mások, milyen akadályok tornyosulnak előttük, és mi történik a hírekben – az optimista emberek azt mondják: „Az Úr nem véletlenül rendelte ezt a napot; szóval örvendezem és vigadok. Biztosra veszem, hogy Isten valami nagy dolgot tesz ma az életemben."

Engedd meg, hogy most saját magamról meséljek el egy történetet. 1976-ban mély depresszióba estem a körülményeim miatt. Úgy gondoltam, hogy velem soha semmi jó nem történhet. Annak ellenére, hogy kereszténynek vallottam magam, soha semmi győzelmet nem tapasztaltam az életemben. Az év februárjában, egyszer munkába menet, kétségbeesett imában kiáltottam emiatt az Atyához, és azt hiszem keresztény életemben először végre megtapasztaltam mit jelent igazából hinni. Isten megnyugtatott, hogy a kezében tartja a helyzetem. Annak

ellenére, hogy a fizikai síkon még semmi sem változott, teljes békesség járt át, és feltöltődtem reménnyel, hogy aznap valami jó fog történni velem. Igazi reménységet éreztem. Nem számított, hogy Isten pontosan mit tesz, és az sem, hogy mikor, mert egyszerűen tudtam, hogy aminek meg kell lennie, az meglesz. Őszintén mondhatom, hogy ez volt az a pillanat, amikor az életem változásnak indult. Persze, ettől nem lett tökéletes, de apránként, nap nap után, egyre több jó dolog történt velem.

Gondolom, mostanra felmerül benned a kérdés, hogy mi van akkor, ha szívből hiszem, hogy aznap valami jó dolog fog történni, és ennek ellenére mégsem történik semmi. Először is, biztosan hiszem, hogy mindennap történik velünk valami jó, csak nem mindig vesszük észre. Másodszor, a jó dolgok nem feltétlenül egyeznek meg a mi vágyainkkal, de a remény önmagában jobbá teheti a napjainkat, és szerintem ez nagyszerű dolog. Végezetül, azt tanácsolom, hogy kelj minden reggel új reménységgel, és hidd, hogy valami jó dolog fog aznap történni veled. Mindegy hány napon keresztül kell így tenned, csak folytasd, és megtapasztalod Isten hűségét!

A következetesség kulcsfontosságú

A következetesség hiánya általában a legnagyobb problémánk. Az, hogy sokan egyik nap nagy győzelmeket aratnak, másik nap pedig megsemmisítő kudarcot vallanak, gyakran a saját következetlenségük eredménye. Elképednél, ha látnád, micsoda különbséget jelent, ha nap mint nap következetesek vagyunk. Nem a spontán jótettek fogják megváltoztatni az életünket, hanem azok, amelyeket rendszeresen, következetesen teszünk. Ha egyik nap reményteli vagy, de másnapra feladod, nem fogsz jó eredményeket látni. Ha hiszed, hogy e reményről szóló tanításom igaz, és alkalmazni szeretnéd az életedben, döntsd el, hogy következetes leszel. Azért cselekszünk helyesen, mert tudjuk, mi a helyes, és elköteleztük magunkat mellette!

Engedd el a lufit!

Egyszer hallottam egy konferenciáról, melyet egy gyülekezet előadótermében tartottak. Az emberek mind egy-egy héliumos lufit kaptak, melyet az istentisztelet során el kellett engedniük, amikor úgy érezték, ki akarják fejezni szívük örvendezését. Az összejövetel alatt sok léggömb magasra szárnyalt, a végére azonban a lufik egyharmada még kézben volt.

Hát nem elképesztő? Az emberek egyharmada olyan sokáig várt, hogy végül kihagyták a lehetőséget, hogy együtt ünnepeljenek a többiekkel, és egyáltalán nem engedték fel a lufikat. Isten gyermekeiként nekünk adatott az a lehetőség, hogy boldog, reményteli életet éljünk. Nem kell valami bizonytalan távoli jövőre várnunk, hogy örvendezzünk, megtehetjük most, ebben a pillanatban!

Sok ember teszi függővé a boldogságát a pillanatnyi eseményektől. Majd boldog lesz, *amikor* végre szabadságra megy, *amikor* megházasodik, *amikor* előléptetik, *amikor* kisbabája születik, *amikor* több pénzt keres, *amikor* felnőnek a gyerekei, *amikor* a párja kedvesebb lesz vele, stb. – ugye értitek miről beszélek?

Meg tudom ezt érteni, hiszen volt idő, amikor annak ellenére, hogy nagyon szerettem a szolgálatunkat, nem mindig élveztem a vele járó napi kötelezettségeket és feladatokat. Meg kellett tanulnom az adott pillanatnak élni, és élvezni, ahogy Isten tevékenykedik rajtam keresztül *most,* nem a konferencia után, amikor egy bizonyos projekt véget ért, vagy amikor vakációra mehettem. Isten megmutatta a jelen pillanat értékelésének és élvezetének fontosságát.

Ugyanez igaz rád is. Mindig lesznek bizonyos „amikorok” az életedben. Amikor a gyerekeid az őrületbe kergetnek, amikor a főnököd rossz hangulatban van, amikor fájdalmaid vannak, amikor az érzelmeid felkavarodtak, azonban ezek egyike sem változtat azon, hogy Isten mindig, tehát ezekben a pillanatokban is veled van, és jó terve van az életedre... a mai nap pedig része a terveinek.

Hozzuk ki a mából a legjobbat!

Egy reményteli ember nem csak időnként, hellyel-közzel remél, hanem szüntelenül.

A Zsoltárok 71:14 azt mondja: „Én pedig szüntelen reménylek, és szaporítom minden te dicséretedet.” A kulcs ebben az Igében a „szüntelen” szó. Egy reményteli ember nem csak időnként, hellyel-közzel remél, hanem szüntelenül. Egy reményteli ember nem vár másnapig, hogy valami jóra számítson Istentől. Egy reményteli ember folyamatosan remél, mindennap, a nap minden órájában a remény mellett teszi le voksát.

Engedd meg, hogy javasoljak pár módszert arra, hogy folyamatos reménységben élhess, és minden napnak pozitív várakozással nézz elébe.

Mondj el egy bátor imát mindennap

Ha remélsz, akkor nem félsz nagyot hinni. Sőt, mondhatom, hogy a remény az alapkő, amelyen a hit megáll. Ennek megfelelően jó, ha még ma bátran odamegyünk a trónhoz, és imádkozunk Istenhez. Nem élhetsz pozitív elvárásokkal, ha még arra sem volt hited, hogy kérj valamit.

Bármi legyen is a szívedben, ha összhangban van Isten Igéjével, merd azt bátran kérni, majd számítani rá. Isten szereti a bátor imádságot. Újra és újra megválaszolta őket a Bibliában, és teszi ezt ma is. Gyakorold a reményt, állj stabilan a hitedben, kérj tőle valamit bátran MOST!

Szórakozz egy kicsit mindennap

Időnként azért fogy el a reménységünk, mert elveszítjük az örömünket. Ahelyett, hogy mindennap élveznénk az életünket, kiégünk, elcsüggesztenek a befizetni való csekkek és a problémák. Miért ne szórakoznánk hát egy kicsit mindennap? Nem arról van szó, hogy

mindennap látogassunk el a Disney World-be. Ez lehet egy olyan kis apróság, mint kávézni egy baráttal, megnézni egy jó filmet a családdal, vagy sétálni egyet a parkban – bármi, ami mosolyt csal az arcunkra.

Ha folyamatosan reményteli akarsz maradni, tervezz mindennapra valami klassz dolgot, amire érdemes várni. A remény és az öröm kéz a kézben járnak, tehát tervezz valami kis szórakozást minden egyes napra, élvezd Isten jelenlétét, és minden áldását nap mint nap.

Mindannyiunknak szüksége van kikapcsolódásra, és olyan dolgokra, melyekre örömmel várhatunk. Ma például, még folytatom az írást néhány órán át, aztán úgy tervezem, hogy beülök egy kávéra pár barátommal, vásárolok egy kicsit, majd egy étteremben vacsorázom. Amikor eltervezem a napomat, mindig belecsempészek valami apróságot, amire napközben örömmel várhatok. Ne várj a nyugdíjas éveidre, élvezd az életedet MOST!

Kedveskedj valakinek minden egyes nap

Az egyik kedvenc tevékenységem olyan embereket keresni, akiket megáldhatok. Másokat megáldani igazi áldás. Ha igazán szeretnéd élvezni a napod, javaslom, hogy segíts jobbá tenni valaki más napját. Megvendégelhetsz valakit ebédre, megdicsérhetsz valakit, elmondhatod valakinek milyen sokat jelent neked és, hogy milyen nagyra becsülöd.

Kérd meg Istent, hogy segítsen megáldani embereket, majd kövesd az utasításait. Ahogy mások szükségeire összpontosítasz, meg fogsz lepődni, mennyivel könnyebbé válik a remény és a hit, hogy Isten a te szükségeidről is gondoskodni fog. Ne halogasd mások megáldását, tedd meg ma! Légy áldás MOST!

Jegyezz le mindennap legalább egy dolgot, amivel Isten megáldott

A remény a hála környezetében érzi igazán jól magát. Ha tartósan a reménnyel szeretnél élni, akkor keresd meg a módját mindennap, hogy hálát adj Istennek az áldásaiért. Meg fogsz lepődni, hogy mi min-

denre bukkansz, ha tudatosan keresed. Minél inkább meggyőződsz arról, hogy Isten mennyire megáld a jelenben, annál reménytelibbnek fogod látni a jövődet.

Mindig fogunk majd kísértést érezni, hogy halogassuk a dolgokat, ahelyett hogy kihasználnánk a jelen erejét.

Mindennap végén írd le a nap áldásait. Nyiss egy „remény naplót”. Lehet, hogy bizonyos napokon csak egy-két dolgot írsz majd bele, de bizonyosan lesznek napok, amikor akár tíz-húsz bizonyság is belefér, betöltve egy egész oldalt. Dokumentáld Isten jóságát az életedben, és meglátod, hogy milyen könnyű az életed minden napját reménységben tölteni.

Fel a fejjel!

Engedd szárnyalni a reményt. Nem kell napokat, heteket, hónapokat, vagy éveket várnod arra, hogy Isten megmozduljon. Ő veled van, folyamatos mozgásban. Imádkozz nagyobb tudatosságért, hogy láthasd, mit tesz Isten az életedben.

Mindig fogunk majd kísértést érezni, hogy halogassuk a dolgokat, ahelyett hogy kihasználnánk a jelen erejét. Ne engedd, hogy az élet nehézségei lebeszéljenek arról, hogy várd Isten jóságát. Szóval hajrá, fel a fejjel! Valami szuper dolog történhet ma! Lehet, hogy ma végre meglesz a rég várt áttörés. Ne várj holnapig, hogy elhidd. Higgy ma!

15. FEJEZET

Nézd Isten szemszögéből!

„Áldott az a férfi, aki az Úrban bízik, és akinek bizodalma az Úr;”

Jeremiás 17:7

„Isten az egyetlen, aki a problémák völgyét a lehetőségek ajtajává képes tenni.”

— Catherine Marshall

Időnként fogalmunk sincs, hogy bizonyos dolgok hogyan fognak megoldódni. Éreztél már így? Olvasod a Bibliát minden egyes nap, igyekszel pozitívan gondolkozni, még jó barátaid is vannak, akik biztatnak és segítenek kitartani, de időnként mégis elcsüggedsz. Egyszerűen csak nem érzed azt a fajta reménységet, amelyet a könyvemben igyekszem bemutatni. Persze, vannak jobb és rosszabb napjaid, de alapvetően nem tartod magad reményteli embernek.

Hidd el, nem te vagy az egyetlen, aki így érez. Sok ember küzd, hogy reményre találjon, és még többen azért, hogy megtartsák. A remény azonban nem függhet a körülményeinktől: egyedül Krisztusra lehet alapozni. A remény nem jelenik meg, csak mert ábrándozunk róla. A reményt táplálni, fejleszteni kell, és Isten Igéjének tanulmányozása az üzemanyag, mellyel táplálni tudjuk. A remény itt van – nem kell tovább várnod! Befogadhatod még ma! Nem kell megvárnod, amíg érzed, csak döntsd el, hogy remény nélkül az élet szánalmas, így nem akarsz többé nélküle élni. Szóval miért is ne lennél reményteli

MOST! Számíts rá, hogy ma valami jó fog történni veled. Az egyik legfontosabb dolog, amit tehetsz, hogy reményteli életet élj, hogy Isten szemszögéből nézd a dolgokat. Amíg csak természetes, testi nézőpontból látod a saját életedet, addig gyakran fogod gyengének és tehetetlennek érezni magad, ellenben ha úgy kezded látni az életed, ahogy Isten, a remény átveszi a hatalmat.

Pontosan ez történt Ábrahámmal. Az I. Mózes 15. fejezetében, Ábrahám elég reménytelenül érezte magát. Isten megígérte, hogy sok nemzet atyja lesz (lásd: I. Mózes 12:2), és hogy Kánaán földjét az ő utódai öröklik (lásd: I. Mózes 12:5-7), de Ábrahám ebből semmit sem látott megvalósulni. Szerette Istent, és hinni akart, de nem volt gyermeke. Hogyan fogja Isten nagy nemzetté tenni az utódait, ha még egy gyereke sincs?

Az I. Mózes 15: 2–3-ban Ábrahám egy olyan őszinte imával fordult Istenhez, amilyet időnként mi is szoktunk imádkozni. Azt mondta: „Ó, Uram, Uram! Mit adhatsz nekem, hiszen gyermektelen vagyok,...” majd így folytatta: „Nem adtál nekem utódot.” Ábrahám frusztrált volt. A saját szemszögéből nézte a dolgokat, és ez nem nyújtott neki semmi reményt. Tudva azonban, hogy Ábrahám nem látja még a teljes képet, Isten valami csodálatos dolgot tett: az I. Mózes 15:5 így ír erről:

„Azután kivezette az Úr, és azt mondta: Tekints föl az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni! Azt mondta neki: Ennyi utódod lesz!”

Ábrahám önsajnálati rohama közben Isten pontosan tudta mire volt szüksége – meg kellett változtatnia a látásmódját. Reménytelenül imádkozott a puzzle egy darabjáért, csak egyetlen utódért – míg Isten számtalan utóddal tervezte megáldani. Tehát Isten kihívta Ábrahámot, megmutatta neki a csillagokat, mint új perspektívát. Abban a pillanatban, hogy Ábrahám Isten szemszögéből látott, a reménysége életre kelt. A Róma 4:18 azt mondja: „Aki reménység ellenére

Ahelyett, hogy csak a puzzle egy darabját néznénk, Isten meg akarja mutatni nekünk a teljes képet – az Ő képét – mert az Ő szemszögéből minden más.

reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondatott: Így lészen a te magod. ”

Ábrahám története annyira biztató. Számomra azt mondja, hogy még a legjobbak is elkeserednek néha. Természetes reakció megkérdőjelezni Isten tervét, ha egyáltalán nem látjuk kivitelezhetőnek. Nem szabad azonban megrekednünk ezekben a kételyekkel teli, negatív érzésekben. Isten új perspektívát kínál nekünk, hogy megtölthessen az Ő reménységével és hitével.

Ahelyett, hogy csak a puzzle egy darabját néznénk, Isten meg akarja mutatni nekünk a teljes képet – az *Ő* képét – mert az Ő szemszögéből minden más.

Vedd fel Isten szemüvegét!

Isten perspektíváját mostantól az Ő szemüvegének fogom hívni. Vegyük fel tehát Isten szemüvegét és nézzünk mindenre az Ő szemszögéből. Egészen másképp látja a dolgokat, mint mi, hiszen Ő látja mindennek az elejét és a végét is.

Hogy lát Isten téged? Jobban szeret, mint azt valaha emberi elmével felfoghatod, és csodálatos terve van az életedre. Sosem vagy egyedül, mert Ő mindig veled van. Isten megbocsátása nagyobb, mint bármilyen bűn, amit elkövettél, és az Ő kegyelme mindennap megújul. Isten neked, mint hívőnek erőt adott, így nem kell többé vesztes életet élned. Új ember lettél Krisztusban, új életet kaptál, szóval magad mögött hagyhatod a múltat, és pozitív várakozással tekinthetsz a jövőbe. Amikor tudod, hogy ki vagy Krisztusban, és hogy Isten hogyan lát téged az Ő Fiának áldozata miatt, az teljesen megváltoztatja az életedet.

Isten a teremtésére nézett és azt mondta, hogy jó (lásd: I. Mózes 1:31). Te ennek a teremtésnek a része vagy, tehát szintén jó. Gyakran nehéz ezt elhinnünk. Persze nem a testünkről beszélek. Pál Apostol azt mondta, hogy „nem lakik én bennem, azaz a testemben jó.” (Róma 7:18). A testünk nem tökéletes, mindannyian hibázunk. Amikor Isten azt mondja, hogy jók vagyunk, a megújult szellemi énünkre céloz.

„Mert az Ő (saját) alkotása vagyunk, teremtetvén Általa a Krisztus Jézusban (újjászületve) jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített (eltervezett) az Isten, hogy azokban járjunk (azt a jó életet éljük, amit Ő előre eltervezett és elkészített számunkra).”

Efézus 2:10

Nagyon fontos, hogy megértsük az új teremtés tulajdonságait, és elkezdjünk azonosulni vele. Sokan azért viselkednek rosszul, mert azt hiszik magukról, hogy rosszak. Bent ragadnak egy bűnös életformában, mert nem hiszik, hogy Krisztus megszabadította őket ettől. Arra fókuszálnak, amilyenek mindig is voltak, és nem értik az újjászületésükben rejlő igazi erőt – hogy ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, újjá lett minden (lásd: 2Korinthus 5:17).

Bármilyen nehéz is ezt felfogni, és főleg elhinni, Isten igaznak lát minket Krisztuson keresztül.

„Mert azt, aki bűnt nem ismert, (gyakorlatilag)bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága (legyünk megáldva vele, tekintsenek úgy, mint akik benne vannak Isten igazságában és annak példái) legyünk ő benne (amilyennek lennünk kell, jóváhagyva és elfogadva és igaz kapcsolatban Vele, az Ő jósága által).”

2Korinthus 5:21

Számomra, aki élete nagy részében rossznak érezte magát, ez a Krisztuson keresztüli megigazulás alaptanítása hihetetlenül felszabadító volt. Nagyon szeretek erről tanítani, és segíteni embereknek, hogy ne ostorozzák magukat, csak mert nem tökéletesek minden pillanatban. A pozíciónk Isten szemében nem a mi tetteinken, hanem Jézus tettén alapul.

Ahogy megismerjük és elmélyedünk az Ő szeretetében, elfogadásában, kegyelmében, hamar észre fogjuk venni, hogy a remény állandó társunkká szegődött. Egész őszintén, nem is emlékszem mikor éreztem magam utoljára reménytelennek. Megtanulhatunk bízni Istenben, és

bizonyosak lehetünk afelől, hogy fejlődésünk és növekedésünk folyamata alatt Isten mindig igaznak tart bennünket, és látja a mi szeretetünket és odaszánásunkat is az Ő irányában.

Nagy különbség van aközött, aki vagy, és amit teszel, ezért arra biztatok mindenkit, hogy e kettőt ne mossa össze. Isten gyermeke vagy, újjászülettél és betöltekeztél az Ő Szellemével. Ahelyett, hogy a testedre összpontosítanál, nézz magadra Isten szemszögéből, és összpontosíts a szellemedre. Nézd magad az Ő Igéjének tükrében, és aztán ünnepeld meg új Krisztustól született önmagadat.

Arra biztatlak, hogy a megpróbáltatásaidra is Isten szemszögéből tekints. Láss, úgy ahogy Isten lát. Ő látja és tudja, hogy ezek mulandó dolgok. Nincs probléma, ami örökké tartana, úgyhogy ne add fel a reményt, mert az áttörés közelebb lehet, mint gondolnád. Amikor Isten szemüvegén át látod a világot, azt kell mondanod: „Ez sem tart örökké, és én túl fogom élni."

> *„Amikor szorongatott helyzetbe kerülsz, és úgy tűnik, az egész világ ellened van, és már úgy érzed, egy pillanatig sem bírod tovább, akkor ne add fel, mert ott és akkor fordul majd a kocka."*
>
> *—Harriet Beecher Stowe*

Isten arra vágyik, hogy a végsőkig elmenjünk vele. Az, hogy továbbmegyünk-e vagy feladjuk, a mi döntésünk. Isten nekünk adta az ígéreteit, de rajtunk múlik, hogy stabilan megállunk-e rajtuk, és kitartunk-e az élet viharaiban. Isten segítségével persze. Ő kegyelmet, erőt, bátorítást ad, de alapvetően rajtunk múlik, hogy nyomulunk előre, vagy feladjuk a harcot. A megpróbáltatások egyik nagy előnye, hogy Isten a megerősítésünkre használja őket.

> *„Ne félj (nincs mitől félni), mert én veled vagyok; ne csüggedj, mert én vagyok Istened; megerősítelek, sőt megsegítlek, és igazságom jobbjával támogatlak."*
>
> *Ézsaiás 41:10*

Ez az Igeszakasz nagyon jól jön olyankor, amikor nehézségeken megyünk keresztül. Isten valami jót fog kihozni minden problémából. Ő sok mindent tesz értünk, többek között megerősít minket. Egyre keményebben, edzettebben álljuk majd a sarat. Más szavakkal: olyan dolgok, amelyek korábban felmérgesítettek, megijesztettek, vagy nyugtalanná tettek, meg se kottyannak majd.

Amikor valaki konditerembe jár, és súlyokkal edz, izmokat szerez, de idővel el fog jutni addig a pontig, amikor az izomnöveléshez nagyobb súlyokra lesz szüksége. Amikor Istentől valamiféle előléptetést várunk az életünkben, akkor számíthatunk rá, hogy először minket kell felkészítenie. Mondhatjuk úgy is, hogy szellemi értelemben nehezebb súlyokkal kell edzenünk.

Imádkozhatunk például azért, hogy jobban szeressük az embereket, de jó eséllyel ezért nagyobb számban fogunk kevésbé szerethető emberekkel találkozni. Emlékszem, amikor egy nap azért imádkoztam, hogy a nehéz természetű, ellenszenves embereket is képes legyek szeretni. Pár héttel később imában panaszkodtam Istennek, hogy mennyi fárasztó emberrel találkoztam az utóbbi időben. Erre Ő emlékeztetett, hogy ha csak barátok vesznek körül, akikkel könnyen kijövök, és akik sosem mennek az agyamra, abból nem tanulom meg a nehezen szerethető embereket szeretni.

Amikor azért imádkozunk, hogy Isten jobban használjon, ne feledjük, hogy amikor nagyobb lehetőségek nyíltak meg Pál előtt, az több ellenséget is jelentett számára (lásd: 1 Korinthus 16:9). A sátán minden jónak az elrontója. Gyűlöl minden fejlődést, növekedést, de ha kitartunk, Isten megszabadít, és segít, hogy a nehézségen keresztül növekedjünk szellemileg.

Ez nem jelenti azt, hogy Isten hozza létre a problémáinkat, de az biztos, hogy mindenféle módon a javunkra fordítja őket. Amikor egy fájdalmas helyzet közepén vagy, gondolj a sok jóra, ami később kijöhet belőle, s ne arra, milyen nehézségben vagy éppen. Amikor úgy érzed, hogy már semmi okod remélni, remélj tovább hitben, ahogy Ábrahám is tette.

Isten szemszögéből mindig történnek jó dolgok, még akkor is, amikor épp áttörésre vagy szabadulásra várunk. Növekszel szellemileg,

fejleszted a türelmed, kiállod a próbát, és amikor végül túljutsz rajta, megtapasztalod majd az előléptetést. Dicsőíted Istent azáltal, hogy ugyanúgy szereted akkor is, amikor a körülményeid megváltoznak.

A megpróbáltatások nagyon értékesek. Bár fájnak, de nagyon hasznosak. Mindannyian keresztülmegyünk rajtuk, de nem mind sikerrel. Ahogy mondani szoktam, némelyeknek bizonyságul szolgál, míg másoknak jajgatásul.

Tegyük szokássá a reményt!

A legfontosabb, hogy a reményt napi szokásunkká tegyük.

Isten szemléletének elsajátításához új szokásokat kell kialakítanunk az életünkben. A ”szokás” szó hallatán talán a rossz szokásokra gondolsz (hiszen manapság inkább azok állnak az érdeklődés középpontjában), de jó szokásokat is ki lehet alakítani. A legfontosabb, hogy a reményt napi szokásunkká tegyük. Olyan szokássá, amit szép fokozatosan fejlesztünk, és idővel természetessé válik.

A pozitív elvárások, amikor Istenre vágyunk és számítunk, nem jönnek csak úgy maguktól. Szándékosan ki kell fejlesztened, és gyakorolnod kell a reményteli hozzáállást, míg második természeteddé, szokásoddá nem válik. Talán kis idézeteket kellene kitűznöd a reménykedő szívről, szerteszét a lakásban, emlékeztetőül. Hiszem, hogy mindenféle eszközt meg kell ragadnunk, amelyek segíthetnek új szokásokat kialakítani. A jó szokások kiszorítják a rosszakat, tehát ha a remény mindennapi szokásunkká válik, nem marad majd hely az elménkben a reménytelenségnek, a csüggedésnek és a depressziónak.

A Habakkuk 2:2 azt mondja:

> *„És felele nékem az Úr, és mondá: Írd fel e látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen.”*

Írd le a jövőképedet. Nem kell, hogy hosszú és részletekbe menő legyen. Készíthetsz pici kártyákat, melyeket gyorsan és könnyen el tudsz olvasni, akkor is, amikor elsietsz mellettük. Gondolj bele, milyen reményteli lennél ha:

- lenne egy kis emlékeztető cédula a fürdőszoba tükrön, mely így szól: „A remény fontos. Ne feledd, Isten valami nagy dolgot fog ma tenni az életedben."
- a folyosón sétálva a következőket olvashatnád: „A remény a jó dolgok boldogságos várása. Légy boldog, Isten jó dolgokat tartogat számodra."
- amikor a konyhába térve, reggeli készítés közben a következőket olvashatnád a sütő fölött: „Örülj, és lelkesedj. Isten valami szuper dolgot főzött ki neked mára."
- amikor munkába menet az autóban a következő felirat várna: „Fel a fejjel, Isten ma is veled van, és Ő örömét leli abban, ha jót tehet veled."

Nem tudom te hogy vagy ezzel, de én egyre reménytelibbnek érzem magam. Ha reményteli életre vágysz, tegyél meg érte minden tőled telhetőt. Számos dolog történhet a nap folyamán, amely megpróbálja ellopni a reményed. Döntsd el, hogy a remény-emlékeztetők felülmúlják majd a remény-tolvajokat. Tedd ki őket mindenhová. Ez különösen fontos, ha ínséges időkben hajlamos vagy pesszimizmusba vagy depresszióba süllyedni.

A magasból jobb a kilátás

Be kell vallanom, nem vagyok egy hegymászó típus. Lehet, hogy ez rád nem igaz, de a hegymászás, túrázás tényleg nem az én műfajom. Sokkal szívesebben töltöm az időt a gyerekeimmel és az unokáimmal, minthogy erdőket és hegyi utakat járjak be. Hegymászóktól hallottam azonban, hogy amikor eltévednek, magasabbra másznak, hogy kiderítsék, pontosan hol vannak. Minél magasabban vannak, annál nagyobb távlatok kerülnek eléjük. Legyen az fára mászás, feljebb

kapaszkodás egy dombra, vagy egy kiálló sziklára, a hegymászók magasabbra másznak. Megtanulták, hogy a magasból sokkal messzebbre ellátnak, és jobban tudnak tájékozódni.

Hiszem, hogy ugyanez ránk is igaz. Időnként nem láthatjuk, merre tartunk, mert a szemünk akadályokba ütközik. Összezavarnak a körülményeink, és nem tudjuk hová forduljunk, mert a látásmódunk nem megfelelő. A remény útját beárnyékolja múltbeli botlásaink füstfelhője, alacsony elvárásaink köde, és a kétségbeesés szakadéka.

Isten perspektívájához azonban magasabbra kell másznunk. Magunk mögött kell hagynunk a hálátlanságot, és messze magunk alatt a kétségeket, meg a csüggedést. Ha a magasabb elvárásokat és a nagyobb reménységet választod, hiszem, hogy sikerül majd egy új, isteni látásmódot kialakítanod. Ezt követően pedig, messzebbre fogsz ellátni, mint valaha.

Fel a fejjel!

Attól függően, hogyan tekintesz önmagadra és életed eseményeire, te magad határozod meg az életed minőségét. Ha hagyod, hogy a hibáid és a kudarcaid határozzák meg ki vagy, nem leszel képes Istenben bízni a jövődet illetően. Ha állandóan csak a problémáidról beszélsz, egyre megoldhatatlanabbnak fognak tűnni, és nem leszel képes megtartani a reményt.

Hála Istennek, létezik azonban egy másik perspektíva. Ahogy Isten lát téged és az életedet... és ez az egyetlen, ami számít. Amikor Isten rád néz, telve van szeretettel irántad, és nagyszerű tervet dolgozott ki számodra. A Jeremiás 29:11 azt mondja: „Mert csak én tudom, mi a tervem veletek: – így szól az Úr – békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” Szóval hajrá, fel a fejjel! Isten megáldott a múltban, és megígéri, hogy a jövőben is meg fog áldani. Bármikor, amikor nem tudjuk mi fog történni, csak menjünk ki éjszaka, és nézzünk fel a csillagokra. Ahogy Isten megtartotta az ígéreteit Ábrahámnak, ugyanúgy meg fogja tartani neked is.

16. FEJEZET

A döntés a te kezedben van

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéstekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”
Filippi 4:6–7

„A remény az az erő, mely kétségbeesett helyzetben is képes felvidítani.”

— G. K. Chesterton

Lehetetlen, egyszerre reménytelinek lenni és aggódni.

Csodálatos tudni, hogy a remény itt van, és mindig elérhető a számunkra. Annak érdekében, hogy ezt valóságként élhessük meg, le kell győznünk a remény egyik ellenségét: az aggodalmat.

Az aggodalom a remény keserű ellenfele. Lehetetlen, egyszerre reménytelinek lenni és aggódni. A kettő ellentétes, tehát döntened kell közöttük. A remény lehetőségeket lát; az aggodalom pedig balsejtelmeket. Az aggodalom és a félelem kéz a kézben járnak, és elhitetik velünk, hogy ha ki tudnánk sakkozni a megoldást a helyzetünkre, az talán véget vetne a nehézségeknek. Annak ellenére, hogy a Biblia nagyon sokszor figyelmeztet rá, hogy az aggodalom rossz tanácsadó, és ne aggódjunk, mégis ez az egyik leggyakoribb és legnagyobb kísértésünk. Időbe telik átváltanunk a saját magunkba vetett bizalomból arra, hogy mindenben Istenre támaszkodjunk. Nemrég olvastam egy történetet, amely tökéletesen illusztrálja az aggodalom legyőzésének, és a reményteli életnek a titkát...

Egy lelkipásztor repülőgépen utazott. A közeledő problémák első jeleként, villogni kezdett a biztonsági övek becsatolását sürgető jelzés, majd egy nyugodt hang így szólt a hangosbemondóba: „Sajnos szüneteltetnünk kell a felszolgálást, mert hamarosan egy kis turbulencia várható. Kérem, szíveskedjenek helyet foglalni és becsatolni a biztonsági öveiket."

Ahogy a pásztor körülnézett a repülőn, egyértelműen látszott, hogy az utasok többsége szorong. Később a légiutas-kísérő is elnézést kért, hogy nem tudják felszolgálni az ételt, mert még mindig turbulenciának néznek elébe.

Ezt követően elérték a vihart. A nagy égzengés még a turbinák hangján is túltett, óriási villámok törték meg az éjszaka sötétjét, és a nagy repülőt úgy dobálta a szél, mint egy kis palackot az óceánban. Az egyik pillanatban egy magas légörvény felrepítette, majd hirtelen zuhanni kezdett.

A pásztor bevallotta, hogy osztozott a körülötte lévő utasok nyugtalanságában és félelmében. Azt mondta: „Ahogy körülnéztem, láttam, hogy szinte mindenki fél. Néhányan imádkoztak. A jövő bizonytalannak tűnt, és sokan kételkedtek, hogy túlélik a vihart. Aztán hirtelen megláttam egy kislányt. Maga alá gyűrt lábakkal olvasott, csend és nyugalom vette körül. Időnként becsukta a szemét, majd olvasott tovább, aztán kinyújtotta a lábát, de valahogy úgy tűnt, hogy a félelem és az aggodalom nem bírta hatalmába keríteni. Miközben a vihar rémisztő intenzitással dobálta a repülőgépet, és a felnőttek többsége halálosan rettegett, ez a csodálatos gyermek összeszedetten és nyugodtan ült a helyén."

A lelkész alig hitt a szemének. Gondolom nem meglepő tehát, hogy miután sikeresen földet értek, és az utasok igyekeztek elhagyni a repülőgépet, a pásztor odament a kislányhoz, hogy beszélhessen vele. Szóba hozta a bor-

> zasztó vihart és a hánykolódó repülőt, és megkérdezte a kislányt, hogy miért nem félt. A gyermek így válaszolt: „Az apukám a pilóta, és tudom, hogy ő hazavisz engem.”

Milyen nagyszerűen illusztrálja ez a kis történet, hogyan találhatunk békét akár egy vihar közepén is. A kicsi lány nem félt, mert bízott abban, hogy az apukája tudja, mit csinál. Mindenki más a viharra fókuszált, pánikolt, aggódott, hogy nem fogják túlélni. A kislányban azonban ez fel sem merült. Az ő szemében az apukája mindvégig a kezében tartotta a helyzetet, szóval nem volt oka aggodalomra.

Ahelyett, hogy a nehézségek közepette mindig a legrosszabbra számítanál, csak dőlj hátra hitben, és pihenj.

Ha le akarod győzni az aggodalmat, arra biztatlak, sajátítsd el ugyanezt a hozzáállást. Ahelyett, hogy a nehézségek közepette mindig a legrosszabbra számítanál, csak dőlj hátra hitben, és pihenj. Lehetséges, hogy egy kis turbulencián mész épp keresztül, és a körülötted lévők félnek, de te tudsz valamit, amivel ők esetleg nincsenek tisztában... a Mennyei Atyád a pilóta. Ő soha nem hagy cserben, és semmi sem kerülheti el a figyelmét.

Nyugalom a viharban

A Róma 8:24–25 azt mondja:

> *„Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, ha láttatik,* ***nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli is azt? Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, békességes tűréssel várjuk****.” (kiemelés a szerzőtől)*

Mit jelent a nyugalom? Azt jelenti, hogy kordában tartjuk az érzelmeinket, és nem veszítjük el a fejünket. Amikor valaki kiborul, azt

szoktuk mondani, hogy szedje össze magát. A Biblia azt tanítja, hogy a remény segít türelmesen és összeszedetten várni Istenre. Más szavakkal, amikor Istenre várunk, nyugodtak maradunk. Nem esünk pánikba, nem kezdünk el őrjöngeni félelmünkben, és még ha meg is kísértetünk ilyesmivel, legyőzzük a kísértést, tudva, hogy Isten szeret minket, és soha nem hagy el. Ne csak „próbálkozz" nem felhúzni magadat, hanem nézz farkasszemet az aggodalmas gondolatokkal, emlékeztesd magad, hogy Isten miként szabadított meg a múltban, és tudd, hogy újra megteszi majd! Talán lesújtott az élet, de kiütni soha nem fog!

A remény békés nyugalmat és összeszedettséget eredményez. A remény azt mondja: „A szemeimmel még nem látom a megoldást a helyzetemre, de hit által tudom, hogy Isten rajta van az ügyemen." Ne feledd, hogy az aggodalom totál időpocsékolás. Mentálisan és érzelmileg kikészít, és semmi hasznunk belőle. Az aggodalom rajtunk kívül semmin sem változtat. Amikor őrülten kutatunk a fejünkben olyan válaszok után, amelyeket csak Isten tudhat, összezavarodunk. Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene. Ő reménnyel teli életet szánt neked, hogy amikor látszólag minden a feje tetején áll körülötted, stabilan megállhass a hitedben, és tudd, hogy ebből is valami jó fog kisülni. Hidd el, elmélkedj ezen, beszélj róla, és biztass másokat is a problémáik közepette.

Képzelj el egy szülőpárost, ahogy a fiuk focimeccsén ülnek. Az egyik szülő krónikus aggódó, a másik nem. Az egyik szülő a legrosszabbra számít, a másik a legjobbat reméli.

Na most a fiú második osztályos, és rohangál körbe-körbe, rúgja a labdát, nagyszerűen érzi magát. Hirtelen, ahogy megfordul, beleütközik egy másik játékosba, elesik, és lehorzsolja a térdét. Persze ez némi sírással jár a részéről.

A többi gyerek türelmesen vár a horzsolás kezelésére. Mindkét szülő feszülten figyel, hogy jól van-e a fiuk, de különböző életfelfogásuk nagyon eltérő reakciókra készteti őket.

A türelmes, összeszedett szülő figyelmesen követi az eseményeket, ahogy az edző a fiúhoz közelít, hogy megnézze a sérülését. Természe-

tesen szülőként van benne némi nyugtalanság, de amint látható, hogy a fiú jól van, lelkesen integet neki, és a játék folytatására biztatja. Az optimista szülő ugyanúgy tisztában van a helyzettel, de nem hajlandó pánikba esni, csak mert van esélye, hogy megsérült a fia. Inkább derűsen és egészséges lelkülettel várja a jót, ahelyett hogy nyomorultul és egészségtelen módon rettegne a rossztól.

Az aggódó szülő reakciója merőben eltér az előzőtől. Ez a szülő azonnal a pályára rohan, és mindenki más előtt a fiához ér, hogy megnézhesse jól van-e. Hisztérikusan vizsgálgatja a fiú térdét, miközben már egy lehetséges kórházi kezelés költségei járnak a fejében. Ne feledjük, hogy csak egy kis horzsolásról beszélünk, de egy aggódó személynek nincs sok önuralma. Óriási jelenetet csinál, karjaiban az autóhoz cipeli a fiút, miközben gipszek és mankók lebegnek lelki szemei előtt.

Talán voltál már tanúja hasonló jelenetnek a körülötted élők vagy akár a saját életedben. Az emberek többsége, akik minden egyes probléma felbukkanásakor totál szétesnek, azt mondják: „Nem tehetek róla, én már csak ilyen aggodalmaskodó típus vagyok.” Kritikán aluli viselkedésük igazolására megváltoztathatatlan személyiségjegyként kezelik az aggodalmat. Az aggodalom azonban az ellenség egyik eszköze arra, hogy ellopja az örömödet, és mások örömét is körülötted. Ez nem egy kis apróság, hanem egy nagyon rossz szokás, mely a félelmen és az Istenbe vetett bizalom hiányán alapul.

Nem kell, hogy idegroncsként, mindig a legrosszabbtól tartva éld az életed. Nem kell, hogy minden egyes kis térdhorzsolásnál bepánikolj, és elveszítsd az érzelmeid feletti uralmadat. Abban a reményteli tudatban élheted az életed, hogy végül minden rendben alakul majd, sőt nem csak rendben, hanem nagyszerűen. Isten kezében vagyunk, és az Ő életünkre vonatkozó tervébe vetett bizalmunk reményt, békességet és lelki nyugalmat eredményez. Ezek egyike sem jelenti azt, hogy nem is kell a kellemetlen helyzetekkel foglalkoznunk, vagy hogy az életünkben ezentúl minden úgy történik majd, ahogy szeretnénk. Választhatunk azonban, hogy a jót reméljük, vagy a legrosszabbra számítsunk. Ez csak rajtunk múlik!

A remény nyugtató hatása

Az emberek általában, a keresztényeket is beleértve, a stabilitás hiányával küszködnek. A stabilitás hiányát az aggodalmaskodás és félelem okozza. Az aggodalom pedig mindannyiunkat egy érzelmi hullámvasútra küld, az elménkben pedig ilyenkor kiszámíthatatlan, vad gondolatok cikáznak. Aggodalomra hajlamos családtagjaidnál, barátaidnál sosem tudhatod, mivel találod szembe magad. Az érzelmeiket a napi aktualitások vezérlik, ami teljesen kiszámíthatatlanná és megbízhatatlanná teszi őket. Persze nem akarnak ilyenek lenni, de az aggodalom ezt teszi velük. Nyugalomra vágynak, de hibásan azt gondolják, hogy ez csak akkor lehetséges, ha stimmelnek hozzá a körülmények.

Sok évet töltöttem az érzelmek hullámvasútján, folyamatosan imádkoztam, hogy Isten végre oldja meg a problémáimat, és békém lehessen. Mostanra már tudom, hogy az Isten akarata a számunkra, hogy ugyanolyan békések legyünk a vihar közepette, mint Jézus. Miért nem veszi egyszerűen el a problémáinkat? Hiszen ha akarná, megtehetné. A válasz erre az, hogy a világban vagyunk, ahol nyomorúságunk lesz (lásd: János 16:33). Ahhoz, hogy ne legyenek többé nehézségeink, távoznunk kellene ebből a világból, de még itt vagyunk. Ez nem mindig könnyű, de Isten felfegyverzett minket mindennel, amire csak szükségünk lehet, hogy békénk lehessen, és élvezhessük az életünket, bármi is történjen.

Légy realista!

E könyv minden fejezetében arra biztatok mindenkit, hogy gondolkozzanak pozitívan, de ez nem jelent irreális elvárásokat. Ezt arra értem, hogy irreális az emberektől tökéletességet várni, vagy hogy az életedben minden pontosan az elképzeléseid szerint alakuljon. Az optimista hozzáállás átsegít a viharokon, hogy célba érhess. Keresztülmegyünk dolgokon, de hála Istennek egyszer túl leszünk rajtuk. A problémás időszakokon átmenni általában elég kellemetlen, de sokkal jobb, mint ott ragadni.

Nem úgy kelek fel, hogy várom a problémákat, de tisztában vagyok vele, hogy jöhetnek. Ha így lesz, megfogadtam, hogy teli leszek reménnyel és pozitív elvárásokkal, hogy előbb vagy utóbb minden a javamra fog fordulni. Több mint győztesnek lenni számomra azt jelenti, hogy már a problémák felmerülése előtt biztosak vagyunk a győzelmünkben. A „győztes" az új identitásunk. Nem kell, hogy sajnáljuk magunkat, hiszen a miénk a győzelem!

Ha ezekben biztosak vagyunk, ez segít nyugodtnak és békésnek maradnunk. Az Korinthus 15:58-ban, Pál apostol azt mondja: „...erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban." Milyen pontos leírása ez Jézus követésének. Pontosan így él az, aki Istent teszi életének alapjává. „Erős", „buzgó" és „mozdíthatatlan". Ezek a tulajdonságok akkor fejlődnek ki bennünk, ha félretesszük az aggodalmat, és állhatatosan a remény mellett döntünk a mindennapokban.

A remény erőt és stabilitást hoz az életedbe. Amikor bízol Isten gondoskodásában, és abban a tudatban élsz, hogy valami módon biztos segíteni fog, az élet viharai nem fognak olyan könnyen dobálózni veled; biztonságban le leszel horgonyozva, mert a bizalmad az Úrban van.

Melyik vagy te, dögkeselyű, vagy kolibri?

A *Reader's Digest* egyik cikkében ezt olvashatjuk:

> A dögkeselyűk és a kolibrik egyaránt átrepülnek lakatlan puszták felett. A dögkeselyűk csak rothadó húst látnak, mivel azt keresik. Abból tartják fenn magukat. A kolibrik tudomást se vesznek a rothadó tetemekről, inkább csodálatos, színes virágokat keresnek. A dögkeselyűk a múltból élnek, a múlt halott dolgaival töltik meg a hasukat. Ezzel szemben a kolibrik jelenben élő dolgokkal táplálkoznak. Új életet keresnek. Frissességgel és élettel töltekeznek be. Mindkét madár megtalálja azt, amit keres, ahogy mi is.

A különbség a dögkeselyű és a kolibri között nagyon emlékeztet az aggodalom és a remény közti különbségre. A dögkeselyűhöz hasonlóan az aggodalmat is élettelen dolgok táplálják: negatív hozzáállás, pesszimizmus, félelem és stressz. Nem jó, ha halott dolgokból próbáljuk fenntartani magunkat. A remény azonban teljesen más. Gyönyörű, mint a kolibri. Új életet keres, friss és tiszta dolgokkal táplálkozik.

Isten gyermekeként jogod van élvezni az életet, de ehhez el kell döntened, hogy pozitívan gondolkozol, a frisset és az újat kell keresned. Optimistának lenni annyit tesz, hogy aktívan a jó dolgok felé fordítod a figyelmed. Állandóan hiszel, és keresed a jó dolgokat, melyeket Isten tartogat számodra, ahelyett hogy a következő katasztrófára várnál.

> *A különbség a dögkeselyű és a kolibri között nagyon emlékeztet a remény és az aggodalom közti különbségre.*

Nem elég megszabadulni a negatív gondolkodástól, az csak a kezdet. Itt a lehetőség, hogy megszabadulj a negatív gondolatoktól... és magadévá tegyél egy pozitív életszemléletet!

Emlékszem, amikor Isten figyelmeztetni próbált a pesszimizmus hatásaival kapcsolatban, ösztönzött, hogy változtassak a gondolkodásomon, és ne beszéljek többé negatívan. Pár hónap leforgása alatt elég sokat fejlődtem, de mégsem tapasztaltam pozitív változást a körülményeimben. Ahogy ezen gondolkoztam, Isten megmutatta, hogy bár sokat fejlődtem a negatív gondolkodás elhagyása terén, nem helyettesítettem azt pozitív gondolkodással. Isten nem csak azt akarja, hogy megszabaduljunk a rossz szokásainktól, hanem azt is, hogy jó szokásokkal helyettesítsük őket. Pál azt tanította, hogy a tolvaj többé ne lopjon, hanem tegyen jót, és segítsen a szükségben lévőknek. Továbbá azt is mondta, hogy minden mérgesség, fölgerjedés, harag, lárma és káromkodás kivettessék közülünk és legyünk kedvesek egymással, és a mások javát keressük (lásd: Efézus 4:28, 31–32).

Isten a világi alapelveket isteni alapelvekre szeretné cserélni. Ez világosan látható a Bibliában. Fogja a bűneiket, és helyettük nekünk adja az Ő igazságát. Elveszi a békétlenségünket, és nekünk adja az Ő békességét. Elveszi a szomorúságunkat, és nekünk adja az Ő örömét. Minden rossz dolgot eltávolít, és jót hoz a helyébe.

Ez valahogy így nézhet ki az életedben ...

- Talán rosszul bántál valakivel, de megbántad, és abbahagytad. Ez egy jó kezdeti lépés. A következő lépés az, hogy mostantól kedves leszel vele, amikor csak lehetőséged adódik rá.
- Talán nem pletykálsz már rossz dolgokat az emberek háta mögött, de következő lépésként pozitív dolgokat kell keresned velük kapcsolatban, hogy azokról beszélj.
- Talán már felhagytál az állandó morgással és panaszkodással a nehéz időkben. Következő lépésként légy hálás minden egyes jó dologért, ami naponta történik veled.
- Talán már nem kezded a reggeleket úgy, hogy elképzeled, aznap mennyi szörnyűség fog történni veled, de ennél is tovább kell menned. Következő lépésként számíts minden reggel arra, hogy csodálatos napod lesz Istennel.

Ahogy az előző fejezetben is említettem, a Biblia azt mondja, hogy Isten végignézett a teremtésén, és azt mondta, hogy az jó. (lásd: I. Mózes 1:31). Nagyon tetszik, hogy Isten időt szánt arra, hogy felismerje és értékelje a jót. Hiszem, hogy nekünk is így kell tennünk. Legyünk kolibrik, és ne dögkeselyűk. Tegyük félre a negatív dolgokat, és keressük mindig, mindenben a jót. Nem tudom, te hogy vagy vele, de én biztosan szívesebben lennék kolibri, mint dögkeselyű.

Fel a fejjel!

Ha szoktál aggódni és szorongani, ez lehet az áttörés pillanata számodra. Hozz döntést most, hogy az életedet Istenben reménykedve, lelkesen és optimistán éled. Az aggodalom nincs a DNS-ünkbe írva, egy betolakodó ellenség, melyet az Úr segítségével legyőzhetünk.

Amikor nehéz helyzetbe kerülsz, nem kell pánikolnod vagy szétesned; tele lehetsz békességgel és lelki nyugalommal. Az Úr a te Kősziklád, és Ő lehorgonyoz téged, hogy az élet viharai ne dobálhassanak kedvük szerint. Szóval, hajrá és fel a fejjel! Légy te is kolibri és ne dögkeselyű. Keresd a rossz helyett a jót minden helyzetben. Ha viharba kerülsz, és a nagy turbulencia megijeszt, ne aggódj... a te Mennyei Atyád a pilóta!

17. FEJEZET

Engedd túláradni a reményt!

„A reménység Istene pedig töltsön be titeket a hitben teljes örömmel és békességgel, hogy bővölködjetek (pezsegjetek túl) a reménységben a Szentlélek ereje által.”

Róma 15:13

„Az öröm mélyebbre hatol, mint a kétségbeesés”

— Corrie ten Boom

Korlátlan ételfogyasztás

Sokat agyaltam, mivel kezdjem el az utolsó fejezetet, de mindig visszatértem e két szóhoz: Korlátlan Ételfogyasztás. Több mint 100 könyvet írtam az évek során, de őszintén mondhatom, hogy soha, még egyetlen fejezetet sem kezdtem így.

A „Korlátlan Ételfogyasztás” olyasmi, amivel nem találkozunk túl gyakran, de amikor igen, akkor maximálisan kiaknázzuk. Nemrég egy ismerősöm mesélte, hogy a családjával minden Hálaadáskor ellátogatnak egy svédasztalos étterembe. Ahelyett, hogy főzéssel és mosogatással töltenék az időt, minden Hálaadáskor odamennek, és élvezik a korlátlan lakomát. Miután számtalanszor megjárták a húsos és köretes standot, ahol újra meg újra szedtek maguknak pulykát, krumplit, zöldbabot és áfonyaszószt, megengedik a gyerekeknek, hogy e különleges nap alkalmából, annyi desszertet egyenek, amennyit csak akarnak. Az ismerősöm így fogalmazott: „Joyce, igaz, hogy csak egy évben egyszer

eszünk ilyen helyen, de akkor mindenképp jól járunk." Azért kezdem ezzel a fejezetet, mert azt hiszem, hogy a remény az egyik fogás Isten svédasztalos menüjén. Ez persze nem az egyetlen ajánlata, de az egyik legfontosabb. Kegyelem, remény, szeretet, megbocsátás, elfogadás, erő, biztonság – ez csak néhány példa Isten ajánlataiból, melyek határa a csillagos ég. Soha nem folyamodhatsz túl sokszor kegyelemért. Soha nem merítheted ki az Atya szeretet készletét. Lehetetlen túl sok reményt kérni. Bármiben vársz segítséget Istentől ma – legyen az a családoddal, a lelki vagy fizikai egészségeddel, a kapcsolataiddal, a karriereddel, az anyagi helyzeteddel, vagy a jövőddel kapcsolatos – távolítsd el a korlátokat. Menj vissza a svédasztalhoz, és töltekezz fel reménnyel, ahányszor csak szükséges. Az embereknek valami ilyesmi kellene, hogy eszébe jusson rólad: „Ez a személy aztán igazán tele van reménységgel. Mindegy mi történik, és milyen rosszul néznek ki a dolgok, sosem adja fel a hitét Istenben."

Lehetetlen túl sok reményt kérni.

Tekints úgy a lelkedre, mint egy pohárra, és ne engedd, hogy csak a negyedéig legyen reménységgel. Ne elégedj meg még azzal sem, hogy csak félig legyen. Ha teli helyett, csak háromnegyedig van, az sem elég. Sőt, még a telinél is van, jobb, ha túlárad a remény, és szerteszét fröcsköl rólad mindenfelé az emberekre. Döntsd el, hogy ezentúl túlcsorduló lesz az Istenbe vetett reménységed, és hidd el, hogy Ő mindeneket megcselekedhetik, feljebb hognem mint kérjük vagy elgondoljuk (lásd: Efézus 3:20).

A több mint elég Istene

Az egyik dolog, amit tudunk Jézusról az az, hogy szereti felülmúlni az elvárásainkat. Nem kételkedhetünk az erejében, hiszen nem csak a szükségeinket látja el, hanem még sokkal többet. Az alábbi Igevers jól summázza ezt az alapelvet.

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét (minden jóindulatát és földi áldását) kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezzetek, és bőségben éljetek minden jó cselekedetre.(legyen annyitok, hogy elég legyen ahhoz, hogy ne kelljen segély vagy támogatás és bőségesen be legyetek rendezkedve minden jó munkára és jótékony adományra)”
2Korinthus 9:8

Isten megígéri, hogy olyannyira betölti a szükségeidet, hogy nem csak neked lesz elég, hanem a melletted levőkre is túlárad majd. Ez elég jól hangzik, igaz? Én biztosan nem szeretném elmulasztani. És te?

A János Evangéliuma 6. fejezetében szerepel egy ismerős történet, amikor Jézus mintegy 5000 főt látott vendégül (plusz a nők és a gyerekek). A tanítványok pánikoltak, mert nyilvánvalóan nem volt elég élelmük, hogy megetessenek ennyi embert. Egy éhes tömeg, egy csomó tehetetlen, tanácstalan tanítvány – a helyzet nem tűnt rózsásnak. Bele tudod magad élni a reménytelen, tehetetlen érzésbe? Voltál már olyan helyzetben, hogy a probléma olyan óriásinak tűnt, hogy sosem hitted, hogy képes leszel megoldani?

- A házasságod bajban van, de fogalmad sincs, hogyan hozhatnád helyre,
- Magányosnak és elkeseredettnek érzed magad, de fogalmad sincs, hogyan változtathatnál rajta,
- Rossz helyzetbe kerültél a munkahelyeden, de fogalmad sincs, hogy oldhatnád meg a helyzetet.
- A bevételeid nem fedezik a számláidat, de nincs ötleted, hogy változtathatnál ezen.
- A gyerekeidnek rosszul megy az iskola, de nem tudod, hogy mit tehetnél ez ügyben.

A tanítványok hasonlóan érezhettek. Sokan hozzájuk fordultak, mégis reménytelennek érezték magukat. A problémák túl nagyok vol-

tak, az ő képességeik pedig... korlátozottak. Szóval csak egy dolgot tehettek: Jézushoz fordultak. Isten Igéje azt mondja Jézus fogta, amijük volt (öt vekni kenyér és két hal), imádkozott és elkezdte azokat megszaporítani.

A tanítványok először valószínűleg azt gondolták, hogy max. 2-3 embert lesznek képesek vendégül látni, de az étel csak termelődött és termelődött a Megváltó kezében. Először 10, 100, 500, majd 1000 ember lakott jól. A tanítványok és a többi ember csodálkozott, hiszen az ellátmány csak jött és jött. A történet különlegessége számomra abból adódik, hogy nem egyszerűen csak ettek az emberek, hanem jól is laktak... sőt 12 kosár étel még maradt is. Jézus több mint eleget teljesített.

KORLÁTLAN ÉTELFOGYASZTÁS!

Ha Jézus jól tudta lakatni az éhes tömeget, képzeld csak el mire képes az éhező lelkeddel. Bármilyen nagy nehézségen is mész keresztül ma, biztos lehetsz benne, hogy Isten erejéhez nem ér fel. Nem kell félned, vagy aggódnod – a remény itt van. Ugyanaz a Jézus, aki annyi ételről gondoskodott, hogy még 12 kosár maradt is – gondoskodik rólad is.

Ha Jézus jól tudta lakatni az éhes tömeget, képzeld csak el mire képes az éhező lelkeddel.

Ne tétovázz, csak higgy és kérd meg Istent, hogy tegyen lehetetlen és elképzelhetetlen dolgokat az életedben. Isten nagyon szereti a lehetetlen helyzeteket bámulatos lehetőségekké változtatni. Amikor a tenger népe menekülésének útjában áll, kettéválasztja azt. Amikor még a győzelem előtt alkonyodni kezd, megállítja a napot. Amikor egy nyugtalan tömeg megéhezik, bőségesen jóllakatja őket. Amikor Ő cselekszik, akkor győz is. Szóval ne azt kérd tőle, ami épphogy elég, kérj inkább túl sokat. Persze ne számító módon, önző motivációval, mert azzal semmire sem jutsz, hanem azért hogy áldás lehess, és segíthess másokon. Ha ezt teszed, akkor számít-

hatsz rá, hogy Isten cselekedni fog, mérhetetlen bőséggel, többet, mint ahogy kérted vagy elgondoltad (lásd: Efézus 3:20).

A Lukács evangéliuma 5 fejezetében olvashatjuk, hogy Jézus odament a tanítványokhoz, akik előtte egész éjjel halásztak, de nem fogtak semmit. Ekkor azt mondta nekik, hogy evezzenek be mélyebbre, és engedjék le újra a hálóikat. Miután ezt megtették, hihetetlen dolog történt:

> *„S amikor ezt megtették, olyan nagy tömeg halat kerítettek be, hogy szakadoztak a hálóik; ezért intettek társaiknak, akik a másik hajóban voltak, hogy jöjjenek és segítsenek nekik. Azok pedig odamentek, és annyira megtöltötték mind a két hajót, hogy majdnem elsüllyedtek."*
>
> *Lukács 5:6–7*

Mi a forrásod?

Gyakran, amikor szerencsétlenül alakulnak a dolgaink, rossz tanácsot kaptunk, vagy csalódtunk valakiben, valaki azt mondhatja nekünk: „A forrást figyelembe véve, mégis mire számítottál?" Más szavakkal, ha kétes eredetű dolgokban bízunk, jó eséllyel meg fogunk sérülni.

Az egyik fő oka, hogy az emberek nincsenek tele túláradó reménységgel, az, hogy rossz dolgokban bíznak. A munkájukra, a kapcsolataikra, a gazdaságra, a politikai hovatartozásukra, az álmaikra vagy akár a párjukra számítanak, hogy az majd boldoggá teszi őket, és gondoskodik a szükségeikről, ahelyett hogy mindezt Istentől várnák. Első ránézésre persze semmi gond ezekkel a dolgokkal, de nem jelenthetik a reménységed elsődleges forrását. Isten az egyetlen igaz forrás, mely sosem szárad ki. A könyv elején is beszéltem annak fontosságáról, hogy Isten legyen a reménységünk forrása, de miután olyan könnyű eltévelyedni ettől az egyszerű igazságtól, megerősítésképpen ebben a fejezetben is írni szeretnék róla.

Az 1Korinthus 8:6 azt mondja:

> *„Mindazáltal nekünk (egyetlen) egy Istenünk van, az Atya, akitől van a mindenség, mi is ő benne (élünk); és egy Urunk, a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is ő általa (létezünk).”*

Isten mindenek forrása, és egyedül Ő benne van életünk. Ha bármi másba helyezed a reményt, csalódni fogsz. A hívők életében az a rengeteg érzelmi stressz talán azért van jelen, mert nem megfelelő dolgokra támaszkodnak. Ha egy másik személyben, egy programban, vagy akár önmagadban bízol, frusztrált leszel, és folyton csalódni fogsz, mert ezek korlátozott források. És minél tovább próbálsz ezekből a kiszáradt, terméketlen forrásokból vizet nyerni, annál mélyebb és markánsabb lesz a csalódottságod..

A Zsoltárok 42:11 azt mondja „Miért csüggedsz el lelkem, és miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.”

Dávid valami hihetetlen bölcs dolgot tett ebben az versben. Annak ellenére, hogy pocsékul érezte magát, és így valószínűleg túl sok reményt se érzett, rábeszélte magát, hogy Istenben bízzon. Ezt mondta magának: *Istenben bízom ma és dicsérem Őt. Nem számít, hogy érzem magam, Isten az én forrásom, és Ő benne reménykedem!* Nem érdekelte a hangulata, úgy döntött, hogy az egyetlen arra érdemes forrásba veti a bizalmát, Aki meg tudja őt tartani. Dávid már korábban megtapasztalta Isten szabadító erejét, és tudta, hogy Isten hűséges.

Nagyon sok esetet tudnék felsorolni, amikor Isten megsegített, és jó eséllyel te is így vagy ezzel. Minek vesztegetnénk tehát az időnket bizonytalan dolgokra? Vessük a bizalmunkat Istenbe, és sok csalódástól kímélhetjük meg magunkat.

A remény külseje

A Niagara-vízesés az egyik leglélegzetelállítóbb hely Észak-Amerikában. Még ha személyesen nem is jártál ott, nyilván láttad már TV-ben, vagy fényképeken, s tudod, milyen fenséges. A száguldó folyó és a vízesés robaja igazán tiszteletet parancsoló. Egyszerűen nem győzök álmélkodni Isten teremtésének csodáján.

Azt hiszem a leglenyűgözőbb dolog a Niagara-vízeséssel kapcsolatban, hogy sosem szárad ki. Több mint 170.000 köbméter víz zuhan le ott percenként, és ennek sosincs vége. Nincsenek olyan napok, amikor a víz megáll, és a parkfelügyelő mindenkit hazaküld, hogy újratölthessék a vízesést. Percről percre, óráról órára, napról napra a víz folyamatosan folyik.

Ha jártál már a Niagara-vízesésnél, akkor tudod, hogy nem mehetsz úgy a közelébe, hogy valamilyen módon ne érintene meg. Ahogy átsétálsz a parkon, még mielőtt meglátod, már hallhatod a morajlását. A sziklákra csapódó víz hangja nagyon hangos. Amikor közelebb mész, érezheted a vízpermetet. A vízesés úgy fröcsköl, hogy bárki, aki elég közel megy ehhez a természeti szépséghez, teljesen elázik. Ez a végtelen csoda mindenkire hatással van, aki csak a közelébe kerül.

Szerintem ez nagyszerű képet fest arról, mit jelenthet a remény az életedben. Mint egy folyó, mely sosem szárad ki, a remény folyamatosan áramlik. Úszhatsz benne, megihatod, megoszthatod másokkal, és bármennyiszer is veszel belőle, teljesen kimeríthetetlen. A Példabeszédek 23:18 azt ígéri, hogy a mi reménységünk sosem fogy el. Ez azt jelenti, hogy nem fordulhat elő, hogy amikor a remény folyójához mennél, csak egy kiszáradt folyómedret találj a helyén. Isten örök, és így a Benne lévő bizalom is örök. Életed minden napján fordulhatsz hozzá, teli hittel, reménnyel és bizalommal, és Ő gondoskodik a szükségeidről.

A remény pedig nem csupán egy folyó, mely sosem szárad ki, hanem egy vízesés is, mely mindenkire hatással van, aki csak megközelíti. Hallhatod, láthatod és érezheted magad körül. Amikor

túlárad benned a remény, az nem csak a te életedet befolyásolja, hanem mindenkire hatással van körülötted. A remény egyszerűen kiömlik rájuk. Minél közelebbi kapcsolatba lépnek veled, annál jobban hallják majd a vízesés morajlását, és érzik a víz permetét a levegőben. Hamarosan pedig azt mondják majd: „Annyira szeretek a társaságodban lenni. Valahogy más vagy, mint az emberek általában. Mindig tele leszek reménységgel, amikor veled beszélgetek."

Amikor reggelente felkelsz, gondolj a vízesésre, és hidd, hogy Isten valami jó dolgot tartogat aznap a számodra. Amikor megkísért a csüggedés, és készülsz feladni egy álmot, melyet Isten tett a szívedre, csak gondolj a vízesésre. És bármikor, amikor olyan emberek vesznek körül, akiknek biztatásra van szükségük, gondolj a vízesésre. A remény nem egy kis vízér, nem is egy patak, hanem egy hatalmasan zubogó vízesés, amelyhez emberek jönnek a világ minden részéből, hogy láthassák és megtapasztalhassák.

Miben hiszel?

Kritikus és cinizmussal átszőtt világunk folyamatosan arra figyelmeztet minket, hogy ne legyenek magas elvárásaink az élettel szemben.. Azt sugallja: „A dolgok nem sikerültek a múltban, ne tedd ki magad egy újabb csalódásnak." Unszol, hogy légy realista, és ne várj túl sokat az élettől, de Isten azt mondja, hogy várjunk többet, mint ami ésszerű lenne. Azt akarja, hogy többre számítsunk, mint ami elegendő.

Arra biztatlak, hogy tedd az ellenkezőjét annak, amit a világ ajánl. Ne engedd, hogy a testi gondolatok uralják az életed. Újítsd meg az elméd, Isten Igéje által, és tanulj meg úgy gondolkozni, mint Isten. Ennek a könyvnek minden egyes fejezetében idéztem olyan verseket és ígéreteket a Szentírásból, melyekben Isten arra ösztönöz, hogy az Ő legjobbját reméld az életedre. Számos bibliai példát láttunk erre. Több teljesen hétköznapi, hozzánk hasonló ember bizonyságát is hallhattuk, akik merték remélni, hogy Isten teljesíti, amit ígér. Így adott a kérdés: Te melyiket választod? A reményt vagy a reménytelenséget?

Készen állsz rá, hogy mostantól azzal a boldog várakozással élj, hogy ma valami jó fog történni az életedben? Egy dolog biztos: a reménytelenség és a negatív gondolatok biztosan nem segítenek senkinek, de ha van rá esély, hogy a remény és a hit Istenben tényleg működőképesek, miért is ne próbálnád ki őket?

Az ellenség egyik legádázabb hazugsága, mellyel visszatart attól, hogy megtapasztald a remény erejét az, hogy nem érdemled meg. *Nem érdemled meg, hogy többet kérj Istentől. Nem érdemled meg, hogy az Ő legjobbjában higgy. Nem érdemled meg, hogy élvezd az életed, mert túl sokat hibáztál már.* A világ, a testünk és az ellenség állandóan csak a hibáidra, kudarcaidra, bűneidre és rossz tulajdonságaidra emlékeztetnek, az ebből következő önmarcangolás pedig visszatart attól, hogy tiszta és reményteli szívvel közelítsd meg Istent.

Reményt kaptunk, és nem azért mert mi megdolgoztunk érte, hanem mert Jézus kifizette az árát. Az Ő fizetsége pedig több mint elegendő.

Az igazság valóban az, hogy nem érdemled meg a reményt... és én sem. Mindannyian túl sokszor vétkeztünk, és ha a remény a mi igaz tetteinken múlna, tényleg sosem érhetnénk el. De az Evangélium ereje az, hogy amikor Isten ránk néz, nem a mi kudarcainkat látja, hanem Jézus tökéletességét. Amikor még a bűneinkben éltünk, távol Istentől, Jézus eljött és megfizetett értünk. Az Ő kereszthalála megváltott minket minden, bűnünktől, hibánktól, kudarcunktól és rossz tulajdonságunktól. Ezt sehogy sem tudtuk volna kiérdemelni, Isten ezzel tisztában volt, így nem is kérte tőlünk. Reményt kaptunk, és nem azért mert mi megdolgoztunk érte, hanem mert Jézus kifizette az árát. Az Ő fizetsége pedig több mint elegendő.

A reménység ...

Kiengedi a feszültséget
Pozitívan befolyásolja a hangulatunkat
Megszabadít a depresszióból
Vágyat ébreszt, hogy újra merjünk álmodni
Jobb napokat ígér
Meglágyítja a kemény szíveket
Felfrissíti a szellemünket
Motivál a céljaink elérésére
Feltölti a lelkünket energiával
Megnyugtatja az elménket és érzelmeinket
Megszabadít az aggodalomtól és a félelemtől
Örömöt hoz az életünkbe
Türelmed ad a várakozáshoz
Magabiztossá tesz, hogy ne adjuk fel
Hitet ad, hogy bárki és bármi megváltozhat
Emlékeztet, hogy Isten kezében vagyunk
Izgalmassá teszi az ismeretlent
Arra biztat, hogy sosem késő újra kezdeni
Ráébreszt, hogy nem vagyunk egyedül

Ez csupán töredéke annak, amire a remény képes az életünkben, de egész őszintén, ha éltél valaha reménységben, és mégsem tapasztaltad meg ezeket, akkor is azt mondom, hogy megéri reményteli életet élni, mert sokkal boldogabb lehetsz vele, mint nélküle.

Rajta, fel a fejjel!

A reménységnek nincsenek korlátai és nincs felső határa. Minél jobban hiszel, Isten annál elégedettebb. De ne feledd: a remény csak annyira lehet erős, mint a forrása. Ha a reménységedet egy másik személybe, a munkádba, vagy akár a saját erődbe, képességeidbe helyezed, boldogtalan és frusztrált leszel. Ezek ugyanis egytől egyig korlátokhoz vannak kötve, nem úgy, mint Isten. Engedd hát, hogy Ő

legyen a reményed forrása. Énekeld mindennap Edward Mote 1834-ben írt himnuszát:

A reménységem horgonya:
Úr Jézusom és szent szava;
E földi test oly ingatag,
De Krisztus, Ő, szilárd alap.

Krisztusom,
Rá építek, nem homokon,
Rá építek, nem homokon,

Ha arcát felhő rejti el,
Ő betakar kegyelmével;
Ha vihar tombol, zúg az ár,
A horgonyom szilárdan áll.

Szent eskü, vér és szövetség:
Megtart, ha hull a tűz és jég;
Bár ezrek esnek el körül,
Én Benne bízom egyedül.

Ha trombitája felharsan,
Majd Őbenne találtassam;
Ő igazságom, életem,
És győzedelmes énekem!

Rajta, fel a fejjel! Nincs okod rá, hogy ne tedd. Csatlakozz a több millió emberhez, akik az évszázadok folyamán hit által reménykedve kiléptek az ismeretlenbe, és sosem bánták meg!

UTÓSZÓ

A könyv első fejezetét szegény „Károgó Betti” történetével indítottam... elég borzasztó volt, amit művelt, igaz? Nagyszerű családja és az Úr iránti szeretete ellenére, szinte semmi reménye sem volt. Betti nem számított rá, hogy jó dolgok történhetnek vele: sőt inkább az volt a meggyőződése, hogy a rossz dolgok abszolút elkerülhetetlenek. Derűs gondolatok helyett, Betti mindig a lehető legrosszabbra számított... és ez igen nagy hatással volt az életére.

Némely napokon, amikor frusztráltnak, csalódottnak és lehangoltnak érzed magad, talán meg tudod érteni Bettit. Lehet, hogy régóta, minden erődet megfeszítve küzdesz azért, hogy végre megtapasztald azt az örömteli győztes életet, melyért Jézus meghalt. Esetleg azért vetted a kezedbe ezt a könyvet, mert a cím ígéretesnek hangzott, és igazán szükséged volt már jó hírekre az életedben.

Nos, még mielőtt elküldeném ezt a kéziratot a kiadónak, szeretnék egy személyes üzenetet átadni neked. Tudod, én nagy reményeket fűzök hozzád, és hiszem, hogy Isten meg fog szabadítani a tehetetlenség, a halogatás és a negatív gondolkodás nehéz láncaitól, hogy mostantól azt mondhasd: „Képes vagyok rá és az idő is pont megfelelő.” Hiszem, hogy magad mögött hagyod a kedvetlenséget és reménytelenséget – messze a múltadban, ahová való – és boldogan futsz majd a jövő ígéretei felé.

Nem tudom pontosan, hogy ezeket a szavakat olvasva épp miken mész keresztül. Lehet, hogy nagyszerűen mennek a dolgaid, és már alig várod, hogy új életet kezdj. De az is elképzelhető, hogy épp csak a felszínen tartod magad, és beérnéd egy kicsit jobbal is, azt gondolván, hogy ennél rosszabb már biztos nem lehet. Talán olyan fájdalom ért, hogy azon tűnődsz, vajon fogsz-e valaha másképp is érezni?

Bármi legyen is a kihívás, amivel szembe kell nézned – akár kicsi, akár nagy – ideje újra remélni. Ideje bízni a kegyelemben. Ideje várni

az áttörést. Ideje hinni a boldogságban. Az akadálynak látszó dolog előtted, valójában egy lehetőség Isten számára, hogy valami elképesztő dolgot cselekedjen. Nem veszíthetsz, mert Isten a te oldaladon áll, és Ő legyőzhetetlen.

Szóval kelj fel, és indulj el. Remélj jobban, várj el többet. Ne érd be kevesebbel Isten legjobbjánál. A mai egy új nap az életedben – a tökéletes nap, hogy felemeld a fejed.

Megtérő ima

Isten szeret, és személyes kapcsolatra vágyik veled. Ha még nem fogadtad el Jézus Krisztust megváltódként, ebben a pillanatban megteheted. Csak nyisd ki a szívedet és mondd el a következő imát…

„Mennyei Atyám! Tudom, hogy vétkeztem ellened. Kérlek, bocsáss meg és moss tisztára. Ezennel fogadom, hogy bízni fogok Jézusban, a Te Fiadban. Hiszem, hogy Ő meghalt értem, és kereszthalálakor magára vette a bűneimet. Hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból. Jézus kezébe adom az életemet. Köszönöm Atyám, a megváltás és az örök élet ajándékát. Kérlek, segíts, hogy érted éljek! Jézus nevében, Ámen."

Ha szívből elmondtad ezt az imát, Isten magához fogadott téged, tisztára mosott és megszabadított a szellemi halál rabságából. Tölts időt a Biblia olvasásával, tanulmányozd a következő Igeszakaszokat a Szentírásból és kérd Istent, hogy beszéljen hozzád, amint Vele jársz új életed útján.

János 3:16	1 Korinthus 15:3-4	Efézus 1:4	Efézus 2:8-9
1 János 1:9	1 János 4:14-15	1 János 5:1	1 János 5:12-13

Imádkozz és kérd meg Őt, hogy vezessen el egy jó Biblia-centrikus gyülekezetbe, ahol segíthetnek a Krisztussal való kapcsolatod elmélyítésében. Isten mindig veled van. Napról napra vezet téged, és megmutatja, hogyan élheted meg azt a bővülködő életet amit Ő neked szánt.

JEGYZETEK

1. fejezet: Várj el többet!

1. Ismeretlen forrás; „Where's the Pony" http://storiesforpreaching.com /category/sermonillustrations/hope/.

2. fejezet: Kövesd a vezetőt !

1. James Brown, Evangeline Baptist Church, Wildsville, LA, in *Discoveries*, Vol. 2, No. 4 (Fall 1991).

3. fejezet: Számolj le a kifogásokkal!

„About us," „I Have a Dream Foundation," http://www.ihaveadream foundation.org/html/history.htm; http://www.sermonillustrations .com/a-z/h/hope.htm.
Today in the Word, MBI, December 18, 1991.

4. fejezet: A remény energiája

1. Cited in Joyce Meyer, „Doing Your Best with What You Have," ttp://www.joycemeyer.org/articles/ea.aspx?article=doing_ your _best _with_what_you_have.

9. fejezet: Haladj előre!

1. Debra S. Larson, „Blind Skier Sets Goals on Disabled Olympics," February 5, 1987, http://articles.latimes.com/1987-02-05/news /vw-1122_1_water-skiing.

10. fejezet: Keresd a jót mindenben!

Ismeretlen forrásból, „Attitude," http://www.sermonillustrations.com /a-z/a/attitude.htm.
Ismeretlen forrásból, „Hope," http://www.sermonillustrations.com/a-z/h /hope.htm.

11. fejezet : A remény rabjai
1. *Bits & Pieces*, July 1991.

12. fejezet: Légy te a válasz valaki imájára!
Gary Morsch and Dean Nelson, *The Power of Serving Others: You Can Start Where You Are* (San Francisco: Barrett-Koehler Publishers, Inc., 2006), 19–21.
Cited in *Today in the Word*, March 6, 1991.

14. fejezet: Ne várj holnapig!
1. „Misery Dinner," Christopher News Notes, August 1993, http://www .sermonsearch.com/ sermon-illustrations/1185/ misery-dinner/.

16. fejezet: A döntés a te kezedben van
The Capuchin Franciscans „Fasten Your Seat Belts," http://www .beafriar.com/New%20Projects%202012/Our%20Father%20is%20 the%20Pilot.pdf.
Steve Goodier, *Quote* magazine, in *Reader's Digest*, May 1990.

17. fejezet: Engedd túláradni a reményt!
Niagara Parks, „Niagara Falls Geology Facts & Figures," http://www .niagaraparks .com/ about-niagara-falls/ geology-facts-figures.html.
„My Hope Is Built on Nothing Less," http://www.hymnal.net/en /hymn/h/298#ixzz31E5ASKsi.

TOVÁBBI BIBLIAVERSEK A REMÉNYRŐL

E könyvem tele van a reményről szóló Szentírás szakaszokkal, de még biztatásul, listáztam néhányat.

Mindennapi reménység

„Az Úr az én örökségem, mondja az én lelkem (belső énem), azért benne bízom.” (Jeremiás siralmai 3:24)

„A reménységben örvendezők; a háborúságban tűrők; a könyörgésben állhatatosak ... legyetek;” (Róma 12:12)

„A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága (a megerősítése, birtoklevele), és a nem látott dolgokról való meggyőződés. (a hit valós tényként fogadja el azt, ami az érzékek számára még nincs felfedve)„ (Zsidók 11:1)

„Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben (és ismerjétek meg Őt). Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről, szelídséggel és félelemmel.” (1 Péter 3:15)

„Mert az Istennél semmi sem lehetetlen.” (Lukács 1:37)

„Ámde az Úr szemmel tartja az őt félőket (akik félelemmel vegyes bámulattal tisztelik és dicsőítik Őt), az ő kegyelmében bízókat," (Zsoltárok 33:18)

„Bízzál Izráel az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és bőséges nála a szabadítás!" (Zsoltárok 130:7)

„Mert amelyek régen megirattak, a mi tanulságunkra irattak meg: hogy békességes tűrés által (állhatatosságunk és türelmünk által) és az írásoknak vígasztalása által reménységünk legyen." (Róma 15:4)

„Támogass engem a te beszéded szerint, hogy éljek, és ne engedd, hogy megszégyenüljek reménységemben!" (Zsoltárok 119:116)

Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, amiképpen bíztunk te benned... (Zsoltárok 33:22)

„Emlékezzél meg (hevesen) a te szolgádnak adott igédről, amelyhez nékem reménységet adtál!" (Zsoltárok 119:49)

„És világosítsa meg értelmetek szemeit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között (akiket Ő elkülönített)..." (Efézus 1:18)

„Hogy két változhatatlan tény (az Ő ígérete és esküje) által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vígasztalásunk legyen minékünk, mint akik oda menekültünk (Hozzá), hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet." (Zsidók 6:18)

„Tudd meg hát, hogy ilyen a bölcsesség a lelkednek: ha megtalálod, van jövendőd, és reménységed nem semmisül meg.” (Példabeszédek 24:14)

„Ezt veszem szívemre, azért bízom. Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága!” (Jeremiás siralmai 3: 21–22)

„Elfogyatkozik az én lelkem a te szabadításod kivánása miatt; a te igédben van az én reménységem.” (Zsoltárok 119:81)

„Menedékem és paizsom vagy te; igédben van az én reménységem.” (Zsoltárok 119:114)

„Akik téged félnek, látnak engem és örvendeznek, mivel a te igédben van az én reménységem.” (Zsoltárok 119:74)

„Akik ő általa hisztek Istenben (ragaszkodtok Hozzá, rá támaszkodtok), aki feltámasztotta őt a halálból és dicsőséget adott néki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben.(Benne összpontosuljon és pihenjen).” (1 Péter 1:21)

„Kívánjuk pedig (erősen és őszintén), hogy közületek kiki ugyanazon buzgóságot tanusítsa a reménységnek bizonyossága iránt mindvégiglen.” (Zsidók 6:11)

„Maga pedig a mi Urunk Jézus Krisztus és az Isten, a mi Atyánk, aki szeretett minket, és kegyelméből örök vigasztalással és jó reménységgel ajándékozott meg, vigasztalja meg a ti szíveteket, és erősítsen meg titeket minden jó cselekedetben és beszédben...” (2 Thessalonika 2:16–17)

„A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Lélek által, ki adatott nékünk.” (Róma 5:5)

„Várom a te szabadításodat, oh Uram! és a te parancsolataidat cselekszem.” (Zsoltárok 119:166)

„Mert azért fáradunk és szenvedünk szidalmakat, mivelhogy reménységünket vetettük az élő Istenben, aki minden embernek megtartója (megőrzője, szabadítója), kiváltképpen a hívőknek (akik Benne bíznak, rá támaszkodnak és ragaszkodnak Hozzá).” (1 Timóteus 4:10)

Reménységünk a megváltásra

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak (a Messiásnak) Atyja, aki az ő nagy irgalmassága szerint újonnan szűlt minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által.” (1 Péter 1:3)

„(Elrendelte) Hogy az ő kegyelméből megigazulván (jóindulatából, teljesen érdemtelenül), örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint.” (Titus 3:7)

„Várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak (a Messiásnak, a Felkentnek) dicsősége megjelenését;...” (Titus 2:11–13)

„Az örök élet reménységére, melyet megígért az igazmondó Isten örök időknek előtte.” (Titus 1:2)

„Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltözvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe.” (1 Thessalonika 5:8)

„A mennyekben néktek eltett reménységért, amelyet már előbb hallottatok az igazság beszédében, mely az evangélium.” (Kolosse 1:5)

„Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus (a Messiás) feltámadott a halottak közül, zsengéjök lőn azoknak, kik elaludtak (a halálban).” (1 Korinthus 15:19–20)

JOYCE MEYER a világ egyik legismertebb Biblia tanítója. *Örömteli mindennapok* **című napi műsorát több száz TV és rádió csatornán adják világszerte.**

Joyce több mint 100 inspiráló könyvet írt. A legnépszerűbbek a következők: *Erőt adó gondolatok*; *A magabiztos nő*; *Nézz ki jól és érezd jól magad*; *Kezdd helyesen a napod*; *Zárd jól a napod*; *Napi Bibliaolvasás*; *Megfelelési kényszer*; *Hogyan halljunk Istentől*; *Ékességet hamuért*; és *Az elme harctere.*

Joyce rengeteget utazik, és rendszeresen konferenciákat szervez, ahol több ezer emberhez szól világszerte.

JOYCE MEYER SZOLGÁLATÁNAK ÉS KÜLKÉPVISELETEINEK CÍMEI:

Joyce Meyer Ministries
P.O. Box 655
Fenton, MO 63026, USA
(636) 349-0303

Joyce Meyer Ministries—Kanada
P.O. Box 7700
Vancouver, BC V6B 4E2
Canada
(800) 868-1002

Joyce Meyer Ministries—Ausztrália
Locked Bag 77
Mansfield Delivery Centre
Queensland 4122
Australia
(07) 3349 1200

Joyce Meyer Ministries—Anglia
P.O. Box 1549
Windsor SL4 1GT
United Kingdom
01753 831102

Joyce Meyer Ministries—Dél Afrika
P.O. Box 5
Cape Town 8000
South Africa
(27) 21-7 01-1056

Nemzetközi weboldal cím: www.joycemeyer.org

Ha magyar nyelven szeretnéd felvenni a kapcsolatot Joyce Meyer szolgálatával, a következő elérhetőségek egyikén teheted meg:

E-mail cím: jmsorozat@gmail.com
Weboldal: www.szabkerszentmiklos.hu és
http://tv.joycemeyer.org/magyar/
Levelezési cím: Szabadkeresztény Gyülekezet
2335 Taksony Pf. 39.
Telefon: 06-24-478-975

Kérlek, hogy ha írsz nekünk, oszd meg velünk a bizonyságodat, a véleményedet erről a könyvről, illetve szívesen fogadjuk az imakéréseidet is. Isten áldjon!

JOYCE MEYER TOVÁBBI KÖNYVEI:

21 Ways to Finding Peace and Happiness
100 Ways to Simplify Your Life Any Minute
Approval Addiction
*The Approval Fix**
Battlefield of the Mind (over three million copies sold)*
Beauty for Ashes
*Change Your Words, Change Your Life**
*The Confident Mom**
The Confident Woman
*Do Yourself a Favor…Forgive**
*Eat the Cookie…Buy the Shoes**
*The Everyday Life Bible Get Your Hopes Up!**
*Good Health, Good Life**
I Dare You
*Living Beyond Your Feelings**
*Living Courageously**
Look Great, Feel Great
*The Love Revolution**
Making Good Habits, Breaking Bad Habits Never Give Up!*
The Penny
Perfect Love
*Power Thoughts**
The Power of Simple Prayer
Start Your New Life Today
The Secret Power of Speaking God's Word
*The Secret to True Happiness You Can Begin Again**
Battlefield of the Mind Devotional
*The Confident Woman Devotional Ending Your Day Right**
Hearing from God Each Morning

Love Out Loud
New Day, New You
The Power of Being Thankful
Power Thoughts Devotional
*Starting Your Day Right**
Trusting God Day By Day

Megtérő ima

Isten szeret, és személyes kapcsolatra vágyik veled. Ha még nem fogadtad el Jézus Krisztust megváltódként, ebben a pillanatban megteheted. Csak nyisd ki a szívedet és mondd el a következő imát…

„Mennyei Atyám! Tudom, hogy vétkeztem ellened. Kérlek, bocsáss meg és moss tisztára. Ezennel fogadom, hogy bízni fogok Jézusban, a Te Fiadban. Hiszem, hogy Ő meghalt értem, és kereszthalálakor magára vette a bűneimet. Hiszem, hogy Ő feltámadt a halálból. Jézus kezébe adom az életemet. Köszönöm Atyám, a megváltás és az örök élet ajándékát. Kérlek, segíts, hogy érted éljek! Jézus nevében, Ámen."

Ha szívből elmondtad ezt az imát, Isten magához fogadott téged, tisztára mosott és megszabadított a szellemi halál rabságából. Tölts időt a Biblia olvasásával, tanulmányozd a következő Igeszakaszokat a Szentírásból és kérd Istent, hogy beszéljen hozzád, amint Vele jársz új életed útján.

János 3:16	1 Korinthus 15:3-4	Efézus 1:4	Efézus 2:8-9
1 János 1:9	1 János 4:14-15	1 János 5:1	1 János 5:12-13

Imádkozz és kérd meg Őt, hogy vezessen el egy jó Biblia-centrikus gyülekezetbe, ahol segíthetnek a Krisztussal való kapcsolatod elmélyítésében. Isten mindig veled van. Napról napra vezet téged, és megmutatja, hogyan élheted meg azt a bővülködő életet amit Ő neked szánt.

„Ahogy végigolvasod ezt a könyvet, remélem felismered, hogy Isten azt szeretné, ha teljes és boldog életet élnél. Ő a legjobbat akarja számodra szellemileg, érzelmileg, kapcsolatok tekintetében és fizikailag egyaránt, minden év minden egyes napján, minden pillanatban. Amikor pedig tudod, hogy Isten a legjobbat akarja neked, akaratlanul is reménytelivé válsz. Isten be akarja tölteni a szükségeidet, hogy segíthess másoknak.

Szóval, ha épp nehéz helyzetben vagy és kételyek gyötörnek, hogy valaha jobbra fordulhat a sorsod… **fel a fejjel!**

Amennyiben gyereket nevelsz és aggódsz, hogy a jövő mit tartogat számodra… **fel a fejjel!**

Ha épp valami új dologba készülsz belevágni, amellyel minden eddiginél nagyobb kockázatot vállalsz… **fel a fejjel!**

Amikor mersz remélni, az életed változásnak indul. Növekszik a hited, visszatér az örömöd és béke uralja a szívedet."

–Joyce

JOYCE MEYER MINISTRIES

Ez a könyv a Joyce Meyer Ministries ingyenes ajándéka. Kereskedelmi forgalomba nem hozható!